

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠΗ'

Τετάρτη 22 Ιουνίου 2005

Αθήνα, σήμερα στις 22 Ιουνίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 21/6/2005 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΠΖ' συνεδριάσεώς του της Τρίτης 21 Ιουνίου 2005 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό των σχεδίων νόμων: 1. «Συστηματοποίηση της δια βίου μάθησης και άλλες διατάξεις» και 2. «Έφεδροι υψηλής ετοιμότητας «ΕΦ.Υ.ΕΣ.» και άλλες διατάξεις».)

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής χειροκροτούμενος από τους Βουλευτές του κόμματός του)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Μιχαήλ Μπεκίρη, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο πρόβλημα ρύπανσης του Πηνειού ποταμού.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αλέξιος Γιαννόπουλος ζητεί να του καταβληθεί σύνταξη αναπηρίας.

3) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Επιστημόνων Ερευνητών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων ζητεί την κατοχύρωση του θεσμικού ρόλου του ΕΘΙΑΓΕ, την πάγια και επαρκή χρηματοδότησή του κ.λπ.

4) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Νομού Λασιθίου, ο Δήμος Ιεράπετρας και ο Σύλλογος Γεωπόνων Λασιθίου ζητούν την επαναλειτουργία του Σταθμού Γεωργικής Έρευνας Ιεράπετρας.

5) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κυρίες Μαρινέλλα Καμινάρη – Ψαρού και Ελένη Βαγενά ζητούν απάντηση σε ερωτήματα

σχετικά με τη μεταεργασιακή μέριμνα.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ.Σ. της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Πελοποννήσου – Ηπείρου – Νήσων ζητεί να παραμείνει στην ΕΡΑ Ηρακλείου ο κ. Εμμανουήλ Κοκολάκης.

7) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Επιτροπή Κατοίκων της Ελευσίνας ζητούν τη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση του κοινόχρηστου χαρακτήρα της Παραλίας Ελευσίνας και των ελεύθερων χώρων που υπάρχουν πλησίον της.

8) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 2ου Δημοτικού Σχολείου Σκιάθου ζητεί την ανέγερση νέου κτηρίου για τη στέγαση του πιο πάνω σχολείου.

9) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του 2ου Δημοτικού Σχολείου και Νηπιαγωγείου Μηλεών – Καλών Νερών Μαγνησίας ζητεί τη δημιουργία νέου σχολικού συγκροτήματος για τη στέγαση του εν λόγω σχολείου.

10) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Διευθύντρια του 3ου Γυμνασίου Ζακύνθου ζητεί την έγκαιρη συντήρηση του κτηρίου του 3ου Γυμνασίου Ζακύνθου.

11) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ – ΗΛΙΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Πολιτικών Συνταξιούχων Νομού Ηρακλείου ζητούν την ικανοποίηση οικονομικού αιτήματος.

12) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο επισημαίνεται η έλλειψη πρασίνου στην πόλη των Πατρών.

13) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η ολοκλήρωση έργων στην Πάτρα ενόψει της πολιτιστικής πρωτεύουσας.

14) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο επισημαίνεται η

αύξηση των τροχαίων στην παραλιακή οδό της ακτής Δυμαίων στην Πάτρα.

15) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται ο καθαρισμός του περιβάλλοντος χώρου του νεοκλασικού κτηρίου στην οδό Κορίνθου των Πατρών.

16) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η εντατικοποίηση των μέτρων αστυνόμευσης της πόλης των Πατρών.

17) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η ανακίνηση του παλαιού Ιερού Ναού του Αγίου Ανδρέα στην Πάτρα.

18) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η ολοκλήρωση της διάνοιξης της οδού Αγίου Γεωργίου στην Πάτρα.

19) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται να μην εγκριθεί η δημιουργία χώρου εναπόθεσης μπαζών στην περιοχή Καμινίων Πατρών, η οποία ανήκει στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας.

20) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Υπαλλήλων Κέντρων Υποστήριξης Ατόμων με Αναπηρίες ζητεί την οικονομική και γενική στήριξη της λειτουργίας των πιο πάνω Κέντρων.

21) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα Ιστορικής Κοινότητας Νέας Σάντας Κιλκίς ζητεί την αυτονομία της κοινότητας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 8886/17-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1443/6-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Παπαγεωργίου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με τα υπ' αριθμ. 341,342,345/23-2-05 έγγραφα της Υπηρεσίας Αλιείας της Ν.Α. Ευβοίας, διαβιβάστηκαν στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας) αιτήματα τριών αλιέων, οι οποίοι απώλεσαν τα σκάφη τους, λόγω καταστροφής από θεομηνία.

Για τις εν λόγω καταστροφές στα σκάφη και στον αναλώσιμο εξοπλισμό τους (δίκτυα) δεν υπάρχει δυνατότητα αποζημίωσης καθόσον η Δ/ση. Θαλάσσιας (Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν διαχειρίζεται τέτοιου είδους κονδύλια.

Πιο συγκεκριμένα, αντίστοιχα προγράμματα αποζημίωσης από τον ΕΛΓΑ, που ισχύουν για τους γεωργούς, δεν ισχύουν για τους αλιείς, καθόσον δεν έχουν συμπεριληφθεί στους επιλέξιμους παραγωγικούς κλάδους, σύμφωνα με την αριθ. 217828/20-2-04 εφαρμοστική Κ.Υ.Α. του ν. 2945/2001 (ΦΕΚ 223 Α') περί ΕΛΓΑ, που αποζημιώνονται για ζημιές από φυσικές καταστροφές ή έκτακτα γεγονότα, ούτε πληρώνουν εισφορές υπέρ του ανωτέρω Οργανισμού.

Επίσης, δεν είναι δυνατή η ένταξη των αλιέων στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας, Μέτρο 2.1, καθόσον το συγκεκριμένο μέτρο της κατασκευής νέων σκαφών σε αντικατάσταση παλαιών έχει λήξει από τις 31-12-2004.

Σε ό,τι αφορά τη δυνατότητα αποζημίωσης από το Μέτρο 4.5 του Ε.Π.ΑΑ. «οικονομικές αντισταθμίσεις», επισημαίνεται ότι οι οικονομικές αντισταθμίσεις που χορηγούνται ως απώλεια εισοδήματος και μόνο (χωρίς να υπάρχει δυνατότητα αποζημίωσης

υλικών καταστροφών), λόγω προσωρινής παύσης δραστηριοτήτων, αφορούν πληγέντες αλιείς, οι οποίοι δεν μπορούν να εργασθούν για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα λόγω ζημιών (στο σκάφος ή/και στον εξοπλισμό) και χορηγούνται κατόπιν εγκρίσεως της Ε.Ε. στο αντίστοιχο αίτημα του Κράτους, Μέλους, ανεξάρτητα της οικονομικής ενίσχυσης που μπορεί να χορηγηθεί για τον εκσυγχρονισμό των σκαφών στα πλαίσια των ισχυουσών εφαρμοστικών Κ.Υ.Α..

Προκειμένου οι υπηρεσίες της Ε.Ε. να εγκρίνουν το αίτημα παροχής αντισταθμιστικών κονδυλίων, θα πρέπει να υπάρχει επαρκέστατη τεκμηρίωση για το απρόβλεπτο, ακραίο, μη επαναλαμβανόμενο καιρικό φαινόμενο, με αδιάσειστα επιστημονικά στοιχεία και σε βάθος χρόνου. Επιπλέον, η τεκμηρίωση της ζημιάς του σκάφους, καθώς και των ημερών απώλειας εισοδήματος, απαιτεί τη συνεργασία πλήθους διοικητικών φορέων (βεβαιώσεις λιμενικών αρχών, συγκρότηση και έλεγχο Νομ/κών Επιτροπών, εκθέσεις Υπηρ. Αλιείας, διοικητικές ενέργειες Νομαρχών ή λοιπών αρμόδιων κεντρικών φορέων κλπ.).

Το αίτημα δε, αποκτά ισχυρότερη τεκμηρίωση όταν αφορά μεγάλο αριθμό επαγγελματιών, σε όλο και ευρύτερη γεωγραφική περιοχή.

Αιτήματα που αφορούν μεμονωμένους αλιείς, σε μία συγκεκριμένη πολύ στενή γεωγραφική περιοχή και χωρίς επαρκή τεκμηρίωση (όπως τα συγκεκριμένα αιτήματα), είτε για την απώλεια, είτε για το καιρικό φαινόμενο, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για περαιτέρω διοικητικές ενέργειες (άλλωστε στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν υπάρχει αίτηση για αντιστάθμιση χαμένων εισοδημάτων, παρά μόνο για αποζημίωση προκειμένου να ξαναφτιάξουν τα σκάφη τους). Επίσης, όταν αποστέλλονται παρόμοια αιτήματα, χωρίς να σταθμιστούν, διερευνηθούν και αποδειχθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις, αυτομάτως καθιστούν ασθενέστερες προηγούμενες αιτήσεις του Υπουργείου για χρηματοδότηση, εφόσον αναίρεται συνεχώς το ακραίο και μη επαναλαμβανόμενο του συμβάντος.

Επισημαίνεται ότι σε περίπτωση που τα πληγέντα σκάφη, χρήζουν επιδιωρώσεων που τα καθιστούν αξιόπλοα και ασφαλή, μπορούν να ενταχθούν σε πρόγραμμα εκσυγχρονισμού, στα πλαίσια του Μέρους 2.2, του υφιστάμενου Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας. Μέσω του εν. λόγω Μέρους είναι δυνατό να επιτευχθεί η επιδιωρώση των πληγέντων σκαφών με τον όρο να πληρούνται οι απαραίτητες και αναγκαίες συνθήκες -για την ένταξη των συγκεκριμένων αιτήσεων στο Ε.Π.ΑΑ., προκειμένου να χρηματοδοτηθούν.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

2. Στην με αριθμό 8322/1-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Παπαγεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1373/23-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Παπαγεωργίου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το έργο Δασικό Χωριό «Παπάδες - Κρύα Βρύση» Δήμου Νηλέως Νομού Ευβοίας, χρηματοδοτήθηκε από Εθνικούς Πόρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ΣΑΕ 084 κατά τα έτη 2003 και 2.004 με το ποσό των 165.496 ευρώ και 509.473 ευρώ αντίστοιχα.

Σης προθέσεις των αρμοδίων φορέων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι η συνέχιση της χρηματοδότησης και το έτος 2005 μέχρι την αποπεράτωση του έργου.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

3. Στην με αριθμό 8333/1-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1374/23-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθ. πρωτ. 1004/17-3-05 έγγραφο του Ειδικού Γραμματέα του

Γ' ΚΠΣ, για θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 8283/1-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1371/23-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Οικονόμου, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το θέμα προστασίας του υδροβιότοπου του Σχινιά-Μαραθώνα, αφορά κυρίως το συνερπώμενο ΥΠΕΧΩΔΕ, το οποίο συνέστησε και το Φορέα Διαχείρισης.

Αρμοδιότητα, επίσης, έχει η «Αθήνα 2004» σε ό,τι αφορά τα έργα του κωπηλατοδρομίου (αθλητικές εγκαταστάσεις) και τη λειτουργία τους.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων διαμέσου των κατά τόπο αρμόδιων δασικών υπηρεσιών συνεργάζεται και συνδράμει το Φορέα Διαχείρισης, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τα θέματα προστασίας του παραλιακού Δάσους του Σχινιά, τη φύλαξη της περιοχής από τη λαθροθηρία και τις καταπατήσεις των Δασικών εκτάσεων.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

5. Στην με αριθμό 8565/8-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Λεωνίδα Γρηγοράκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1392/23-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθ. πρωτ. 3290/16-3-2005 έγγραφο του Προέδρου του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας (ΕΘΙΑΓΕ), σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης του Βουλευτή κ. Λ. Γρηγοράκου.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

6. Στην με αριθμό 8570/8-3-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1393/23-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Ρ. Ζήση, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι συμβασιούχοι του Περιφερειακού Κέντρου Προστασίας Φυτών και Ποιотικού Ελέγχου Μαγνησίας, προσλήφθηκαν την 1η Ιανουαρίου 2005 που ο προϋπολογισμός του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών οικονομικού έτους 2005, ήταν ακόμη υπό έγκριση και δε ζητήθηκε από την αρμόδια υπηρεσία να εκδώσει βεβαίωση ύπαρξης πιστώσεων για το οικονομικό έτος 2005.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την καθυστέρηση της πληρωμής τους, η οποία αποκαταστάθηκε με την αποστολή 20.000,00 ευρώ, μέσω παγίας προκαταβολής, που καταβλήθηκε στο Περιφερειακό Κέντρο Προστασίας Φυτών και Ποιотικού Ελέγχου Βόλου.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

7. Στην με αριθμό 8607/8-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Παρασκευά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1400/23-3-05 έγγραφο

από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Παρασκευάς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Με το Π. Δ/γμα 157/2004 (ΦΕΚ Α' 126) (όπως διορθώθηκε στο ΦΕΚ Α' 166/9-9-2004) ρυθμίστηκε η αλιεία με ιχθυοπαγίδες σε όλη την Επικράτεια και προβλέπεται τρίμηνη απαγόρευση (τους μήνες Μάιο, Ιούνιο και Ιούλιο) στη χρήση του αλιευτικού εργαλείου κιούρτοι ή κίρτοι (τύπος Ιχθυοπαγίδας) για λόγους προστασίας των ιχθυοαποθεμάτων.

Σημειώνεται ότι: α) Για τη σύνταξη του εν λόγω Π.Δ/τος, έχει εισηγηθεί θετικά το Συμβούλιο Αλιείας, στο οποίο συμμετέχουν εκτός των άλλων και επιστημονικοί φορείς, καθώς και εκπρόσωπος της ΣΑΕ.

β) Δεν υπάρχουν στη διάθεση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου. Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων επιστημονικά στοιχεία που να υποστηρίζουν το εν λόγω αίτημα, για να επιτρέπεται η αλιεία του είδους (*Parapandalus narval*) γνωστό ως «Συμιακό γαριδάκι» τους μήνες Μάιο, Ιούνιο και Ιούλιο, κατά τους οποίους απαγορεύεται η αλιεία με κιούρτους-κίρτους σε όλη την επικράτεια.

γ) Από τις ισχύουσες διατάξεις (Π.Δ/γμα 157/2004) επιτρέπεται η αλιεία γαριδών, με το υπόψη αλιευτικό εργαλείο, τους υπόλοιπους μήνες του έτους (εκτός Μαΐου, Ιουνίου, Ιουλίου).

δ) Τέλος, το Π. Δγμα για τις ιχθυοπαγίδες-κιούρτους, τέθηκε πρόσφατα σε εφαρμογή (Ιανουάριος 1005) και ως εκ τούτου δεν μπορούν, ακόμη, να εξαχθούν συμπεράσματα που να συνηγορούν σε τυχόν τροποποίηση του.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

8. Στην με αριθμό 8273/1-3-05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σταύρου Σκοπελίτη, Γεωργίου Πατσιλινάκου και Ελπίδας Παντελάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1369/11-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Σας διαβιβάζουμε συνημμένα το με αριθμ. πρωτ. 2917/7-3-2005 έγγραφο του Προέδρου του Εθνικού Ιδρύματος Αγροτικής Έρευνας (ΕΘΙΑΓΕ) σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης των Βουλευτών κυρίων Σ. Σκοπελίτη, Γ. Πατσιλινάκο, Ε. Παντελάκη.

Ο Υπουργός
Ε. ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

9. Στην με αριθμό 8523/7-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Όθωνα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1025061/1540/10-3-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην 8523/07.03.2005 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανώλης Όθωνας αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής α) Σύμφωνα με την παράγρ.4 του άρθρου 10 του Ν.3220/2004 (ΦΕΚ 15Α/2004) «το επίδομα χορηγείται για τόσα έτη όσα είναι και τα έτη σπουδών της αντίστοιχης Σχολής ή Τμήματος, σύμφωνα με τον κανονισμό λειτουργίας τους, η διάρκεια δε αυτών βεβαιώνεται στο πιστοποιητικό καλής επίδοσης που χορηγείται στο φοιτητή».

β) Στα έγγραφα 24849/Ε5/16.03.2004 και 28551/Ε5/22.03.2004 του αρμόδιου και συνερπώμενου Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναφέρεται ότι η έναρξη φοίτησης συμπίπτει χρονικά με την αρχική εγγραφή στη Σχολή ή το Τμήμα και επομένως φοιτητής ο οποίος έχει εγγραφεί την ακαδημαϊκή χρονιά 1999-2000 (ανεξαρτήτως εξαμήνου, χειμερινού ή εαρινού) δεν δικαιούται το επίδομα την ακαδημαϊκή χρονιά 2003-2004.

Κατόπιν αυτών στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης και για σύννομη, ενιαία αλλά και δίκαιη αντιμετώπιση, εστάλη στις Δ.Ο.Υ. όλης της Χώρας το έγγραφό μας 1053237/ 4111/0016/

08.07.2004 ώστε στις περιπτώσεις που οι Σχολές εξέδωσαν πιστοποιητικά και βάσει αυτών έγινε καταβολή του επιδόματος σε σπουδαστές των ανωτέρω περιπτώσεων, να γίνεται επιστροφή του ποσού χωρίς την εφαρμογή της παραγράφου 6 του άρθρου 10 του ν.322ΟΙ2004 που προβλέπει καταλογισμό στο τριπλάσιο. Σημειώνουμε ότι οι πληρωμές των Δ.Ο.Υ. υποβάλλονται στο Ελεγκτικό Συνέδριο το οποίο είναι αρμόδιο για έλεγχο της νομιμότητας αυτών, στην περίπτωση δε που διαπιστωθεί ότι η πληρωμή δεν είναι νόμιμη, καταλογίζεται ο αρμόδιος υπόλογος για επιστροφή του ποσού.

Περισσότερες όμως πληροφορίες όσον αφορά τα έτη φοίτησης σε συγκεκριμένες Σχολές ή Τμήματα, καθώς και για την πρώτη εγγραφή, πρέπει να δοθούν από το Υ.Ε.Π.Θ., στο οποίο έχει κοινοποιηθεί η ανωτέρω ερώτηση.

Ο Υφυπουργός
ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ»

10. Στην με αριθμό 8281/1-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 828/7-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να ενημερώσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα και με τα στοιχεία της αρμόδιας Υπηρεσίας μας ότι ο διαγωνισμός του έργου κάλυψης του Διακονιάρη βρίσκεται στη φάση έκδοσης απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας επί προσφυγής της διαγωνιζόμενης εταιρείας ΜΟΧΛΟΣ Α.Ε. σύμφωνα με την οποία θα καθορισθεί η περαιτέρω διαδικασία κατακύρωσης του έργου.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

11. Στην με αριθμό 8450/1-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 836/7-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών μας και της Περιφέρειας, μέρος της Λεωφόρου Καραμανλή προς την Πάρνηθα, στις Αχαρνές είναι χαρακτηρισμένη επαρχιακή οδός και το υπόλοιπο μέρος είναι δημοτικός δρόμος.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ θα τοποθετήσει φωτεινούς σηματοδότες στον κόμβο της Λεωφ. Καραμανλή και οδού Δεκελείας, όταν τελειώσουν τα έργα διαπλάτυνσης στο συγκεκριμένο σημείο από το Δήμο Αχαρνών.

Επίσης το ΥΠΕΧΩΔΕ πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας το 2004, μετά σχετικό αίτημα, τοποθέτησε οδοφωτισμό επί της Λεωφ. Καραμανλή, στο κομμάτι μεταξύ των οδών Πάρνηθος και Θρακομακεδόνων.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

12. Στην με αριθμό 8449/3-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 835/7-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΤΕΟ Α.Ε. τα εξής:

1. Τα πρατήρια υγρών καυσίμων επί των αυτοκινητοδρόμων τα οποία έχουν υπογράψει συμβάσεις με την ΤΕΟ Α.Ε. λειτουργούν σε καθημερινή βάση χωρίς διακοπή της Κυριακής και τις αργίες.

2. Για το πρατήριο στη χ.θ. 152 της Εθνικής οδού Αθηνών-Πατρών υπήρχε μίσθωση από το Ελληνικό Δημόσιο για τη λειτουργία του. Με την ανάληψη της εποπτείας του από την ΤΕΟ Α.Ε. και λόγω μη τήρησης των συμβατικών όρων ακολούθησε μακροχρόνια δικαστική μάχη, προκειμένου να συμμορφωθεί ο μισθωτής.

Η ΤΕΟ Α.Ε. προκειμένου να τερματίσει τη χρονίζουσα δικαστική διαδικασία και να αντιμετωπίσει υπάρχοντα προβλήματα

συνήψε νέα σύμβαση στις 22/10/03 με την προϋπόθεση να αναβαθμιστούν πλήρως οι εγκαταστάσεις.

Η νέα μελέτη που αφορά στην ανακαίνιση των παλιών κτιρίων, προσήλθε νέων και αναδιαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου, βρίσκεται ήδη στη διαδικασία έγκρισης από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ.

Όσον αφορά τα μισθώματα καταβάλλονται κανονικά μέχρι σήμερα.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

13. Στην με αριθμό 8726/11-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άγγελου Μανωλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 864/7-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να ενημερώσετε τον κ. Βουλευτή ότι το θέμα αντιμετώπισης της διάβρωσης του Κορινθιακού κόλπου, το χειρίζεται η Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κορίνθου, η οποία προτίθεται να αντιμετωπίσει το πρόβλημα μέσω επικαιροποίησης του Ερευνητικού Προγράμματος του Ε.Μ.Π. Το πρόγραμμα θα προκαθορίζει τα μέρη που χρήζουν άμεση επέμβαση.

Το έργο έχει ενταχθεί στο Γ ΠΕΠ Περιφέρειας Πελοποννήσου με προϋπολογισμό 1.500.000 ευρώ.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

14. Στην με αριθμό 8714/11-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Άρη Σταθάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 862/7-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλούμε να ενημερώσετε τον κ. Βουλευτή ότι σύμφωνα με τα στοιχεία αρμοδιότητάς μας, έχει ήδη εκπονηθεί μελέτη με τίτλο έλεγχος-αξιολόγηση και προτάσεις ορίων ταχύτητας για την Ε.Ο. Κορίνθου-Πατρών, Κορίνθου-Τρίπολης, οι οποίες είναι υπό έγκριση.

Επίσης εξετάζεται να γίνουν οι απαραίτητες αλλαγές στα όρια ταχύτητας στις περιοχές που παλαιά λειτουργούσαν διάδια και σήμερα δεν λειτουργούν και ήδη πολλά απ' αυτά τα όρια ταχύτητας έχουν αναθεωρηθεί.

Τέλος μέσα από το έργο Οδικής Ασφάλειας του ΕΠ.ΟΑΛΛΑΑ μέτρο 9.1 γίνονται μελέτες εντοπισμού και προτάσεων βραχυπρόθεσμων επεμβάσεων σε οδικούς άξονες όπου γίνονται κυρίως υποδείξεις για την σωστή σήμανση.

Ο Υπουργός
Γ. ΣΟΥΦΛΙΑΣ»

15. Στην με αριθμό 8653/9-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Φραγκιαδουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΑΠΦ.21/135/ΑΣ554δ/17-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην εν θέματι ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάνου Φραγκιαδουλάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Είναι γεγονός ότι, η Κυβέρνηση της Γερμανίας, προκειμένου να μεταφερθούν στην Ελλάδα οπλικά συστήματα τα οποία έχει ζητήσει η χώρα μας, υπέβαλε, σύμφωνα με τις ρητές επιταγές της αμερικανικής νομοθεσίας, αίτηση σχετικής έγκρισης από τις ΗΠΑ, οι οποίες είναι και ο κατασκευαστής του ανωτέρω οπλισμού.

Ωστόσο, η διαδικασία έγκρισης από τις αρμόδιες αμερικανικές αρχές είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα, χωρίς τακτές προθεσμίες. Οι αρχές των ΗΠΑ εξετάζουν το αίτημα της γερμανικής Κυβέρνησης, ακολουθώντας την απαιτούμενη ενδο υπηρεσιακή διαδικασία, η οποία, πάντως, δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Ο Υπουργός
ΠΕΤΡΟΣ Γ. ΜΟΛΥΒΙΑΤΗΣ»

16. Στην με αριθμό 8558/8-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2164/30-3-05 έγγραφο από τον Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 8558/8-3-2005 ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μαγκριώτης, με θέμα «Διάσωση του βιομηχανικού συγκροτήματος ΦΙΞ στη Θεσσαλονίκη», σας πληροφορούμε τα εξής:

Το ΥΜΑΘ είναι ενήμερο όλων των εξελίξεων που αφορούν το θέμα. Δυστυχώς το υπόψη συγκρότημα δεν είναι χαρακτηριζόμενο από το Υπουργείο μας και τούτο διότι είχε ήδη χαρακτηριστεί ως ιστορικό μνημείο από το Υπουργείο Πολιτισμού. Μετά την προσπάθεια του Υπουργείου Πολιτισμού επί Υπουργίας Βενιζέλου να αποχαρακτηρισθεί μερικώς το συγκρότημα, η οποία ακυρώθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το συγκρότημα εξακολουθεί να προστατεύεται από την παλιά απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο είναι και αρμόδιο να εγκρίνει κάθε ενέργεια επέμβασης στο συγκρότημα.

Το ΥΜΑΘ συμμετείχε ενεργά στην ημερίδα για το θέμα του ΦΙΞ με εκπρόσωπό του τον αρμόδιο Διευθυντή της Διεύθυνσης Κοινωνικής, Πολιτιστικής Ανάπτυξης και Επικοινωνίας, ο οποίος και συμμετείχε στο στρογγυλό τραπέζι και γνωρίζει όλες τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί και τις ενέργειες που πρόκειται να δρομολογηθούν από το ΤΕΕ. Είναι δε διατεθειμένο να βοηθήσει προς κάθε κατεύθυνση ώστε να αξιοποιηθεί το συγκρότημα με οποιοδήποτε σχήμα είτε αυτό θα είναι πρωτοβουλία του Δημόσιου είτε του ιδιωτικού Τομέα ή ακόμα και συνεργασία και των δυο (ΣΔΙΤ ή PPP). Στόχος είναι πάντα η διάσωση μέσω της επανάχρησης του συγκροτήματος χωρίς να αλλοιώνεται η

αρχιτεκτονική του φυσιογνωμία.

Όπως γνωρίζετε ο προϋπολογισμός του ΥΜΑΘ είναι πολύ μικρός και δεν είναι σε θέση να βοηθήσει οικονομικά στην προσπάθεια διάσωσης του υπόψη συγκροτήματος. Τούτο μπορεί να γίνει μόνο μέσω του αρμοδίου Υπουργείου Πολιτισμού, με το οποίο βρισκόμαστε σε συνεργασία, δεδομένου ότι ανήκει στην αρμοδιότητα και ευθύνη αυτού.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΙΑΡΤΣΙΩΝΗΣ»

17. Στην με αριθμό 8731/11-3-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Υ./ΙΑ/175/4-4-05 έγγραφο από τον Υπουργό Επικρατείας η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικώς με την ανωτέρω ερώτηση, σας διαβιβάζουμε συνημμένως το υπ' αριθμ. πρωτ. 1066/24.3.2005 Υπηρεσιακό Σημείωμα της Διεύθυνσης Εποπτείας, στο οποίο απαντάται το θιγόμενο στην ερώτησή σας ζήτημα.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη- Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκας Παπαρήγα, με θέμα την πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα της απασχόλησης των γυναικών.

Σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας. Η αγόρευση της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, με πρωτοβουλία της οποίας πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση, είναι επίσης τριάντα λεπτά της ώρας. Η αγόρευση των Προέδρων των άλλων δυο Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι είκοσι πέντε λεπτά της ώρας. Η αγόρευση των Υπουργών είναι δεκαπέντε λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας έχουν οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας.

Ο χρόνος αγόρευσης του Υπουργού που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω πρώτα απ' όλα να ανακοινώσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης θα υπάρξει ειδική συνεδρίαση του Σώματος για τη συζήτηση των ευρωπαϊκών προοπτικών μετά τις πρόσφατες εξελίξεις.

Θεωρώ, όμως, αναγκαίο να ξεκινήσω με μία μικρή σχετική παρένθεση.

Όλες και όλοι γνωρίζετε ότι τα βασικά θέματα των εργασιών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ήταν δύο: Πρώτον, τα προβλήματα που προέκυψαν στη διαδικασία επικύρωσης της Συνταγματικής Συνθήκης, ύστερα από τα δημοψηφίσματα στη Γαλλία και την Ολλανδία και δεύτερον, ο καθορισμός του δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2007-2013.

Σε ό,τι αφορά, το πρώτο αποφασίστηκε να συνεχιστεί η διαδικασία των επικυρώσεων, χωρίς το αρχικό χρονοδιάγραμμα της 1ης Νοεμβρίου του 2006, ώστε να υπάρξει μία περίοδος περισυλλογής, διαλόγου, ανάλυσης όλων των σχετικών μηνυμάτων.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο θέμα, το δημοσιονομικό πλαίσιο της Ένωσης για την περίοδο 2007-2013, υπήρξε ένα ιδιαίτερα περιπλοκό διαπραγματευτικό περιβάλλον.

Εμείς υποστηρίξαμε από την αρχή την ανάγκη δίκαιης και αναλογικής κατανομής του κόστους της διεύρυνσης, όπως επίσης και την ανάγκη να είναι ο προϋπολογισμός της διευρυμένης Ένωσης ανάλογα «διευρυμένος». Κινηθήκαμε με τρόπο που εξασφάλιζε τα συμφέροντα της χώρας μας στην περίπτωση επίτευξης συμφωνίας, αλλά και χωρίς να παραγνωρίζουμε το ενδεχόμενο μιας νέας διαπραγματεύσεως σ' ένα διαφορετικό κλίμα.

Η Προεδρία προσπάθησε να πετύχει μια πολιτική συμφωνία. Η πρόταση που υπέβαλε ήταν θετική για την ευρωπαϊκή πορεία και συμφέρουσα για την Ελλάδα. Οι προσπάθειες που αναπτύξαμε τους τελευταίους μήνες, αλλά και οι έντονες διαπραγματεύσεις που είχαμε τις τελευταίες ημέρες, εξασφάλιζαν ικανοποιητικά τους στόχους μας για το λεγόμενο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Δυστυχώς, όπως είναι γνωστό, δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη τελικής συμφωνίας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπήκε σε μία καμπή της πορείας της, που γίνεται ακόμα πιο δύσκολη εξαιτίας

της σύμπτωσης των αρνητικών εξελίξεων στα δύο αυτά μεγάλα ζητήματα.

Επιπλέον, όμως, προστέθηκαν και άλλα θέματα, με αποτέλεσμα να γίνεται ακόμα πιο περίπλοκο το σκηνικό στην Ευρώπη.

Βέβαια –και αυτό δεν πρέπει να λησμονείται– η Ευρωπαϊκή Ένωση, στην εξηντάχρονη πορεία της, έχει περάσει πολλές ανάλογες καταστάσεις. Τώρα, όμως, είμαστε περισσότεροι και είναι περισσότερο δύσκολα τα πράγματα. Χρειάζεται περισσότερη, ευρωκεντρική αντίληψη, νηφαλιότητα και διορατικότητα από όλους.

Θέλω να ελπίζω ότι, τουλάχιστον για τις δημοσιονομικές προοπτικές, σύντομα θα αναληφθεί καινούργια προσπάθεια για να φτάσουμε σε συμφωνία.

Στο σημείο αυτό θέλω να υπογραμμίσω για μία ακόμη φορά, ότι η απορρόφηση κοινοτικών πόρων συνεχίζεται ανεπηρέαστα έως το 2008 με την εφαρμογή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Θέλω ακόμη να υπογραμμίσω ότι, παρά το νέο πολιτικό περιβάλλον, που έχει δημιουργηθεί, δεν υπάρχει στο κείμενο των συμπερασμάτων αλλαγή πολιτικής σε ό,τι αφορά τη διεύρυνση. Ισχύουν όλα όσα συμφωνήθηκαν τον περασμένο Δεκέμβριο. Αυτά ισχύουν και με αυτά συνεχίζουμε την πορεία μας. Δεν αλλάζουν οι πολιτικές που έχουμε ακολουθήσει έως τώρα.

Στηρίζουμε την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας με τις προϋποθέσεις που ήδη έχουν τεθεί. Επιμένουμε στην εθνική στρατηγική που ακολούθησαν όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις. Ακόμη, εργαζόμαστε για να καλύψουμε ανεπάρκειες του παρελθόντος και να προετοιμάσουμε τη χώρα γι' αυτά που έρχονται, να βγούμε μπροστά, να διασφαλίσουμε τα συμφέροντα του τόπου και να συμβάλουμε στη δημιουργία της Ευρώπης που θέλουμε.

Η επόμενη διαπραγμάτευση, δεδομένων και των ευρωπαϊκών αντιθέσεων, θα είναι εξίσου δύσκολη.

Για όλους αυτούς τους λόγους, δεν υπάρχει χώρος για μικροκομματικές αντιλήψεις. Μπροστά σε ζητήματα καθοριστικής σημασίας για το μέλλον της χώρας, δεν μπορεί να κατασκευάζονται προσχήματα για εσωτερικές αντιπαράθεσεις. Οι πρακτικές αυτές είναι πρόκληση για κάθε Έλληνα πολίτη. Η στάση που ακολουθήσαμε και ακολουθούμε, αποτελεί θετική επιλογή και για την Ευρώπη και για την Ελλάδα. Είναι δυναμική στρατηγική επιλογή με εμβέλεια στο χρόνο. Είναι αυτό που κάναμε, όταν οδηγούσαμε την Ελλάδα στην ευρωπαϊκή οικογένεια και αυτό κάνουμε και σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο θέμα της σημερινής ημερήσιας διάταξης. Θέλω από την αρχή να επαναλάβω ότι δεν αμφισβητούμε την ευαισθησία κανενός και δεν μηδενίζουμε τίποτε από ό,τι θετικό έγινε στα χρόνια που πέρασαν. Αναλάβαμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση του τόπου, προκειμένου να χτίσουμε, να προσθέσουμε, να δημιουργήσουμε. Εργαζόμαστε για να αλλάξουμε τα πράγματα, που καθηλώνουν την οικονομία, που υπονομεύουν την αναπτυξιακή διαδικασία, που εκτρέφουν φαινόμενα διαφθοράς και αસυδοσίας, που επιβαρύνουν την καθημερινότητα των πολλών.

Οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις που προωθούμε, αντιμετωπίζουν παθογένειες, αγκυλώσεις, προβληματικές καταστάσεις του χθες. Συνιστούν ένα συγκροτημένο πλαίσιο δράσεων, για την αναμόρφωση των δομών και των λειτουργιών της οικονομίας και της αναπτυξιακής διαδικασίας, της Δημόσιας Διοίκησης, του ευρύτερου δημόσιου τομέα, του Εθνικού Συστήματος Υγείας, του συστήματος παιδείας. Αποβλέπουν, δηλαδή, στη δημιουργία των όρων και των προϋποθέσεων, που απαιτούνται για μια πραγματικά ισχυρή κοινωνία, μία κοινωνία που παράγει νέο πλούτο, που αυξάνει το κοινωνικό μέρισμα, που εξασφαλίζει περισσότερες ευκαιρίες, που δημιουργεί μεγαλύτερες δυνατότητες για όλους και όχι μόνο για τους λίγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνία μας, και ακόμα περισσότερο οι οικονομικά ασθενέστεροι, αντιμετωπίζει σήμερα μεγάλα καθημερινά προβλήματα. Όλοι τα γνωρίζουν και εμείς πάντως δεν τα κρύβουμε. Τα αναγνωρίζουμε, τα αναδεικνύουμε και παίρνουμε θέση απέναντί τους.

Έχουμε διαφορετική άποψη, διαφορετική τακτική, διαφορετι-

κή στρατηγική από εκείνη του παρελθόντος. Είμαστε δίπλα στους συμπολίτες μας που αντιμετωπίζουν μεγάλες δυσκολίες, στους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους, στους άνεργους, στους αγρότες.

Υπάρχουν, πράγματι, έντονες περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, πολίτες που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας βιοτικό επίπεδο χαμηλό σε σχέση με το μέσο ευρωπαϊκό όρο, προκλητικά προνόμια για λίγους και αδικίες για πολλούς. Είναι τα παράγωγα της πολιτικής που εφαρμόστηκε στα χρόνια που πέρασαν, της στρεβλής ανάπτυξης, της εγκατάλειψης της περιφέρειας, της αναποτελεσματικής και αδιαφανούς διαχείρισης του δημοσίου χρήματος και των κοινοτικών πόρων.

Υπάρχει -και το ακούω να λέγεται- «νέα φτώχεια». Είναι πέρα από όλα τα παραπάνω, μία από τις τραγικές συνέπειες του εγκλήματος που διαπράχθηκε στο Χρηματιστήριο, με την ανοχή και τη σύμπραξη του «συστήματος ΠΑΣΟΚ». Είναι κυρίως αποτέλεσμα της συγκλονιστικής αναδιανομής πλούτου, που έγινε στην περίοδο 1999-2000, όταν ενάμισι εκατομμύριο επενδυτές έχασαν περίπου 35.000.000.000.000 δραχμές. Καταστράφηκε οικονομικά ένας ολόκληρος κόσμος και προκλήθηκε ένα πρωτόγνωρο κύμα νέας φτώχειας.

Σοβαρότατο πρόβλημα είναι και η ακρίβεια. Τόσα χρόνια το λέμε και το ξαναλέμε. Δεν μπορεί, όμως, να αγνοείται ότι το 2003 ο πληθωρισμός ήταν στο 3,5% και τον περασμένο Μάη ήταν στο 3,2%. Κυρίως, όμως, δεν μπορεί να αγνοείται το γεγονός ότι στο τελευταίο δεκαπεντάμηνο είχαμε μια πρωτόγνωρη έκρηξη, πάνω από 50%, των διεθνών τιμών του πετρελαίου και ότι χωρίς την αύξηση αυτή, ο πληθωρισμός στη χώρα θα ήταν σχεδόν μία ποσοστιαία μονάδα χαμηλότερος.

Εξαιρετικά σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα, το πιο σοβαρό απ' όλα, το είπα και θα το επαναλαμβάνω πάντα, είναι πράγματι η ανεργία.

Προσπαθούν βέβαια ορισμένοι να πείσουν ότι το ανακάλυψαν μόνο όταν έχασαν την εξουσία. Έφτασαν στο σημείο να ισχυρίζονται ότι η ανεργία αυξήθηκε στους τελευταίους δεκαπέντε μήνες. Η αλήθεια ωστόσο τα διαψεύδει αυτά και τους εκθέτει.

Η ανεργία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1980, ήταν στο 2,7% και στο τέλος των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ είχε φθάσει στα μεγαλύτερα ποσοστά της τελευταίας πεντηκονταετίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Με βάση τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας και της EUROSTAT, το πρώτο τρίμηνο του 2004 η ανεργία ήταν στο 11,3% του εργατικού δυναμικού, το τέταρτο τρίμηνο ήταν στο 10,4% και τον περασμένο Μάιο σημείωσε μείωση ρεκόρ που την έφερε κάτω από το όριο των πεντακοσίων χιλιάδων. Με βάση τα ίδια στοιχεία, η πλειοψηφία -το 64%- των εγγεγραμμένων ανέργων είναι γυναίκες. Το 20,33% είναι νέες και νέοι έως και είκοσι πέντε ετών και το 30% περίπου παρέμειναν άνεργοι για περισσότερο από ένα χρόνο.

Αυτή είναι η αλήθεια και αυτή η αλήθεια ήταν και είναι σκληρή. Απαιτεί νέες δράσεις, νέες πολιτικές. Δεν μπορεί να υπάρξουν διαφορετικά αποτελέσματα, εάν εφαρμόζονται οι ίδιες πολιτικές. Δεν μπορεί να αλλάξουν τα πράγματα, εάν αγνοούνται οι τάσεις που προκαλούν τη χειρότερή τους. Δεν χτίζονται νέες προοπτικές με τις εμμονές, τις αγκυλώσεις και τις απολμίες του παρελθόντος.

Εδώ και αρκετά χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα υποχωρούσε διαρκώς στη διεθνή κατάσταση για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Οι εξαγωγές μας μειωνόταν, οι εισαγωγές αυξάνονταν, το εμπορικό ισοζύγιο διευρυνόταν. Χρηματοδοτούσαμε, δηλαδή, με ολοένα και περισσότερους πόρους τη δημιουργία θέσεων εργασίας στο εξωτερικό. Η Ελλάδα είχε εξαιρετικά υψηλούς φορολογικούς συντελεστές, αναπτυξιακό νόμο που δεν απέδιδε, σύστημα αδειοδότησης των επιχειρήσεων γραφειοκρατικό και χρονοβόρο που ουσιαστικά τροφοδοτούσε τη διαφθορά, υπονομευόταν, δηλαδή, με άλλα λόγια η επιχειρηματικότητα και η δημιουργία νέων θέσεων δουλειάς. Η Ελλάδα ήταν αιχμάλωτη σε διαπλεκόμενες σχέσεις, σε γραφειοκρατικές και αδιαφανείς διαδικασίες, πλήρως τεράστιο κόστος για όλα αυτά και υποχωρούσε διαρκώς στη διεθνή κατάσταση για τη διαφθορά.

Η Ελλάδα δεν τόλμησε, στα χρόνια που πέρασαν, τις αλλα-

γές και τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούσε η νέα οικονομία και το έντονα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον. Οι περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες, χωρίς να προσφέρουν καλής ποιότητας υπηρεσίες, δημιουργούσαν τεράστια ελλείμματα, υπονόμιευαν τον ανταγωνισμό και κινούνταν έξω από το ευρωπαϊκό πλαίσιο. Όλα αυτά έπλητταν την επιχειρηματικότητα του Έλληνα, εμπόδιζαν την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, πίεζαν προς τα κάτω την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, υπονόμιευαν την αναπτυξιακή διαδικασία, δυσκόλευαν τη δημιουργία νέων θέσεων δουλειάς.

Η Ελλάδα, όλα τα προηγούμενα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βούλιαζε στα χρέη και τα ελλείμματα. Ενώ το 1980 το δημόσιο χρέος ήταν περίπου στο 25% του ΑΕΠ, το 2004 ξεπέρασε το 110% του ΑΕΠ. Κάθε οικογένεια είναι τώρα χρεωμένη με 72.000 ευρώ. Μόνο για τόκους πληρώσαμε την περασμένη χρονιά περίπου 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι σημαίνει αυτό; Πολύ απλά θα έλεγα μόνο ένα: Αν το χρέος έμενε εκεί που βρισκόταν, σήμερα θα πληρώναμε λιγότερο από το ένα τέταρτο των τόκων. Σήμερα, δηλαδή, με άλλα λόγια περισσότερα από 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ θα πήγαιναν κάθε χρόνο στην ανάπτυξη, τη βελτίωση των κρατικών υπηρεσιών, την παιδεία, την υγεία, τους συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη.

Άμεσα συνυφασμένο είναι το πρόβλημα των μεγάλων ελλειμμάτων των δημοσίου και του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Το 2004 το δημοσιονομικό έλλειμμα ξεπέρασε το 6% του ΑΕΠ, το διπλάσιο του ανώτατου κοινοτικού ορίου. Κάποιοι λένε ότι δεν έπρεπε να το πούμε αυτό, ότι έπρεπε να το κρύψουμε, να μην το μάθει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρώτ' απ' όλα η Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε επισημάνει την αλόγιστη «δημιουργική λογιστική» εδώ και καιρό.

Και διαβίβαζε με σειρά επιστολών, που αποκρύπτονταν από την προηγούμενη κυβέρνηση, αυστηρές προειδοποιήσεις προς τη χώρα. Ήταν περισσότερο από βέβαιο ότι το μεγάλο μυστικό της «εικονικής οικονομίας» δεν επρόκειτο να κρατήσει άλλο. Παρ' όλα αυτά η τότε κυβέρνηση επέμενε να εξωραϊζει την κατάσταση όσο βρισκόταν στην εξουσία για να κατηγορεί άλλους όταν θα περνούσε στην αντιπολίτευση.

Μπορεί βέβαια τόσο το δημόσιο χρέος όσο και τα ελλείμματα να μην απασχολούν άμεσα τους πολίτες. Αφορούν όμως άμεσα τη ζωή του κάθε πολίτη. Γιατί χωρίς τα βάρη αυτά οι δυνατότητες της πολιτικής θα ήταν σήμερα πολύ μεγαλύτερες, αλλά και διότι η συνέχιση εκείνης της πολιτικής θα προκαλούσε ανεξέλεγκτες επιπτώσεις σε βάρος και της οικονομίας και του κοινωνικού συνόλου.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναδεικνύουν κυρίως ένα πρόβλημα, το πρόβλημα από το οποίο παράγονται όλα τα άλλα. Και το πρόβλημα αυτό ήταν, εδώ και πολλά χρόνια, ο υπερτροφικός και γραφειοκρατικός δημόσιος τομέας, το κράτος της σπατάλης, της διαφθοράς, των ελλειμμάτων. Ένα κράτος εμπόδιο στην ανάπτυξη και φορτίο στο φορολογούμενο, κράτος που εμπόδιζε αντί να διευκολύνει την επιχειρηματικότητα, που χειραγωγούσε αντί να ενισχύει τη δημιουργικότητα των Ελλήνων, που ταλαιπωρούσε αντί να υπηρετεί τον πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους δεκαπέντε μήνες που έχουμε την ευθύνη για τη διακυβέρνηση του τόπου, δώσαμε λύση σε εκκρεμότητες που παρέμειναν ανέγγιχτες και διαιωνίζονταν για πολλά χρόνια. Προωθήσαμε αλλαγές που βελτιώνουν τις υπηρεσίες του δημοσίου προς τους πολίτες. Εφαρμόζουμε πολιτικές που παράγουν αποτελέσματα για τους πολούς και όχι μόνο για τους λίγους. Όμως τα μεγάλα προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται από τη μία μέρα στην άλλη. Απαιτούν ρήξεις και τομές με τα κακώς κείμενα. Απαιτούν αλλαγές, απαιτούν μεταρρυθμίσεις. Απαιτούν να συγκρουστούμε ως χώρα, ως κοινωνία, ως λαός με τις αδυναμίες του παρελθόντος μας. Να αλλάξουμε πολιτικές, να αλλάξουμε πρακτικές, να αλλάξουμε νοοτροπίες. Μόνο έτσι μπορούν να γεφυρωθούν οι περιφερειακές ανισότητες, να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η ανεργία, να αναβαθμιστεί το βιοτικό επίπεδο, να ενισχυθεί η κοινωνική συνοχή. Και για όλα αυτά χρειάζεται κοινωνική συναίνεση, συστράτευση, συνένωση δυνάμεων και προσπάθειών. Ταυτόχρονα, όμως, απαιτείται επιμονή και αποφασιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεσμευτήκαμε στους πολίτες να αντιμετωπίσουμε υπεύθυνα και αποφασιστικά τις χρόνιες παθολογίες του κράτους και της οικονομίας. Δεσμευτήκαμε να προωθήσουμε τα μέτρα και τις πολιτικές που απαιτούνται για τη μετάβαση σ' ένα κράτος αυξημένων δυνατοτήτων, κράτος απαλλαγμένο από τη γραφειοκρατία, τη νοοτροπία της ήσσο-νος προσπάθειας, την κακοδιαχείριση, τα φαινόμενα διαφθοράς. Ένα κράτος που σέβεται τον πολίτη και δεν σπαταλά το μόχθο του.

Δεσμευτήκαμε να εφαρμόσουμε νέα οικονομική και αναπτυξιακή πολιτική, που αντιμετωπίζει με κοινωνική ευθύνη τα προβλήματα του χθες, μεγιστοποιεί το παραγόμενο προϊόν και αυξάνει το κοινωνικό μέρισμα.

Δρομολογήσαμε, ήδη, σειρά αλλαγών και μεταρρυθμίσεων που συνδιαμορφώνουν ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο, ένα πρότυπο που βασίζεται στην ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, στην ανάπτυξη της περιφέρειας, στην εξωστρέφεια της οικονομίας.

Οι στόχοι μας προσδιορίζονται από τον άξονα εκπαίδευση-ανάπτυξη-απασχόληση-κοινωνική συνοχή. Αυτούς ακριβώς τους στόχους υπηρετεί η σταδιακή μείωση των φορολογικών συντελεστών. Η παροχή μέσω του νέου αναπτυξιακού νόμου ενισχυμένων χρηματοδοτικών και φορολογικών κινήτρων. Η απλοποίηση του συστήματος αδειοδότησης των επιχειρήσεων. Η αναμόρφωση του συστήματος ανάθεσης δημόσιων έργων. Η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας.

Αυτούς τους στόχους υπηρετεί η θέσπιση ενιαίου πλαισίου για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Η προώθηση ειδικών χωροταξικών σχεδίων για τις χρήσεις γης. Η κατάρτιση νέου θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία των ΔΕΚΟ. Η αναμόρφωση του Πτωχευτικού Δικαίου.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσονται η συμφωνία που επετεύχθη στον ΟΤΕ, η λύση που προωθούμε στο ασφαλιστικό ζήτημα των τραπεζών, ο διάλογος για τις εργασιακές σχέσεις, οι τομές για την αναβάθμιση του εμπορίου και βέβαια το νέο πλαίσιο λειτουργίας των καταστημάτων.

Υπογραμμίζω στο σημείο αυτό, επειδή αναφέρεται από το Κομμουνιστικό Κόμμα στην αίτηση που υπέβαλε για τη σημερινή συζήτηση, ότι δεν ετέθη και δεν τίθεται ζήτημα λειτουργίας των καταστημάτων τις Κυριακές. Δεν ετέθη και δεν τίθεται ζήτημα απελευθέρωσης αλλά ρύθμισης του ωραρίου των καταστημάτων. Δεν θίγονται, σε καμία περίπτωση, τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Οι μεταρρυθμίσεις που προωθούνται αποβλέπουν στη δημιουργία ενιαίου πλαισίου για το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων ώστε να υπάρξει εναρμονισμός σε εθνικό επίπεδο και προσαρμογή στα κοινοτικά δεδομένα. Ταυτόχρονα προωθούνται δεκατέσσερα μέτρα-τομές για να ανθίσει ακόμη περισσότερο το εμπόριο στη σύγχρονη Ελλάδα, να υπάρξει όφελος και για το εμπόριο και για τους εργαζόμενους και για τους καταναλωτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική παράμετρος σε όλες τις πολιτικές μας είναι η ενίσχυση της συμμετοχής της γυναίκας στην οικονομία και η ανάδειξη του πολυσύνθετου ρόλου της στην κοινωνία. Ο στόχος αυτός είναι και αίτημα και αναγκαιότητα. Είναι θέμα και νοοτροπίας και παιδείας, είναι όμως και ζήτημα θεσμικών παρεμβάσεων.

Πάνω απ' όλα, όμως, απαιτείται και αναπτύσσεται από την Κυβέρνηση διαρκής προσπάθεια για την ενίσχυση της γυναικείας επιχειρηματικότητας, για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας για άνεργες γυναίκες, για την αντιμετώπιση γενικότερα του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας. Ακολουθούμε, για το σκοπό αυτό ενεργητικές πολιτικές που δεν περιορίζονται στην επιδότηση των ανέργων αλλά προτάσσουν τη στήριξη της απασχόλησης. Χρηματοδοτούνται από το Γ' ΚΠΣ προγράμματα στα οποία θεσπίζονται ευνοϊκότερες προϋποθέσεις για τις άνεργες γυναίκες.

Υπογραμμίζω τις δράσεις για την ενίσχυση της γυναικείας επιχειρηματικότητας που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος «ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ».

Ανάμεσα στα άλλα επιδοτούνται με το 55% της επένδυσης

γυναίκες από δεκαοκτώ έως πενήντα πέντε ετών για να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα σε τομείς όπως είναι η μεταποίηση, το εμπόριο, ο τουρισμός, οι υπηρεσίες. Να δημιουργήσουν επιχειρήσεις που να ανήκουν, τουλάχιστον, κατά το 75% σε γυναίκες και να διοικούνται από γυναίκες.

Προβλέπονται ακόμη δράσεις για την κατάρτιση και τη μεταφορά τεχνογνωσίας στις γυναίκες και πρωτοδοτείται η συμμετοχή τους στο πρόγραμμα Ενίσχυσης του Ερευνητικού Δυναμικού.

Προνομιακή συμμετοχή γυναικών τουλάχιστον 60% προβλέπεται σχεδόν σε όλα τα προγράμματα του ΟΑΕΔ.

Στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος: «Απασχόληση και Επαγγελματική Κατάρτιση» υλοποιούνται ειδικές δράσεις που αποβλέπουν στη βελτίωση της πρόσβασης και την αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας.

Στα προγράμματα των νέων θέσεων εργασίας παρέχεται αυξημένη επιδότηση για την πρόσληψη άνεργων γυναικών.

Από τα προγράμματα νέων ελεύθερων επαγγελματιών επιδοτούνται άνεργες γυναίκες για να δημιουργήσουν τη δική τους εταιρική ή ατομική επιχείρηση, ακόμη και στο σπίτι τους εάν έχουν παιδί προσχολικής ηλικίας ή φροντίζουν συγγενικό πρόσωπο με αναπηρία μεγαλύτερη του 70%.

Για το 2005 σημειώνω το πρόγραμμα επιχορήγησης νέων επαγγελματιών στον πολιτισμό και το περιβάλλον που απευθύνεται, κυρίως, σε γυναίκες για να αναπτύξουν επιχειρηματική δραστηριότητα σε παραδοσιακά επαγγέλματα όπως επίσης και το πρόγραμμα επιχορήγησης στον τομέα των νέων τεχνολογιών.

Αλλά και ένα από τα σημαντικότερα προγράμματα που ανακοινώσαμε προ ολίγων ημερών και θα ισχύσει από φέτος, είναι η παροχή δωρεάν πρόσβασης στο internet στους πρωτεύοντες φοιτητές και τους νεοεισερχόμενους στα ΑΕΙ και ΤΕΙ καθώς και φθηνό internet για όλους τους φοιτητές σε τιμές μειωμένες στο ελάχιστο δυνατό σε σχέση με τις κανονικές. Αυτό είναι επένδυση στους νέους, στις νέες τεχνολογίες και γενικότερα στο μέλλον.

Σημειώνω ακόμη το νέο πρόγραμμα που επιδοτεί επιχειρήσεις να απασχολήσουν άνεργους μεγάλης ηλικίας ώστε να συμπληρώσουν τα έσοδα για τη συνταξιοδότησή τους.

Χαρακτηριστικό της πολιτικής μας είναι και το γεγονός ότι στις ρυθμίσεις για την επέκταση της μερικής απασχόλησης στο δημόσιο τομέα έχει δοθεί προτεραιότητα στις άνεργες γυναίκες και τους πολύτεκνους. Παράλληλα στο διάστημα που πέρασε ψηφίστηκε νόμος για την άρση κάθε είδους διακρίσεων και την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης, χρηματοδοτήθηκαν φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για να δημιουργήσουν νέους ή να συνεχίσουν τη λειτουργία υφιστάμενων βρεφονηπιακών και παιδικών σταθμών.

Εξασφαλίστηκε ύστερα από διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η συνέχιση για άλλα δύο χρόνια της χρηματοδότησης δομών κοινωνικής φροντίδας. Διασφαλίστηκε η εύρυθμη λειτουργία περισσότερων από έξι χιλιάδων ολοήμερων δημοτικών σχολείων και νηπιαγωγείων. Επιχορηγούνται επιχειρήσεις για να δημιουργήσουν βρεφονηπιακούς σταθμούς για το προσωπικό τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα η οικονομία μας, η κοινωνία μας κουβαλούν μεγάλα προβλήματα. Η συνέχιση της πρακτικής του παρελθόντος σημαίνει διόγκωση και διαιώνιση των αδιεξόδων. Η απραγμία σημαίνει συντήρηση των καταστάσεων του χθες και επιδείνωση της καθημερινότητας των πολλών. Δέσμευση και απόφασή μας είναι να αλλάξουμε τα πράγματα. Σχεδιάσαμε και τολμούμε τομές και ρήξεις με ό,τι καθλώνει τον τόπο και αδικεί την κοινωνία. Εργαζόμαστε για να επιλυθούν συσσωρευμένα χρόνια προβλήματα, για να υπάρξει δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη, για να δημιουργηθούν νέες και σταθερές θέσεις δουλειάς, για να τονωθεί η απασχόληση και για να αντιμετωπιστεί η ανεργία.

Επιλέξαμε το δρόμο των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων που μπορούν να «εξεκollήσουν» τον τόπο από το τέλμα. Διαμορφώνουμε θεσμικό περιβάλλον φιλικό στην επιχειρηματικότητα ώστε υπάρξουν νέες επενδύσεις, νέες επιχειρήσεις, νέες

θέσεις δουλειάς. Θεωρούμε παράλληλα αναγκαία και ενθαρρύνουμε την καλλιέργεια σχέσεων εμπιστοσύνης μεταξύ των επιχειρήσεων και των εργαζομένων, τη συνειδητοποίηση εκ μέρους των επιχειρήσεων της κοινωνικής τους ευθύνης, τη συνειδητοποίηση εκ μέρους των συνδικάτων του χρέους τους προς το κοινωνικό σύνολο. Δε δίνουν λύση τα άκρα και οι ακρότητες. Δεν μπορούν να επικρατούν παράλογα προνόμια για τους λίγους εις βάρος των πολλών. Είναι ώρα να πουν και τα κλάμπ των προνομίων, να είναι έτοιμα να κάνουν για τον τόπο και όχι μόνο τι θέλουν να πάρουν. Είναι ώρα ευθύνης για όλους σε τελική ανάλυση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συμβιβάζομαστε με το παρελθόν. Ήταν κατώτερο των δυνατοτήτων της κοινωνίας μας. Προωθούμε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που υπαγορεύονται από το συλλογικό συμφέρον, που υποδεικνύονται από την πραγματικότητα γύρω μας, που ορίζονται σε τελική ανάλυση από τον κοινό νοϋ. Είναι αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που γίνονται για να ωφεληθούν οι φορολογούμενοι, να ωφεληθούν οι εργαζόμενοι, να ωφεληθούν οι συμπολίτες μας που ψάχνουν μια θέση δουλειάς. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να βρεθούν λύσεις στα προβλήματα του χθες και για να διασφαλιστεί μια νέα προοπτική. Δεν γίνεται να λέγεται ότι «χρειάζονται αλλαγές», αλλά να υποκινούνται αντιδράσεις και να εκτοξεύονται ακόμα και από το Βήμα της Βουλής απειλές για απεργίες που επιβαρύνουν την οικονομία και ταλαιπωρούν ολόκληρη την κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν αλλάζουν τα πράγματα με λόγια για αλλαγές και με πράξεις συντήρησης του χθες. Δεν μπορεί η πολιτική να γυρίζει την πλάτη στο αύριο. Οι αλλαγές και οι μεταρρυθμίσεις που ξεκινήσαμε δεν κατευθύνονται από δόγματα και ιδεοληψίες. Δεν σημαίνουν αντιπαράθεση ιδεολογιών. Είναι ρεαλιστική επιλογή, αναγκαία και επιτακτική. Είναι η ώριμη απάντηση στις αυξημένες απαιτήσεις της κοινωνίας και για το σήμερα και για το αύριο. Αυτή είναι η δική μας στρατηγική επιλογή. Αυτό το έργο μας εμπιστεύτηκαν οι Έλληνες πολίτες. Να ανοίξουμε νέους δρόμους, να ακολουθήσουμε μεταρρυθμιστική στρατηγική, να χτίσουμε ένα κράτος που σέβεται και υπηρετεί τον πολίτη, μία οικονομία ανταγωνιστική στην Ευρώπη και στον σύγχρονο κόσμο, μία κοινωνία που παράγει και προσδίδει, μία κοινωνία με αλληλεγγύη και συνοχή, με δικαιοσύνη και εμπιστοσύνη. Αυτός είναι ο στόχος μας και είναι κοινός για όλους.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με ένα πολύ σύντομο σχόλιο για τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άλλωστε το θέμα συνδέεται και με τα προβλήματα των γυναικών που θέσαμε στην ημερήσια διάταξη, δεδομένου ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση κατατάσσεται στους μεγάλους σημαιοφόρους της γυναικείας ισότητας και χειραφέτησης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έδειξε ακόμη πιο καθαρά το πρόσωπό της. Οι κυβερνήσεις, τα κράτη-μέλη, οι ηγετικές τάξεις, σε εθνικό επίπεδο ενωμένες μια φωνή και μια γροθιά στην επίθεση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και στην καταστολή όσο και αν τσακώθηκαν, τα μέτρα συνέχισης και αύξησης της καταστολής τα πήραν. Διαιρεμένοι και διχασμένοι μεταξύ τους στα θησαυροφυλάκια, στα ταμεία, στη διανομή και κατανομή των κερδών.

Και μόνο να πάρουμε την πολιτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στις εργαζόμενες γυναίκες και γενικά απέναντι στις γυναίκες και της υπαίθρου και τις αυτοαπασχολούμενες, δεν χρειάζεται τίποτε άλλο για να καταλάβει κανείς ποιον υπηρετεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και ποιον όχι.

Ο κύριος Πρωθυπουργός ακολούθησε, θα έλεγα, μια εύκολη λύση, μια εύκολη επιλογή γι' αυτόν προκειμένου να εξηγήσει

και να δώσει απαντήσεις για τα προβλήματα της μεγάλης πλειοψηφίας των γυναικών τα οποία οξύνονται συνεχώς και ζημερώνουν άσχημες άγριες μέρες. Απέδωσε λίγο πολύ ένα από τα βασικά προβλήματα την ανεργία των γυναικών γιατί για τα άλλα δεν πολυμίλησε στο ζήτημα της διακυβέρνησης από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι ένας εύκολος τρόπος για να δώσει κάποιες εξηγήσεις και ανέφερε τα γενικά προβλήματα που υπάρχουν. Υπάρχουν πλούσιοι και φτωχοί, υπάρχουν λειψές υποδομές κλπ.

Κύριε Πρωθυπουργέ, πλούσιοι και φτωχοί υπήρχαν και στον 19ο αιώνα και στον 20ο και στον 21ο. Δεν δημιουργήθηκαν οι πλούσιοι και οι φτωχοί ούτε επί Νέας Δημοκρατίας αποκλειστικά ούτε επί ΠΑΣΟΚ αποκλειστικά. Η διττή καταπίεση της γυναίκας, ταξική πριν απ' όλα και με φυλετική διάσταση και με αυτήν την έννοια είναι διττή, υπήρχε και τον 19ο αιώνα και τον 20ο και τον 21ο αιώνα. Βέβαια δεν λέω να κάνουμε μια αναδρομή ούτε μια φιλοσοφική συζήτηση για την προέλευση του γυναικείου προβλήματος. Αλλά ωστόσο δεν μπορεί να απαντηθούν τα μεγάλα προβλήματα των γυναικών απλά με το τι έκανε το ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια.

Εμείς θα αναφερθούμε τι έκανε το ΠΑΣΟΚ και βεβαίως επί ΠΑΣΟΚ οξύνθηκαν τα προβλήματα και με τη δική σας διακυβέρνηση θα γίνουν τα ίδια και χειρότερα. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει ή δεν υπάρχει γυναικεία ανεργία αυξημένη; Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει ακόμη μεγαλύτερος βαθμός εκμετάλλευσης της γυναικείας εργασίας και της γυναικείας προσφοράς; Άρα τα πράγματα είναι πολύ βαθύτερα και βεβαίως είναι πολιτικά μια και η πολιτική που ακολουθείται είναι πανευρωπαϊκή, διεθνοποιημένη.

Θα σας υποβάλω ένα ερώτημα. Καλά όλα αυτά, τα ελλείμματα τα δημοσιονομικά δεν τα δεχόμαστε, υπάρχουν, αλλά που είναι οι αιτίες. Εν πάση περιπτώσει υπάρχουν όλα αυτά τα προβλήματα που λέτε, πλούσιοι και φτωχοί, κακή υποδομή κλπ. Μπορείτε να μου πείτε τι θα κάνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ή μάλλον αν θα κάνει αυτό που δεν έκανε το ΠΑΣΟΚ συνειδητά. Να παρέμβει και να καθίσει στο σκαμνί την εργοδοσία η οποία προκειμένου να κάνει προσλήψεις γυναικών τις ρωτάει αν έχουν παιδιά ή αν πρόκειται να κάνουν παιδιά. Αυτό ποιος το λέει; Το Σύνταγμα ή κανένας νόμος ότι απαγορεύεται η τεκνοποίηση; Πού είναι όλοι αυτοί οι υποκριτές και οι υποκρίτριες που μιλάνε για το δημογραφικό; Σε αυτό δεν έκανε ούτε το ΠΑΣΟΚ τίποτα ούτε μπορεί να κάνει η Νέα Δημοκρατία. Ανήγγειλε απλώς μέτρα όχι απλώς ελέγχου της εργοδοσίας αλλά διευκόλυνσης των εργαζομένων να καταγγέλλουν την εργοδοσία. Βεβαίως γίνεται πολύς λόγος και από Βουλευτές και από Βουλευτίνες και από δημοσιογράφους για τη σεξουαλική παρενόχληση. Είναι πρόβλημα σοβαρό, σοβαρότατο, αλλά άλλες πλευρές δεν πιάνονται. Δεν είναι παρενόχληση του δικαίωματος να αποκτήσω παιδί όταν πρέπει να δηλώσω ότι δεν θα μείνω έγκυος για τόσα χρόνια. Όταν απολύονται έγκυες και όταν καταστρατηγούνται κάποια πράγματα, πείτε μου έναν εργοδότη που έκατσε στο σκαμνί. Πρέπει να βρεθεί μια γυναίκα να βρει τον κατάλληλο δημοσιογράφο που σε life style, με συγχωρείτε θα το κάνει εκπομπή στην τηλεόραση για να γίνει θέμα προσωπικό μιας γυναίκας.

Αυτά δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση; Δεν μπορεί να τα αντιμετωπίσει, διότι η υπερεκμετάλλευση της γυναίκας, η καταπίεσή της ως και η σεξουαλική της παρενόχληση είναι συστατικό μιας πολιτικής που τα οργανώνει και τα διευθετεί όλα με βάση το κέρδος.

Ακριβώς, θέλω να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα. Αυξήθηκε η γυναικεία ανεργία. Καλά πώς αυξήθηκε; Από τις ΔΕΚΟ; Ίσα-ίσα, εκεί υπάρχει υψηλό ποσοστό γυναικών. Από τι αυξήθηκε η ανεργία;

Ένας βασικός παράγοντας είναι το γεγονός ότι έντεκα κλάδοι της ελληνικής μεταποίησης που απασχολούσαν και απασχολούν σημαντικό γυναικείο εργατικό δυναμικό βρίσκονται σε πορεία ελεύθερης πτώσης εξαιτίας της συγκέντρωσης, της δημιουργίας μεγαθηρίων, εξαιτίας της συρρίκνωσης της αγροτικής παραγωγής, εξαιτίας συγκεκριμένων ταξικών και γενικών στρωματικών που εφαρμόστηκαν στην Ελλάδα.

Είμαι βέβαιη ότι καμία ελληνική κυβέρνηση δεν είχε ως συνειδητή επιλογή τη συρρίκνωση αυτών των κλάδων. Το ανέχτηκαν και συμβιβάστηκαν με αυτό, διότι έπρεπε να εξυπηρετήσουν τα συνολικά συμφέροντα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου και μέσα εκεί και του ελληνικού. Το ελληνικό κεφάλαιο τοποθετείται εκεί που θέλει, εκεί που βγάζει το μεγαλύτερο κέρδος. Και αν το μέσο ποσοστό κέρδους πέφτει για παράδειγμα στην κλωστοϋφαντουργία, ο εργοδότης, ο κεφαλαιούχος, ο κεφαλαιοκράτης δεν τοποθετεί χρήματα. Δεν τον ενδιαφέρει καθόλου αν αυτό θα έχει συνέπειες στη γυναικεία απασχόληση. Είναι ένας βασικός παράγοντας.

Είπατε τώρα ότι τονώνετε τη γυναικεία επιχειρηματικότητα - την επιχειρηματικότητα και όχι την απασχόληση- σε παραδοσιακούς κλάδους. Να το συζητήσουμε αυτό. Παραδοσιακοί κλάδοι είναι οι κλάδοι της μεταποίησης οι οποίοι στηρίζονται σ' αυτό που παράγει η Ελλάδα με το χρώμα της, με τον ήλιο της, με την ατμόσφαιρά της, κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, προϊόντα ένδυσης, πτηνοτροφικά προϊόντα, έπιπλα και μια σειρά από άλλα προϊόντα, όπως δέρμα κτλ. κτλ..

Παραδοσιακοί κλάδοι, αλλά εντελώς σύγχρονοι, γιατί προς το παρόν δεν αντικαταστήσαμε ούτε την τροφή με χάπια ούτε την ένδυση με άλλου τύπου ρούχα. Επομένως παραδοσιακοί και ταυτόχρονα σύγχρονοι που ικανοποιούν λαϊκές καταναλωτικές ανάγκες.

Δεν χρειάζεται να τονώσετε τη γυναικεία επιχειρηματικότητα. Τη γυναικεία απασχόληση πρέπει να τονώσετε! Τι λέτε όμως στην επιχειρηματικότητα; Μιλάτε γι' αυτά που θα δώσετε στις μονάδες, στους επιχειρηματίες που θα κυριαρχήσουν σ' αυτούς τους κλάδους.

Για να δούμε πώς καλλιεργείται η γυναικεία επιχειρηματικότητα. Στην αγροτική οικονομία και σε ορισμένους τομείς μικρών επιχειρήσεων, κυρίως αυτοαπασχολούμενων, όπως είπατε στον τουρισμό, στο εμπόριο κτλ. κτλ.

Κατ' αρχήν, αυτά τα προγράμματα απευθύνονται σε ένα ελάχιστο αριθμό γυναικών συγκριτικά με το γυναικείο πληθυσμό που βρίσκεται σε παραγωγική ηλικία και συγκριτικά με τις άνεργες γυναίκες.

Για παράδειγμα, τι κίνητρα δίνετε για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς στην ύπαιθρο; Παίζει ρόλο το μέγεθος της γης που έχετε; Παίζει ρόλο! Μα η μεγάλη πλειοψηφία των αγροτισσών είναι συμβοηθούμενα μέλη στο μικρό κλήρο. Δίνετε σε νέους ανθρώπους; Δίνετε. Κατ' αρχήν, ποσοτικά σ' έναν μικρό αριθμό που δεν ανατρέπει και δεν αναστέλλει την αύξηση της ανεργίας και στην ύπαιθρο και των νέων, αλλά το κυριότερο ευνοείτε την άνθηση της μεγάλης επιχειρηματικότητας σε νέους ανθρώπους και νέες γυναίκες, γιατί ακριβώς δεν θα δώσετε κίνητρα για επιχείρηση στους εξηντάρηδες και τους εβδομητάρηδες. Πρέπει να ζήσουν αυτοί οι νέοι και να αποσβέσουν τα δάνεια που θα πάρουν. Τα κίνητρα που δίνετε δεν είναι για τη γυναίκα του λαού, για να το πούμε έτσι.

Δεύτερον, να πάμε στις πόλεις. Οι γυναίκες να ανοίξουν μαγαζιά. Μάλιστα. Πώς θα αντέξουν τα μαγαζήρια, τα οποία σήμερα διεισδύουν και στο τελευταίο τετράγωνο της γειτονιάς, είτε με τη μορφή των υποκαταστημάτων των σούπερ μάρκετ είτε με τα φραντσάιζινγκ κλπ..

Έχει αποδειχθεί με στοιχεία στατιστικά -δεν θα σας κουράσω με νούμερα, γιατί όλα αυτά είναι δημοσιευμένα- ότι αυξήθηκε ο αριθμός των γυναικών μικροεπιχειρηματιών στις πόλεις, όπως μειώθηκε ο μέσος όρος ζωής αυτών των επιχειρήσεων. Αν κάποτε τέτοιες επιχειρήσεις μπορούσαν να αντέξουν πέντε, δέκα και δεκαπέντε χρόνια, σήμερα αντέχουν πολύ λιγότερο, διότι τα μαγαζήρια διεισδύουν.

Και μάλιστα οι γυναίκες που ανοίγουν τέτοια μαγαζιά είναι είκοσι πέντε έως σαράντα χρονών και με υψηλό μορφωτικό επίπεδο. Αυτά, λοιπόν, τα μέτρα της γυναικείας επιχειρηματικότητας -ξαναλέμε- αφορούν ελάχιστες γυναίκες. Όσες καταφέρουν να δουλέψουν κάποια χρόνια θα είναι, ταυτόχρονα, πνιγμένες στα δάνεια και από εκεί και πέρα κάποιες γυναίκες επιχειρηματίες θα επιβιώσουν.

Με την ευκαιρία, όλες οι στατιστικές αναδεικνύουν το εξής πράγμα. Έχουμε αύξηση των γυναικών επιχειρηματιών, όμως

σε μεσαίες και μεγαλομεσαίες επιχειρήσεις και έχουμε αύξηση γενικά των γυναικών εργοδοτών. Από την άλλη μεριά έχουμε και αύξηση των μισθωτών εργατοϋπαλλήλων και αύξηση της ανεργίας σε αυτήν την κατηγορία.

Αυτό τι αποδεικνύει; Αποδεικνύει, ακριβώς, την ταξικότητα του γυναικείου προβλήματος, που η φυλετική του διάσταση δεν την αναιρεί, ίσα-ίσα την τονίζει. Διότι τα μέτρα που παίρνονται όλα αυτά τα χρόνια, όχι μόνο από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, αλλά, ας πούμε, στο σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο, οδηγούν στο εξής πράγμα. Ένα τμήμα των γυναικών, που ανήκει στα «ψηλά αλώνια» και στα ανώτερα στρώματα, βεβαίως έχει όλες τις δυνατότητες και τις ευκαιρίες να ξεπεράσει το πλέγμα των αναχρονιστικών προκαταλήψεων, που μένουν και σήμερα, και αυτές εξελίσσονται.

Είναι, λοιπόν, οι γυναίκες της αστικής τάξης. Έχουμε και αύξηση και στο ποσοστό των γυναικών εργοδοτριών. Και δεν είναι πια η γυναίκα της αστικής τάξης σύζυγος επιχειρηματία, αλλά είναι και η ίδια επιχειρηματίας. Αυτό είναι το μέτρο χειραφέτησης των γυναικών;

Εμείς το μετράμε αλλιώς. Εμείς το μετράμε, παραδείγματός χάρη, με τα τρία πέμπτα των άνεργων εργατοϋπαλλήλων που είναι γυναίκες. Οι περισσότερες από αυτές είναι στην ανεργία πάνω από δώδεκα μήνες. Η ανεργία στις γυναίκες ξεπερνά το 16% στο γυναικείο πληθυσμό γενικά και στις νέες γυναίκες ειδικά, το 27,5%. Και αυτές οι νέες γυναίκες δεν ανήκουν στα υψηλά στρώματα.

Οι δε θέσεις εργασίας, εκεί που δημιουργούνται -σαν αυτές στον ΟΑΕΔ- είναι θέσεις μερικής απασχόλησης. Οι εργαζόμενες στον ιδιωτικό τομέα έχουν μικρότερη αμοιβή από τους άντρες. Βλέπουμε ότι ανέβηκαν τα όρια συνταξιοδότησης κατά πέντε χρόνια και ότι αυτό ξεκίνησε από τον ιδιωτικό τομέα και το δημόσιο και τώρα χτυπάει και ορισμένους κλάδους, που βεβαίως είχαν κάποιες καλύτερες παροχές, όπως ήταν οι γυναίκες τραπεζοϋπάλληλοι, όπου αυξάνονται τα όρια συνταξιοδότησης από επτά έως δεκαέξι χρόνια, όχι για να επιτευχθεί η κοινωνική ισότητα, αλλά η ισοπέδωση προς τα κάτω. Και αυτό χτυπάει εργάτριες και γυναίκες υπαλλήλους, γυναίκες που ανήκουν στην εργατική τάξη και σε άλλα φτωχά λαϊκά στρώματα.

Άλλη μια πλευρά. Στην δεκαετία του '70 -εννοείται μετά τη δικτατορία- και στη δεκαετία του '80 πραγματικά η εργατική νομοθεσία, εν μέρει επί Νέας Δημοκρατίας και σε σχετικά μεγαλύτερο βαθμό επί ΠΑΣΟΚ, έδωσε κάποια δικαιώματα, όπως άδειες μητρότητας, γονικές άδειες κλπ. Αυτά ήταν προϊόν πάλης και του γυναικείου και του εργατικού κινήματος, προϊόν, αν θέλετε, της ίδιας της αντικειμενικής εξέλιξης, επίδραση ακόμα του διεθνούς έτους της γυναίκας το 1975 στον ΟΗΕ. Έτσι πήραν ορισμένες κατακτήσεις.

Εφαρμόστηκαν στον ιδιωτικό τομέα με τον ίδιο τρόπο που εφαρμόστηκαν στο δημόσιο; Όχι. Εκεί, η ιδιωτική καπιταλιστική εργοδοσία έκανε ό,τι ήθελε. Όχι ότι το δημόσιο δεν διαπνεόταν από την ίδια διάθεση. Αλλά δεν ήταν εύκολο για διάφορους λόγους να το κάνει και γιατί, αν θέλετε, στον τομέα της Δημόσιας Διοίκησης και στις ΔΕΚΟ υπήρχε και μια πολιτική προσεταιρισμού προς το κράτος ενός τμήματος εργαζομένων, όχι με δικιά τους βέβαια ευθύνη, αλλά σαν κυρίαρχη πολιτική.

Από τη δεκαετία του '70 γυναικεία κινήματα ή οργανώσεις που επηρεάζονταν -εγώ δεν λέω ήταν όργανα- από το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, στην πορεία, όταν άρχισε η δεξιά στροφή του ΠΑΣΟΚ από το ΠΑΣΟΚ, άρχισαν να βάζουν τον εξής προβληματισμό. Μήπως δεν πρέπει να ζητάμε ειδικά μέτρα για τις γυναίκες; Τα ειδικά μέτρα για τις γυναίκες τι ήταν; Να μειώσουν το χάσμα, να δώσουν τη δυνατότητα να καλύψουν τη διαφορά, προσαρμοσμένα στις ειδικότερες συνθήκες ζωής. Και άρχισε ένας προβληματισμός και στο γυναικείο κίνημα. Μήπως αυτά, έλεγαν, είναι ασύμφορα για την εργοδοσία; Τι ομολογούσαν; Ότι η γυναικεία εργασία και προσφορά, είναι αντικείμενο υπερεκμετάλλευσης, περισσότερων κερδών.

Γιατί τα συνθήματα της ισότητας των γυναικών με τους άνδρες και της ισότητας, τα οποία είχαν κερδίσει έδαφος στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης και στη δεκαετία του '80 ακόμα περισσότερο, μετατράπηκαν από το ΠΑΣΟΚ αρχικά σαν κυβερ-

νηση, αλλά και από τη Νέα Δημοκρατία και από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε σύνθημα για ίσες ευκαιρίες; «Ίσες ευκαιρίες», τι θα πει; Είναι αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός. Μέσα στη ζούγκλα του ανταγωνισμού, όποιος μπορεί επιβιώνει, είτε είναι άνδρας, είτε είναι γυναίκα. Έτσι θα γίνει και με τις θέσεις μερικής απασχόλησης. Θα διοριστούν, λέει, εκατόν τριάντα χιλιάδες σε θέσεις μερικής απασχόλησης που ένα μεγάλο μέρος θα είναι γυναίκες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ενόψει και των τοπικών εκλογών. Ένα εκατομμύριο θα προσδοκά ότι θα έχει τις «ίσες ευκαιρίες» και οι γυναίκες θα είναι τα μεγαλύτερα θύματα.

Υπάρχει προβληματισμός για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης για τις γυναίκες εκτεταμένα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, διότι με ένα σμπάρο, δύο τρυγόνια. Και διαχειρίζομαι το θέμα της ανεργίας χωρίς να το λύνω και χρησιμοποιώ τη γυναίκα εργασία, η οποία είναι πιο φτηνή αμειβόμενη. Και μάλιστα υπάρχουν οι εκλεκτοί, ιδιαίτερα για τη σοσιαλδημοκρατία, ο Ρίφκιν, ο Γκίντενς, οι οποίοι έχουν κάνει ολόκληρη θεωρία.

Πώς θα λυθεί το πρόβλημα της απασχόλησης και για τους άνδρες, αλλά ιδιαίτερα για τις γυναίκες στον τομέα των κοινωνικών παροχών και κοινωνικών υπηρεσιών; Στη γειτονιά, κοντά στο σπίτι, σε μικρή απόσταση από εκεί που ζει η γυναίκα θα δημιουργήσουμε θέσεις μερικής απασχόλησης και μάλιστα θα είναι πληρωμένη εθελοντική δουλειά, γιατί θα είναι με τον κατώτατο μισθό.

Θα πάμε, λοιπόν, να φτιάξουμε εκτεταμένες υπηρεσίες για τους υπερήλικους, για τις μονογονεϊκές οικογένειες, για τους φτωχούς και άπορους, για τους ανάπηρους, για τις γυναίκες που έχουν πολλά παιδιά και δεν μπορούν να τα περιποιηθούν κι εκεί βασικά θα πάνε γυναίκες.

Να ξεκαθαρίσω το ζήτημα, να μην υπάρχει καμία παρεξήγηση. Κανένα επάγγελμα, ιδιαίτερα στον τομέα της προσωπικής εξυπηρέτησης του ανθρώπου δεν είναι δεύτερης σημασίας, δεν είναι φτηνό επάγγελμα, είναι σοβαρό και μάλιστα αντικειμενική εξέλιξη της εποχής μας είναι ο τομέας των κοινωνικών υπηρεσιών να δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας με ανθρώπους (γυναίκες και άνδρες) εκπαιδευμένους, γιατί είναι σκληρή δουλειά η βοήθεια προς τον υπερήλικα, είναι σκληρή δουλειά η βοήθεια προς τον άνθρωπο (γυναίκα ή άνδρα) με αναπηρία. Για μας είναι πολύ μεγάλη σημασίας επαγγέλματα και δεν τα βάζουμε σε δεύτερη μοίρα σε σχέση με την πληροφορική ή τη γενετική ή άλλα επαγγέλματα.

Όμως, η επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κομμάτων εδώ στην Ελλάδα δεν είναι αυτή. Πρώτα-πρώτα, γιατί μόνο γυναίκες; Μάλιστα στην εξυπηρέτηση ανθρώπων με σοβαρά προβλήματα κινητικά, που δεν μετακινούνται εύκολα, η γυναίκα βιολογικά έχει λιγότερες σωματικές δυνατότητες, χρειάζονται και άνδρες. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, η γυναίκα εκπαιδευμένη και διαπαιδαγωγημένη ως προϊόν ελεύθερης επιλογής -όχι γιατί δεν βρίσκεται αλλού δουλειά, όχι γιατί δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει το πτυχίο της- να πάει να δουλέψει εκεί και με όλους εκείνους τους παράγοντες που θα βοηθήσουν γυναίκες και άνδρες και με απόθεμα ψυχής, όπως λέγεται, να προσφέρουν και επάγγελμα και μία ανθρωπιστική διάσταση.

Αυτή όμως η λύση για τις γυναίκες χρησιμοποιείται αναπαράγοντας ακριβώς μία σειρά προκαταλήψεις και λαθεμένες αντιλήψεις πως η γυναίκα είναι ό,τι έχει σχέση με το μαγειρέμα, το πλύσιμο, την περιποίηση άλλων ανθρώπων, πράγμα που μπορεί να το κάνει και ο άνδρας με την ίδια ανθρωπιά κατά τη γνώμη μας.

Άρα, λοιπόν, θα χρησιμοποιήσουμε τη γυναίκα η οποία δεν έχει πάρα πολλές φιλοδοξίες, η οποία πρέπει να είναι κοντά στο σπίτι και πρέπει μάλιστα να βρει ένα επάγγελμα παρά τη θέλησή της, όχι γιατί το έχει επιλέξει, που να αναπαράγει τον καταμερισμό που έχει μέσα στο σπίτι.

Και γιατί το κάνουμε αυτό; Όχι μόνο γιατί είναι φτηνή εργατική δύναμη η γυναίκα και πιο χειραγωγήσιμη, αλλά και για έναν άλλο λόγο, γιατί πρέπει να συρρικνωθεί ο δημόσιος τομέας κοινωνικών υπηρεσιών, αντί να διευρυνθεί, να αναβαθμιστεί με εκπαιδευμένο προσωπικό και με καλύτερες συνθήκες δουλειάς. Με ένα σμπάρο, λοιπόν, δύο τρυγόνια. Μειώνουμε τις κοινωνικές παροχές, μειώνουμε τον κοινωνικό τομέα, βάζουμε και τις

γυναίκες μέσα στο σπίτι να προσφέρουν στην οικογένεια και να πηγαίνουν και στις διπλανές να προσφέρουν.

Δεν μπορώ να αναζητήσω τώρα αν είναι θετικές ή αρνητικές οι εξελίξεις. Εμπεριέχουν και το θετικό και το αρνητικό στοιχείο. Μέσα στην ταξική κοινωνία που ζούμε οι εξελίξεις σήμερα θα οξύνουν το πρόβλημα των κοινωνικών αναγκών.

Υπάρχουν μονογονεϊκές οικογένειες που δεν υπήρχαν παλιά, που δεν τα βγάζουν πέρα. Υπάρχουν σήμερα ηλικιωμένοι άνθρωποι -και αυτό αφορά τη νέα κοπέλα και τη γυναίκα- οι οποίοι στο κάτω-κάτω δεν θέλουν να ζουν μια ζωή με τα παιδιά και τα εγγόνια τους, θέλουν να ζουν τη δική τους ζωή, στην οποία θέλουν βοήθεια. Οι οικογένειες παλιά είχαν τέσσερα με πέντε παιδιά. Την περιποίηση των γονιών την μοιράζονταν τα παιδιά. Σήμερα έχουν ένα ή δύο.

Πού είναι λοιπόν αυτός ο τομέας προστασίας των ηλικιωμένων είτε πάσχουν είτε θέλουν απλώς μία φροντίδα, χωρίς να σημαίνει ότι τα παιδιά τους πρέπει να είναι αδιάφορα; Πού είναι αυτός ο τομέας; Πώς θα αντιμετωπίσει σήμερα το μοναχοπαίδι μιας οικογένειας τους άρρωστους γονείς, όταν μάλιστα έχει σοβαρά οικονομικά, κοινωνικά και άλλα προβλήματα;

Η γυναίκα επιχειρηματικότητα, όχι μόνο δεν λύνει το πρόβλημα, το αναπαράγει και το οξύνει. Η μερική απασχόληση το οξύνει. Μιλήσατε και για το ωράριο εργασίας. Η διάκριση ενεργός- ανεργός χρόνος εργασίας, η διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου για την γυναίκα είναι λαμπρότατο, όπως βεβαίως και για τον άνδρα. Ούτε σύνταξη δεν θα της δώσει.

Έχετε μιμηθεί το ΠΑΣΟΚ. Παίρνετε το σαλάμι και το κόβετε κομμάτια. Λέει ότι δεν θα ανοίξουν τα μαγαζιά την Κυριακή. Πηγαίνετε σε όλη την Ελλάδα. Στο όνομα ότι είναι τουριστική όλη η Ελλάδα, τα μαγαζιά ανοίγουν την Κυριακή και την πληρώνουν οι υπάλληλοι σ' αυτά τα εμπορικά μαγαζιά. Και δεν είναι μόνο αυτό, στις έξι κλείνουν τα super market, στις οκτώ φεύγει η υπάλληλος του super market από εκεί, και αν θέλει και μιμίσει ώρα να πάει στο σπίτι της, τότε τελειώσει, δεν πρέπει να κάνει παιδιά. Υποκρισία λοιπόν η ιστορία του δημογραφικού.

Θα ήθελα να σταματήσω εδώ και να υποσημειώσω το εξής πράγμα. Μπορεί η γυναίκα στη λεγόμενη πολιτισμένη δύση και στις δημοκρατίες της Ευρώπης να φοράει γόβα στίλετο και να κοιτάξει απ' υψηλού την μπούρα της μουσουλμάνας του Αφγανιστάν, αλλά και η εκμετάλλευση και η καταπίεση και η χειραγώγηση και οι προκαταλήψεις σε βάρος του γυναικείου φύλου είναι οξυμμένες και στη δύση και στην ανατολή.

Βεβαίως, δεν θα ήθελα να φτάσουμε στο να ισοπεδώσουμε την κατάσταση και να πούμε ότι το να λιθοβολείται μια γυναίκα, γιατί έκανε παιδί ανύπαντρη ή γιατί θέλει να χωρίσει το σύζυγό της, είναι το ίδιο πράγμα με την ανισότητα των γυναικών της δύσης. Η επιλογή όμως σ' αυτές τις γυναίκες δεν είναι να μιμηθούν τη λεγόμενη πολιτισμένη δύση.

Το λέω αυτό, γιατί υπάρχει μία απ' υψηλού αντίληψη και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη για την γυναίκα. Για να δούμε και την κοινωνική σύνθεση των γυναικών που αναδεικνύονται στα κέντρα λήψης αποφάσεων. Πού ανήκουν; Στα ανώτερα στρώματα και όχι μόνο με βάση το μορφωτικό επίπεδο. Τέτοιες γυναίκες βεβαίως το σύστημα θέλει να τις αναδείξει, για να μπορούν να κουμαντάρουν και όλες τις υπόλοιπες.

Θα ήθελα συνοπτικά να καταθέσω τις δικές μας προτάσεις. Κατ' αρχήν το πρόβλημα της απασχόλησης είναι πρόβλημα ριζικής αλλαγής της πολιτικής, όμως και με τις σημερινές συνθήκες μπορεί να αυξηθεί η απασχόληση των γυναικών, η κανονική απασχόληση, με προσλήψεις στην εκπαίδευση, στην υγεία, στον πολιτισμό, στις κοινωνικές υπηρεσίες, όχι με τους όρους που είπα προηγουμένως. Πρέπει να υπάρχει πλήρης κάλυψη των ανέργων γυναικών και όχι με αυτά τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, με περίθαλψη και υψηλά επιδόματα ανεργίας στο 80% του κατώτατου μεροκάματου που εμείς το τοποθετούμε στα χίλια διακόσια.

Και με την ευκαιρία θέλω να πω ότι ελπίζω να μη ζήσουμε, κύριε Πρωθυπουργέ, το φαινόμενο που υπήρχε στη Γερμανία όπου, όπως και στην Ελλάδα, η πορνεία θεωρείται επάγγελμα και όταν μια απόφοιτος Πανεπιστημίου πήγε να βρει δουλειά στον ΟΑΕΔ της Γερμανίας, της είπαν ότι μπορεί να κάνει το

επάγγελμα της πόρνης. Το αρνήθηκε και της έκοψαν το επίδομα ανεργίας. Διότι προς τα εκεί πάμε. Αφού μας λείπουν τα πραγματικά επαγγέλματα, εντάσσουμε και την πορνεία σ' αυτά. Δεν θα επεκταθώ περισσότερο. Νομίζω ότι όλοι καταλαβαίνουν με τι γίνεται. Και αφού γίνεται στη Γερμανία, γιατί να μη γίνει και στην Ελλάδα; Άλλωστε η πείρα και η διαχείριση διεθνοποιείται.

Εμείς διεκδικούμε, όπως έχουμε πει και άλλες φορές, τριανταπεντάωρο τη βδομάδα, εφτάωρο, εφτά μέρες δουλειάς.

Διεκδικούμε όχι μόνο να φύγουν τα πέντε χρόνια που αυξήθηκε το όριο συνταξιοδότησης της γυναίκας, αλλά η γυναίκα να παίρνει σύνταξη στα 55. Και αυτό θα χρειαστεί για πάρα πολλά χρόνια να ισχύει, και όταν ακόμα αρθούν οι βασικές αιτίες της ανισότητας, διότι δεν είναι εύκολο να ξεπεραστούν και οι φυλετικές προκαταλήψεις.

Διεκδικούμε συνδυασμένα κοινωνικά κι εργασιακά μέτρα: άδειες κυήσεων, τοκετού και θηλασμού ίδιες και ισότιμες για όλες τις γυναίκες. Δεν μπορεί να είναι άλλη η άδεια μητρότητας για εκείνη που δουλεύει στον ιδιωτικό τομέα, άλλη στο Δημόσιο, άλλη στις ΔΕΚΟ, άλλη στον αγροτικό τομέα, άλλη για τις αυτοαπασχολούμενες. Δύο μήνες πριν και πέντε μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού, με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Μειωμένο ωράριο ως έχει, -γιατί δεν εφαρμόζεται ιδιαίτερα στον ιδιωτικό τομέα- δηλαδή δύο ώρες και μία ώρα αντίστοιχα στα πρώτα δύο και τέσσερα χρόνια για τον άνδρα ή τη γυναίκα, κατά την επιλογή τους. Σε καμία περίπτωση να μην επιτρέπεται να γίνεται συμψηφισμός, όπως συμβαίνει σήμερα, που οι γυναίκες παίρνουν εννιά μήνες άδεια μετά τη γέννηση του παιδιού, χωρίς ασφάλιση και δικαιώμα θερινής άδειας.

Να αυξηθούν οι γονικές άδειες σε περιπτώσεις ασθενείας του παιδιού.

Να απαγορευθεί η νυχτερινή εργασία των γυναικών και για ορισμένα επαγγέλματα, όπως είναι το επάγγελμα της νοσηλεύτριας, να ισχύει η απαγόρευση της νυχτερινής δουλειάς από τη διαπίστωση της εγκυμοσύνης και για όλη την προσχολική ηλικία των παιδιών.

Τα μέλη των μονογονεϊκών οικογενειών να εργάζονται μόνο πρωινή βάρδια, μέχρι τα παιδιά να φθάσουν στην ηλικία των δέκα ετών. Και γενικότερα, μειωμένο ωράριο εργασίας για τις μονογονεϊκές οικογένειες με ανάπηρα παιδιά και αυξημένη κατά μία εβδομάδα η καλοκαιρινή άδεια.

Υπάρχει ζήτημα ολοκληρωμένης πολιτικής για τα νεαρά ζευγάρια. Χρειάζεται η ύπαρξη ενός ολοκληρωμένου, δημοσίου δικτύου κοινωνικών εγκαταστάσεων -και όχι αυτός ο ψευδελπίγραφος τομέας που έχει δημιουργηθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, που κάθε χρόνο αυξάνουν τα τροφεία- το οποίο θα πρέπει να αφορά την οικογένεια, το παιδί, τα άτομα της τρίτης ηλικίας, τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Θα επιμείνω στα άτομα της τρίτης ηλικίας, διότι με όλη την ιστορία που έχει διαμορφωθεί, του καταμερισμού των ρόλων των δύο φύλων, η γυναίκα δυστυχώς σηκώνει και αυτό το πρόσθετο βάρος.

Δημιουργία δημόσιων παιδικών κατασκηνώσεων, κρατικών.

Παροχή υπηρεσιών και φροντίδα με κρατική υποδομή και επαρκείς υπηρεσίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων κακοποίησης του παιδιού. Βοήθεια σε παιδιά που έχουν δυσπροσαρμοστικούς γονείς ή και επικίνδυνους, οικογένειες με ιδιαίτερα προβλήματα που δέχθηκαν σοβαρά πλήγματα. Τέτοια δεν υπάρχουν.

Να καταργηθεί ο νόμος που ανάγει την πορνεία σε επάγγελμα στο όνομα της προστασίας της υγείας, στο όνομα της νομιμοποίησης της παρανομίας.

Και τέλος, υποστηρίζουμε μέτρα προστασίας των οικογενειών με μειονεκτούντα παιδιά. Βεβαίως αφορούν και τους δύο γονείς, αλλά δυστυχώς η γυναίκα σηκώνει το μεγαλύτερο βάρος.

Εννοείται ότι η πολιτική απέναντι στις γυναίκες πρέπει να εξειδικεύεται στην ύπαιθρο, πρέπει να εξειδικεύεται στις αυτοαπασχολούμενες στις πόλεις και αναμφισβήτητο ό,τι προτείνουμε για τις γυναίκες ισχύει και για τις μετανάστριες, για τις γυναίκες που ανήκουν σε μειονοτικές ομάδες, είτε γλωσσικές είναι αυτές είτε θρησκευτικές είτε οπουδήποτε κανείς μπορεί

να τις εντάξει.

Βεβαίως, πρέπει να ξεκαθαρίσω το εξής ζήτημα. Γίνεται πολλή σπέκουλα με τις λεγόμενες κατακτήσεις των γυναικών στις τράπεζες, που έπαιρναν σύνταξη στη δεκαπενταετία κλπ.. Κι εμείς είχαμε προβληματιστεί παλιότερα γι' αυτό το ζήτημα. Σήμερα όμως έχουν αλλάξει ορισμένες συνθήκες. Και όσο διατηρείται η ανισότητα και όσο διατηρούνται οι καταμερισμοί μέσα στην οικογένεια, η γυναίκα οπωσδήποτε πρέπει να έχει μια ειδική βοήθεια.

Σήμερα οι γυναίκες κάνουν τα παιδιά τους στα 35 και στα 40. Η γυναίκα 50 χρονών έχει παιδί στο δημοτικό. Κάποτε ήταν γιαγιά. Δεν λέω να πάμε πίσω, η γυναίκα να κάνει παιδί στα 16, στα 20. Δεν λέω τέτοιο πράγμα. Αλλά όλα αυτά πρέπει να παίρνονται υπόψη.

Και τέλος, κύριε Πρωθυπουργέ, τι μπορεί να κάνει μία γυναίκα όταν καταστρατηγούνται τα δικαιώματα που ο νόμος της δίνει, όταν γίνεται αντικείμενο διπλής εκμετάλλευσης; Τι πρέπει να κάνουν οι εργαζόμενοι που τους αρπάζουν τις κατακτήσεις και η θέση τους επιδεινώνεται; Έχουν άλλο όπλο παρά την οργάνωση, την πάλη, την απεργία, τις κινητοποιήσεις; Εμείς δεν ξέρουμε άλλο όπλο παρά όλες τις μορφές της πάλης, αυτές που αποφασίζουν οι εργαζόμενοι. Βεβαίως ξέρω πολύ καλά τι λέτε, διότι η πάλη για να έχει αποτελέσματα θέλει και προϋποθέσεις. Και βεβαίως υπάρχουν συνδικαλιστικές ηγεσίες και εδώ έχει ενδιαφέρει το ΠΑΣΟΚ, αλλά όχι λιγότερο και εσείς στο «στρίβειν διά του αρραβώνος» ή να το πω και αλλιώς έχει ενδιαφέρει στην υπόσκαψη των αγώνων διά των αγώνων. Αυτός όμως δεν είναι λόγος για να παραιτηθούν οι εργαζόμενοι από το δικαίωμα της στάσης, της απεργίας, της γενικής πολιτικής απεργίας και της κινητοποίησης.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι εταίροι, ο κ. Μπλέρ, ο κ. Σρέντερ, ο κ. Σιράκ έχουν το δικαίωμα να κάνουν διάφορους εκβιασμούς ο ένας στον άλλο. Οι εργαζόμενοι έχουν και αυτοί το δικαίωμα όλοι μαζί και σε εθνικό και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο να ασκούν τη δική τους πίεση και τη δική τους αντεπίθεση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργος Παπανδρέου έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω λίγο διαφορετικά από τους υπολοίπους. Έψαξα στο λεξικό του Μπαμπινιώτη. Ένας ορισμός της λέξης «ηρωίδα» είναι ο χαρακτήρας που παίζει κεντρικό ρόλο στην αφήγηση. Σε μια κοινωνία, λοιπόν, που θέλει να είναι βαθύτατα δημοκρατική, η γυναίκα δεν μπορεί παρά να είναι πρωταγωνίστρια της καθημερινής ζωής. Σε μια συμμετοχική κοινωνία που οραματίζεται το Κίνημά μας, η ανεργία δεν είναι απλά ένα πρόβλημα οικονομίας. Αποτελεί ζήτημα δημοκρατίας, θέμα δικαιωμάτων του πολίτη. Και το δικό μας Κίνημα είναι ταυτισμένο με θεσμικές αλλαγές που δίνουν δικαιώματα στη γυναίκα, από τη νομιμοποίηση της έκτρωσης, τον πολιτικό γάμο, το θεσμικό πλαίσιο για την ισότητα, το Σύνταγμα που κατοχυρώνει νέες ευκαιρίες και δυνατότητες συμμετοχής, αλλά και την υποστήριξη που έχουμε δώσει όλα αυτά τα χρόνια στο γυναικείο κίνημα.

Δημιουργήσαμε και τα ΚΕΘΙ, τα Κέντρα Έρευνας για την ισότητα των γυναικών. Για να δούμε σε αυτό το θέμα, το συγκεκριμένο παράδειγμα, τι έχει κάνει η Νέα Δημοκρατία. Είχαμε πέντε περιφερειακά συμβουλευτικά κέντρα, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο και Βόλο. Δούλεψαν υποστηρικτικά στη γυναικεία απασχόληση, αλλά και ως βασικά σημεία εστίας στην πρώτη υποδοχή στήριξης γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία; Ανέστειλε τη λειτουργία των παραρτημάτων με το πρόσημα της βελτίωσης. Δεν ανανέωσε τις συμβάσεις των περίπου εκατό έμπειρων εργαζομένων στα ΚΕΘΙ, με σκοπό βεβαίως να προσλάβει άλλους.

Αυτά είναι, κύριε Καραμανλή, τα μεγάλα σας λόγια για τη διαφάνεια, για το μέλλον, για την αξιοκρατία. Διώξατε εκατό -δεν βρήκατε έναν ικανό- ανθρώπους, για να βάλετε κάποια «γαλάζια» παιδιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αλλά φαίνεται ότι ούτε «γαλάζια» παιδιά δεν βρήκατε, διότι πια δεν λειτουργούν και δεν έχει προσληφθεί προσωπικό τους τελευταίους έξι μήνες.

Σήμερα θα ακούσατε όλοι βεβαίως ότι μας ανακοίνωσε και επισήμως ο Πρωθυπουργός πιο δύσκολες μέρες. Πιο δύσκολες μέρες για τον εργαζόμενο, πιο δύσκολες μέρες για τον επιχειρηματία, για τον μικρομεσαίο επιχειρηματία, για το νέο, για τη γυναίκα, για τον αγρότη.

Ανακοίνωσε μεγαλύτερη ακρίβεια και λιγότερες επενδύσεις. Λίγο μας μίλησε –σχεδόν καθόλου– για το θέμα της σημερινής συζήτησης για την γυναίκα και την ανεργία. Μίλησε μεν για την οικονομία αλλά μόνο για το παρελθόν, όπως συνηθίζει πια, διότι δεν μπορεί να μιλήσει για το παρόν και δεν μπορεί να μιλήσει για το μέλλον. Αυτή είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κατηγορεί και πάλι το ΠΑΣΟΚ. Μάλιστα, εμείς ζητήσαμε προ εβδομάδας να συζητήσουμε το θέμα της οικονομίας. Δεν το δέχθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός, διέυρνε εφ' όλης της ύλης τη συζήτηση στη Βουλή προπαθώντας να ξεφύγει από το πρόβλημα. Όμως η οικονομία κτυπά την πόρτα σας, κύριε Καραμανλή, και σήμερα φαίνεται ξεκάθαρα η αλήθεια, η αδυναμία σας, το αδιέξοδό σας. Προσπαθείτε να κρυφτείτε πίσω από αυτήν την πόρτα, πρώτα απ' όλα με την αέναη παρελθοντολογία. Μιλάμε για μια οικονομία την οποία εμείς παραδώσαμε και για την οποία εσείς, η δική σας Κυβέρνηση –γιατί δεν θα μω σε λεπτομέρειες πάλι– ο κ. Αλογοσκούφης ομολογεί στην έκθεσή του προς την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι ήταν μια οικονομία που πήγαινε καλά. Αλλά έχετε και μια λαγνεία του παρελθόντος τελευταία. Σας άκουσα να μιλάτε για το 1980. Φαίνεται ότι εκεί θέλει να πάει την Ελλάδα η Νέα Δημοκρατία στη δεξιά του 1980. Γιατί το ακούμε πάρα πολύ αυτό. Πάντως η Ελλάδα του σήμερα δεν είναι η Ελλάδα του 1980.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αντιλαμβάνομαι επίσης πλήρως τη δύσκολη θέση, το νέο πεδίο που βρίσκεται όλη η Ευρωπαϊκή Ένωση και που βρισκόμαστε και εμείς. Ήταν μια πολύ δύσκολη συνάντηση στο Συμβούλιο Κορυφής και η αποτυχία είναι πηγή σοβαρής ανησυχίας για όλους μας, για τα εθνικά μας συμφέροντα. Υπάρχει πραγματικός κίνδυνος να στερηθεί η Ελλάδα σημαντικούς πόρους για την ανάπτυξη και τη συνοχή τα επόμενα χρόνια μέχρι το 2013. Υπάρχει κίνδυνος για τη διεύρυνση παρά τις αποφάσεις που είναι υπαρκτές. Αλλά εδώ θέλω να τονίσω –νομίζω ότι και πάλι επιβεβαιώνεται η θέση μας– ότι χάσατε μια πολύ μεγάλη ευκαιρία τον προηγούμενο Δεκέμβριο, όταν χωρίς κανένα ουσιαστικό αντάλλαγμα, χωρίς να προχωρήσουμε τα μεγάλα μας θέματα, δώσατε την ημερομηνία έναρξης για την Τουρκία που βεβαίως σήμερα θα αισθάνεται πολύ λιγότερο την πίεση από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τις εξελίξεις τις οποίες έχουμε.

Αλλά όλα αυτά, όπως είπατε για συμπτώσεις, δεν σας δίνουν κύριε Καραμανλή το άλλοθι για τη δική σας απραξία και τις δικές σας πολιτικές. Γιατί στις συμπτώσεις αυτές, τις διεθνείς, για τις οποίες έπρεπε να γνωρίζετε ότι έρχονταν ή μπορούσαν να έχουν έρθει, υπάρχουν οι δικές σας πολιτικές. Και θα ήμασταν σε πολύ καλύτερη θέση σήμερα και να διαπραγματευτούμε, αλλά και να αντιμετωπίσουμε, είτε το θέμα του πετρελαίου είτε το θέμα των κονδυλίων, εάν δεν είχατε ακολουθήσει μια πολιτική που έβαλε την Ελλάδα σε μια πάρα πολύ δύσκολη θέση.

Δεν είναι συμπτώσεις το ότι σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται υπό επιτήρηση και με δυσκολία θα μπορέσετε προγράμματα σημαντικά για τη νέα φτώχεια, για την κοινωνική πρόνοια, για την παιδεία, για την υγεία, να τα υλοποιήσετε ως Κυβέρνηση. Δεν είναι συμπτώσεις ότι η Ελλάδα είχε την αναπτυξιακή της πορεία που πήγαινε στο 4%-4,5% αύξηση του ΑΕΠ κάθε χρόνο και σήμερα προβλέπεται κάτω από το 3%. Και ξέρουμε ότι μόνο όταν έφθασε στο 4% η ανάπτυξη στη χώρα μας, άρχισε να κάμπτεται η ανεργία ουσιαστικά στην Ελλάδα.

Άρα, λοιπόν, μείωση της αναπτυξιακής πορείας σημαίνει αύξηση της ανεργίας και βεβαίως αυτή θα υπάρχει ιδιαίτερα στις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, τους νέους και τις γυναίκες.

Αλλά εγώ αντιλαμβάνομαι πλήρως το πού βρισκόμαστε στην

Ευρώπη. Δεν μπορώ, όμως, παρά να εκφράσω τη λύπη μου, ακριβώς επειδή αυτή είναι μια δυσχερής θέση της Ελλάδας, το γεγονός ότι η Ελλάδα βρίσκεται πια σταθερά στο περιθώριο των ευρωπαϊκών εξελίξεων, και θα το συζητήσουμε στη συζήτηση που εσείς ανακοινώσατε.

Είχαμε καταφέρει η φωνή μας να είναι εξίσου ισχυρή με τη φωνή των Ολλανδών –παραδείγματος χάριν– τους οποίους ακούσαμε πάρα πολύ αυτές τις μέρες, αλλά για την Ελλάδα δεν ακούσαμε τίποτα.

Θα ήθελα όμως να σταθώ σε δύο σημεία τα οποία είπατε, διότι τα θεωρώ άκρως ανησυχητικά. Επιδεικνύετε ένα νέο αυταρχισμό, που δεν συνάδει με τον πολιτισμό και τη δημοκρατία που έχουμε εμπεδώσει σε αυτή τη χώρα. Είπατε ότι η κριτική προς την Κυβέρνηση σε μια τέτοια δύσκολη φάση είναι πρόσκληση για κάθε Έλληνα πολίτη. Κοιτάξτε, η κριτική η δική μας θα σας πονάει, αλλά η κριτική η δική μας θα βοηθάει την πατρίδα και τη δημοκρατία και θα την ακούτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Είπατε και κάτι άλλο. Ουσιαστικά είπατε ότι το ΠΑΣΟΚ υποκινεί τις απεργίες. Αυτό είπατε.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Εσείς το είπατε αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Έτσι το είπατε. Μιλήσατε εσείς γι' αυτό.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ: Όχι, αυτό είναι λάθος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Πρώτα απ' όλα, εμείς σεβόμαστε την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος.

(Χειροκροτήματα από πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αν εσείς δεν το καταλαβαίνετε αυτό, είναι διότι εσείς δεν είσατε έτοιμοι να σεβαστείτε το συνδικαλιστικό κίνημα και το διάλογο με το συνδικαλιστικό κίνημα. Με το διάλογο θα υπάρξουν αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, με τον εργαζόμενο μπροστά να στηρίζει αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Αλλιώς θα είναι σκληρά μέτρα, αυταρχικά, που δεν θα πάνε την κοινωνία μπροστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μπροστά στα προβλήματα μην προσπαθείτε να βρείτε άλλοθι το ΠΑΣΟΚ ή ότι οι απεργίες –υποτίθεται– υποκινούνται από το ΠΑΣΟΚ. Οι απεργίες γίνονται διότι υπάρχουν ουσιαστικά προβλήματα, τα οποία εσείς δεν αντιμετωπίζετε και αυτή είναι η πραγματικότητα!

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, στις προγραμματικές δηλώσεις ο κ. Καραμανλής, όπως και προεκλογικά, είχε μιλήσει για ανάπτυξη 5% και την ανεργία να χαμηλώνει στο 6%. Με ποια πολιτική θα υλοποιήσει αυτούς τους στόχους;

Ο Υπουργός Απασχόλησης στις προγραμματικές δηλώσεις είπε: «Παράλληλα με τα μέτρα οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής, υιοθετούμε πολιτικές επιδοτήσεις του ύψους των εργοδοτικών εισφορών κατά 50% και για δύο έτη, για όσες επιχειρήσεις προσλαμβάνουν ανέργους νέους, κατά 50% για όσες επιχειρήσεις προσλαμβάνουν άνεργες μητέρες, κατά 50% για όσες επιχειρήσεις προσλαμβάνουν ανέργους 55 ετών και άνω...». Δηλαδή, ανακοίνωσε κίνητρα που προβλέπονται στο νόμο που είχε ήδη ψηφιστεί το 2004 από την Κυβέρνηση τη δική μας, όπου τότε η Νέα Δημοκρατία πήρε αρνητική θέση για το νομοσχέδιο αυτό και ψήφισε κατά του νομοσχεδίου αυτού. Και όμως, παρά την ανακοίνωση αυτή του Υπουργού Απασχόλησης, δεν έχετε κάνει τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση.

Είχατε υποσχεθεί ριζοσπαστικά μέτρα για αγρότες και αγρότισσες, παρέχοντας βρεφονηπιακούς σταθμούς στην αγροτική οικογένεια, απαλλάσσοντας την αγρότισσα μητέρα από την καταβολή των ασφαλιστικών για ένα έτος ανά παιδί, από το δεύτερο παιδί και μετά. Όχι μόνο δεν έχετε κάνει τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά ούτε έχετε εφαρμόσει τις προβλέψεις των υφιστάμενων νόμων επί ΠΑΣΟΚ.

Είχατε υποσχεθεί διπλασιασμό των ποσών που δίνονται σε ειδικές κατηγορίες ανέργων και για τις γυναίκες, για έναρξη επιχειρηματικής δράσης, καθώς και ειδικά προγράμματα και ολοκληρωμένες παρεμβάσεις γι' αυτές τις ομάδες. Τίποτα καινούργιο δεν έχει γίνει προς την κατεύθυνση αυτή.

Ακούμε να επαναλαμβάνονται παλαιότερα προγράμματα του ΟΑΕΔ, ενώ καθυστερούν απaráδεκτα στην εφαρμογή σχεδιασμένων από την κυβέρνηση μας προγραμμάτων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Είχατε υποσχεθεί πύκνωση των παιδικών σταθμών, γρηγορότερη ανάπτυξη των ολοήμερων σχολείων. Απολύτως τίποτε απ' αυτά δεν έγινε. Αντίθετα, ακόμα και σε ελεγχόμενες από το δημόσιο επιχειρήσεις, όπως η Εμπορική, έχουν κλείσει οι παιδικοί σταθμοί που λειτουργούσαν για τους εργαζόμενους. Επιπλέον, κινδυνεύουν να κλείσουν εξακόσιες πενήντα δομές κοινωνικής φροντίδας στις επιχειρήσεις των ΟΤΑ, καθώς εδώ και ένα χρόνο δεν έχει καταβληθεί η οφειλόμενη χρηματοδότηση. Μιλήσατε για την εξασφάλιση της χρηματοδότησης, δεν έχετε εξασφαλίσει ακόμη τη χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και βεβαίως, τα χρήματα δεν έχουν πάει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τα συναρμόδια Υπουργεία αδυνατούν να απαντήσουν για το πότε θα γίνει εκταμίευση αυτών των πόρων, αλλά εσείς επικοινωνιακά πάτε καλά. Λέτε ότι τον Ιούνιο του 2004 λειτουργούσαν δύο χιλιάδες πεντακόσια είκοσι οκτώ ολοήμερα δημοτικά, χίλια οκτακόσια πενήντα ολοήμερα νηπιαγωγεία, εκατόν εξήντα τέσσερις μονάδες παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών. Ότι επικοινωνιακά, δηλαδή, από το Μάρτιο του 2004 μέχρι τον Ιούνιο του 2004 καταφέρατε αυτό το πάρα πολύ μεγάλο έργο.

Κατέθεσε η Κυβέρνηση εθνικό σχέδιο δράσης για την απασχόληση το 2004. Είναι ένα ασύνδετο κείμενο με αντιγραφική πολιτικών και μέτρων του ΠΑΣΟΚ. Τα αναφέρατε εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ, και αναρωτιέμαι τι σας δίνει ο Υπουργός Απασχόλησης, για να σας παραπλανά με αυτήν την πληροφορία. Γυναικεία επιχειρηματικότητα ανακοινώσατε σήμερα. Είναι πρόγραμμα, το οποίο υπήρχε επί ΠΑΣΟΚ. Αυξημένη επιδότηση για πρόσληψη γυναικών σε νέες θέσεις εργασίας. Είναι πρόγραμμα το οποίο υπήρχε επί ΠΑΣΟΚ. Νέοι ελεύθεροι επαγγελματίες, αυξημένη επιδότηση. Είναι πρόγραμμα το οποίο υπήρχε επί ΠΑΣΟΚ. Νέοι ελεύθεροι επαγγελματίες στον πολιτισμό και το περιβάλλον. Ήταν πρόγραμμα που υπήρχε επί ΠΑΣΟΚ. Πρόγραμμα για τους μεγάλης ηλικίας άνεργους. Είναι πρόγραμμα το οποίο υπήρχε επί ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚ, το οποίο εσείς λιοδορείτε και απλώς επαναβαπτίζετε τα προγράμματα τα δικά μας ως δικά σας, διότι δεν έχετε σχέδιο δικό σας για την πολιτική στο θέμα της απασχόλησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Σε ό,τι αφορά την ανεργία των γυναικών, όπως και το θέμα της ανεργίας γενικότερα, το μόνο που μπορεί να εγγραφεί η Κυβέρνηση είναι η αύξηση της ανεργίας και τίποτα παραπάνω. Δεν μπορεί να μειωθεί η ανεργία χωρίς ανάπτυξη. Δεν μπορεί να μειωθεί η ανεργία με καθυστέρηση στα δημόσια έργα. Δεν μπορεί να μειωθεί η ανεργία με τη δραματική περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Δεν μπορεί να μειωθεί η ανεργία, χωρίς επενδύσεις στην περιφέρεια. Δεν μπορεί να μειωθεί η ανεργία, όταν χτυπάτε τον κατασκευαστικό κλάδο με όλες αυτές τις περικοπές. Δεν μπορεί να μειωθεί η ανεργία, με την αγορά να φυτοζωεί και να φθίνει. Και η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Καραμανλή, οδηγεί την αγορά σε ασφυξία, με συνεχή μείωση της ζήτησης, με ακρίβεια, με πτώση του τζίρου, με την ανοιχτή προοπτική απολύσεων και χωρίς νέες προσλήψεις. Το μόνο που μπορεί να εγγραφεί η Κυβέρνηση αυτή, είναι μια γενικευμένη ανασφάλεια για τον εργαζόμενο.

Πέρα, όμως, από το δικαίωμα της γυναίκας για εργασία, είναι ανάγκη να συμμετέχει στη σημερινή παγκόσμια κοινωνία. Είναι αδήριτη ανάγκη. Η συμμετοχή της γυναίκας στην οικονομία σημαίνει μεγαλύτερη συμμετοχή της Ελλάδας στην παγκόσμια αγορά. Αν θέλετε, είναι και πατριωτικό καθήκον να συμμετέχει στην οικονομία η γυναίκα, διότι σημαίνει μεγαλύτερη ισχύ της ελληνικής οικονομίας, αλλά και της θέσης της Ελλάδας στον κόσμο.

Σήμερα, στην παγκοσμιοποιημένη κοινωνία η ηρωίδα θα μπορούσε να οριστεί ως το άτομο που βρίσκεται στο επίκεντρο ενός γεγονότος ή που προκαλεί το γεγονός. Θέλουμε να διαμορφώσουμε μια δυναμική οικονομία, με ίση συμμετοχή των γυναικών, διότι η συμμετοχή των γυναικών διασφαλίζει ακριβώς

την ίδια τη δυναμικότητα αυτής της οικονομίας. Και θα πάρω μερικά παραδείγματα για να δούμε τι σημαίνει πράγματι η συμμετοχή των γυναικών στην οικονομία και στην κοινωνία για μερικές χώρες.

Σουηδία, Δανία, Γαλλία και Αγγλία: Οι οικονομικοί και κοινωνικοί θεσμοί έχουν συμβάλει στη συμμετοχή των γυναικών στην απασχόληση, στην εργασία με στόχο βεβαίως την ισότητα των δύο φύλων. Και ποιο είναι το αποτέλεσμα; Αντί να πέσει η γεννητικότητα της κοινωνίας στη Σκανδιναβία, έχει αυξηθεί λόγω των μέτρων αυτών. Πού σημαίνει τι; Ότι καταρρίπτεται ένας μύθος, ότι η απασχόληση είναι ανταγωνιστική με το ρόλο της μητέρας. Βεβαίως, με τις κατάλληλες κοινωνικές προδιαγραφές και θεσμούς.

Αντίθετα στην Ιταλία, στην Ισπανία, στη Γερμανία και βεβαίως και στη χώρα μας, όπου ο ιδεατός τύπος οικογένειας βρίσκεται πιο κοντά στο υπόδειγμα του άνδρα ως μοναδικού εργαζόμενου και όπου οι ευκαιρίες απασχόλησης για τις μητέρες είναι περιορισμένες, τα ποσοστά γεννητικότητας είναι πολύ χαμηλότερα και με πτωτικές τάσεις και βεβαίως η ανεργία υψηλότερη. Υψηλότερη για όλους, ακόμα περισσότερο για τις γυναίκες.

Άρα όσο προσπαθούμε να επιβάλουμε εργασιακά πρότυπα του χθες στο σήμερα, θα παραμεινουμε εγκλωβισμένοι σε μία ισορροπία χαμηλού οικονομικού δυναμισμού, υψηλής ανεργίας, έντονων διακρίσεων στην αγορά εργασίας και χαμηλής γεννητικότητας.

Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής δεσμεύτηκαν για τη στήριξη της ελληνικής οικογένειας, των πολυτέκνων, της εργαζόμενης μητέρας. Ποια μέτρα πήρε γι' αυτούς; Ποια μέτρα πήρε για την εργαζόμενη μητέρα; Κανένα μα κανένα μέτρο, τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες.

Αλλά εδώ υπάρχει και μία τεράστια διαφορά σχετικά με το πώς βλέπει η «συντήρηση» και η «σύγχρονη σοσιαλιστική προοδευτική παράταξη» το ρόλο της γυναίκας.

Και θα διαφωνήσω με την κ. Παπαρήγα ότι δεν υπάρχουν ιδεολογικά προβλήματα σε σχέση με το θέμα της γυναίκας ...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Πού το ακούσατε αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Είναι βαθύτατες οι διαφορές που υπάρχουν στον τρόπο που αντιμετωπίζουμε το ζήτημα της γυναίκας.

Εμείς πιστεύουμε ότι στήριξη στο θεσμό της οικογένειας –της οικογένειας σε όλες τις μορφές της- σημαίνει στήριξη του δικαιώματος της γυναίκας στην επιλογή και όχι εξάρτησή της από την ίδια την οικογένεια. Σημαίνει στήριξη του δικαιώματος της γυναίκας για ίσες δυνατότητες μ' αυτές των ανδρών και όχι κοινωνική απομόνωση. Σημαίνει στήριξη του δικαιώματος να είναι και εργαζόμενη και μητέρα. Μάλιστα θα μπορούσαμε εδώ να μιλήσουμε για μία ηρωίδα μ' ένα άλλον ορισμό. Τον ορισμό που λέει ότι είναι το άτομο που άλλοι θαυμάζουν ή και που μιμούνται. Ένα πρότυπο αν θέλετε, ένα ίνδαλμα.

Έτσι, λοιπόν, το θέμα της ανεργίας των γυναικών μας θέτει μπροστά στο ερώτημα: Τι κοινωνία θέλουμε; Ποια οικονομία θέλουμε; Ποιες είναι οι αξίες και οι αρχές μας; Τι μας εκφράζει; Τι πρότυπο κοινωνίας μας εκφράζει; Θα δώσουμε ανθρωπιά και ένα σύγχρονο δημοκρατικό πρότυπο στην ελληνική οικογένεια; Θα έχει η οικογένεια τη δυνατότητα γνώσης για νέα προβλήματα, από το θέμα των ναρκωτικών μέχρι τις σεξουαλικές νόσους ή τη βία στην οικογένεια; Θα έχει τη δυνατότητα ν' αξιολογεί ως καταναλωτής προϊόντα και τιμές και να προστατεύεται η υγεία της οικογένειας; Θα μπορεί να συμβουλευτεί το νέο, τη νέα, το παιδί για τις σπουδές, την επαγγελματική καριέρα και να προγραμματίζει την οικογένειά του; Θα μπορεί να βοηθήσει ώστε να διαμορφώσουμε ενεργά το περιβάλλον μας, να ξαναφτιάξουμε τη γειτονιά με ασφάλεια και μ' ένα αίσθημα ότι μπορεί το παιδί να διασκεδάσει στη γειτονιά; Να υπάρχει αλληλεγγύη με τους αδύναμους και να είναι η γειτονιά χώρος ανθρώπινης επαφής και συμμετοχής;

Αυτά είναι θέματα που είναι βαθύτατα ιδεολογικά και έχουν σχέση με το πρότυπο που έχουμε για τη γυναίκα. Μόνο με νέες αντιλήψεις για το ρόλο της γυναίκας μπορούμε να μιλάμε για ένα άλλο πρότυπο κοινωνίας.

Θα έλεγα, μάλιστα, ότι η έλλειψη διαλόγου και στο χώρο της οικονομίας, που προωθεί η Νέα Δημοκρατία είναι ένα πρόβλημα που θα κτυπήσει ιδιαίτερα τη γυναίκα, αλλά και κάθε αδύναμη ομάδα: το νέο, τον άνεργο διότι δεν έχουν τη δυνατότητα να εκφραστούν και δεν εκφράζονται, όσο θα έπρεπε, στους θεσμούς. Όταν, όμως, δεν υπάρχει διάλογος, δεν παίρνουμε υπ' όψιν μας τις ανάγκες της γυναίκας και των πιο αδύναμων στην κοινωνία μας.

Νοοτροπίες της λογικής ότι βασικός προορισμός της γυναίκας είναι σπίτι και οικογένεια και ότι η εργασία έχει δευτερεύουσα σημασία, πρέπει να αλλάξουν για τη χώρα μας. Πρέπει ν' αλλάξουν οι νοοτροπίες της εργοδοσίας, όπως σωστά ειπώθηκε. Όταν ρωτούν τη γυναίκα αν έχει παιδί, αν είναι μονογονεϊκή οικογένεια. Να μην υπάρχουν προκαταλήψεις.

Δυστυχώς παρά την αυξανόμενη συμμετοχή των γυναικών, αυτή η αρνητική, η συντηρητική παραδοχή, εντείνεται σε συμβολικό επίπεδο το τελευταίο διάστημα από πλευράς της συντηρητικής παράταξης της Νέας Δημοκρατίας και παραμένει ισχυρή σε συμβολικό επίπεδο.

Έχουμε διαφορά με το συντηρητικό πρότυπο που καλλιεργεί η Νέα Δημοκρατία. Για τη Νέα Δημοκρατία, δεν αποτελεί ηρωίδα η γυναίκα ως πρωταγωνίστρια στην κοινωνία, αλλά ηρωποιείται η δυσμενής της θέση. Συχνά, ηρωποιούμε άτομα μόνο και μόνο επειδή έχουν μαρτυρική ζωή ή και μαρτυρικό τέλος.

Εμείς, ούτε ηρωιοποιούμε ούτε και ηρωποιούμε την έλλειψη ευκαιριών, την ανισότητα, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, τη βία που πολλές φορές υφίσταται η γυναίκα. Εμείς αυτά τα καταπολεμούμε και θέλουμε τη γυναίκα με αυτοπεποίθηση για το μέλλον της. Θέλουμε και αγωνιζόμαστε για τη συνεχή χειραφέτηση της γυναίκας. Και στο Κίνημά μας δεν είναι τυχαίο ότι θεσμοθετήσαμε την εκπροσώπηση γυναικών κατά 40% σε όλα τα εκλεγμένα όργανα του Κινήματος, που βγάζει σήμερα τέσσερις χιλιάδες γυναίκες, οι οποίες συμμετέχουν ενεργά σ' αυτές τις θέσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Γέλωτες - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κάντε το και εσείς.

Διότι εμείς θέλουμε τη χειραφετημένη κοινωνία. Θέλουμε τις εξελίξεις να τις αντιμετωπίζουμε χωρίς φόβο, αλλά με αυτοπεποίθηση.

Ένα κλίμα συντηρητισμού που διαπλέκεται με υπαρκτά και σοβαρά προβλήματα και προκλήσεις της κοινωνίας μας -ναρκωτικά, διαζύγια, ανεργία- οικοδομεί επί του αισθήματος ανασφάλειας των πολιτών και επιτίθεται κατά των δικαιωμάτων των γυναικών, όσον αφορά το δικαίωμα στην απασχόληση, το δικαίωμα στην κοινωνική συμμετοχή και δράση, το δικαίωμα των γυναικών να επιλέγουν τότε και πόσα παιδιά θα κάνουν.

Αυτά τα θέματα πρέπει να απαντώνται και όχι να αποσιωπούνται.

Θα έλεγε κανείς, επίσης, ότι ο φονταμενταλισμός δεν υπάρχει μόνο στο Ισλάμ, αλλά απαντάται και αλλού. Βασικό κριτήριο ενός θρησκευτικού φανατισμού είναι η στάση και ο σεβασμός απέναντι στα δικαιώματα των γυναικών, όπως και γενικότερα στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συνάδελφοι, για να μπορέσουμε να συμβάλουμε, υπάρχουν τέσσερις κατευθύνσεις -και μ' αυτές θα ήθελα να τελειώσω την ομιλία μου- για να γίνει η γυναίκα πρωταγωνίστρια στην κοινωνία μας. Πρώτα απ' όλα, η ευχέρεια εισόδου και εξόδου από την αγορά εργασίας, όπου θα προσφέρονται από τους εργοδότες θέσεις εργασίας που να ταιριάζουν στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της οικογένειας, τους πολυάριθμους ρόλους των γυναικών.

Δεν θα τιμωρούνται ασφαλιστικά οι γυναίκες, μισθολογικά και επαγγελματικά, όταν διακόπτουν προσωρινά για οικογενειακούς λόγους την αμειβόμενη απασχόληση. Θα πρέπει να διασφαλιστεί το δικαίωμα της γυναίκας μέσω της ασφάλισης του συζύγου της, ώστε να μην καταστρέφει κάθε κίνητρο επίσημης εργασίας, ούτε να σπρώχνει κάποιες γυναίκες στην αδήλωτη εργασία ή στη θέση του θεατή ενός συζύγου με πολλές υπερωρίες, με δύο ή τρεις δουλειές.

Χρειάζονται εξατομικευμένα δικαιώματα στην κοινωνική ασφάλιση, που ενθαρρύνουν την απασχόληση, την ενδυνάμωση των γυναικών, την ενίσχυση της επαγγελματικής κινητικότητας με συγκεκριμένα μέτρα.

Δεύτερον, χρειάζεται ευχέρεια επιλογής των ωρών, αλλά και των μορφών απασχόλησης. Η χαμηλή ελκυστικότητα της μερικής απασχόλησης στη χώρας μας, τα άκαμπτα και παρατεταμένα ωράρια εργασίας, αποτελούν σημαντικούς ανασταλτικούς παράγοντες για την ευρύτερη συμμετοχή των γυναικών στην αμειβόμενη απασχόληση.

Προφανώς η μερική απασχόληση απαιτεί έλεγχο, τήρηση των κανόνων και τα εξατομικευμένα ωράρια εργασίας, συλλογική διαπραγμάτευση και λειτουργία, μέσα σ' ένα πλαίσιο συμφωνημένο με τα συνδικάτα.

Αυτές, όμως, οι ρυθμίσεις θα δώσουν νέες ευκαιρίες για την εργασία των γυναικών. Και βεβαίως, άλλες θα είναι οι πολιτικές για τις άνεργες γυναίκες απόφοιτες δημοτικού, άνω των σαράντα πέντε ετών, που ζουν σε μια επαρχιακή πόλη και άλλες για τις γυναίκες τριάντα ετών που ζουν στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη. Γι' αυτό χρειάζεται να αποκεντρώσουμε την πολιτική των ενεργητικών πολιτικών και να παίξει σημαντικό, καθοριστικό ρόλο η τοπική κοινωνία, η τοπική παραγωγική βάση, η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τρίτον, διά βίου μάθηση. Από τη μια μεριά έχουμε νέους που ψάχνουν για δουλειά, που δεν βρίσκουν δουλειά, αλλά από την άλλη μεριά έχουμε κενές θέσεις εργασίας, για τις οποίες ζητούν άτομα οι επιχειρήσεις. Αυτή η αντίφαση λέγεται διαρθρωτική ανεργία και αντιμετωπίζεται μέσα από την εκπαίδευση, μέσα από την κατάρτιση, μέσα από τις νέες γνώσεις.

Εδώ πρέπει να δώσουμε τεράστιο βάρος. Υπάρχει ανάγκη ριζικής αναδιάρθρωσης του συστήματος επαγγελματικής κατάρτισης. Χρειάζεται στενή συνεργασία Υπουργείου Παιδείας και Υπουργείου Εργασίας -εμείς μιλήσαμε για συγχώνευση αυτών των υπηρεσιών- αποκέντρωση των αποφάσεων για τα προγράμματα κατάρτισης και συντονισμό από την τοπική κοινωνία. Αποκρατικοποίηση των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, δηλαδή να διατηρηθεί ο δημόσιος χαρακτήρας των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, αλλά να έχουν αυτονομία με λογοδοσία στην τοπική κοινωνία και βεβαίως αξιολόγηση, όχι όπως την προτείνετε. Γιατί εμείς θα ήμασταν υπέρ της αξιολόγησης, αν εσείς δεχόσασταν σημαντικές αλλαγές στο νόμο. Παραγωγικοί, λοιπόν, φορείς και επιχειρηματικοί φορείς να μπορούν να ελέγχουν και να λογοδοτούν τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ απέναντί τους.

Για τον έλεγχο, την αξιολόγηση και την πιστοποίηση των μη κρατικών φορέων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μιλήσατε προσεκτικά, αλλά δεν το αγγίζετε το θέμα. Δεν έχετε το πολιτικό θάρρος να αγγίξετε ένα μεγάλο θέμα για την ελληνική κοινωνία, που εμείς, το ΠΑΣΟΚ, ως σοσιαλιστές το θεωρούμε αναγκαίο, διότι θέλουμε τον έλεγχο του κράτους γι' αυτά τα σημαντικά ιδρύματα που αναπτύσσονται στη χώρα μας. Και θα αναπτύσσονται στη χώρα μας τα μη κρατικά ιδρύματα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τέλος, όλα τα παραπάνω, έχουν δείξει ότι η Νέα Δημοκρατία χάνει το τρένο των αλλαγών που πρέπει να πάρει η Ελλάδα.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με μια ακόμη παρατήρηση. Ένας βασικός θεσμός για τη γυναίκα και τη δια βίου εκπαίδευση, είναι το Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Σήμερα υπάρχουν περίπου εξήντα έξι χιλιάδες υποψήφιοι που θέλουν να σπουδάσουν σ' αυτό το πανεπιστήμιο.

Τι έκανε η Νέα Δημοκρατία; Άλλαξε το διοικητικό συμβούλιο και αποφάσισε να αλλάξει το σύστημα αξιολόγησης του συνεργαζόμενου εκπαιδευτικού προσωπικού. Γιατί; Και πάλι εδώ τα μεγάλα λόγια για την αξιοκρατία, τη διαφάνεια κλπ. Αντιστάθηκε το πανεπιστήμιο και αναγκάστηκε η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνησή σας, να υποχωρήσει και να προχωρήσετε με αντικειμενικά και αξιοκρατικά κριτήρια στο εκπαιδευτικό αυτό ίδρυμα, το πολύ σημαντικό, το οποίο δημιουργήθηκε επί ΠΑΣΟΚ.

Δυστυχώς, δεν είναι όλος ο δημόσιος τομέας τέτοιος που μπορεί ν' αντισταθεί σ' αυτήν την επέλαση αναξιοκρατίας και κομματισμού από τη Νέα Δημοκρατία. Αλλά εμείς, θα είμαστε πάντα κοντά σ' αυτήν την αρχή και θα αποκαλύπτουμε κάθε

φορά αυτήν την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, την προσπάθεια κομματικοποίησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κλείνοντας, θα πω ότι πολύ βασικός είναι ο τομέας της υποδομής, νηπιαγωγείων, δημοτικών σχολείων, ολοήμερων σχολείων, όλα αυτά που έλεγε παλιά ο κ. Καραμανλής ως «πάρκινγκ» παιδιών. Αυτά πρέπει να ενισχυθούν και να μην είναι η οικογένεια που αντικαθιστά το υπολειμματικό κράτος πρόνοιας.

Αυτή είναι η δική μας επιλογή, αυτή είναι η δική μας πρόταση. Για να γίνει, βεβαίως, η γυναίκα πραγματικός ήρωας της καθημερινής μας ζωής και να φτιάξουμε την άμεση δημοκρατία και τη συμμετοχική κοινωνία έχουμε ακόμα πολύ αγώνα. Αλλά εμείς, το ΠΑΣΟΚ, έχουμε την πολιτική βούληση τον αγώνα αυτό να τον κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ χειροκροτούν δυνατά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

Κύριε Πρόεδρε, ελάτε, σας έχω καλέσει στο Βήμα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, περιμένω να φύγουν πρώτα οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να επισπεύσετε την έξοδό σας.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, καθυστέρησα να έρθω για να προστατέψω, μια που έχουμε συζήτηση για τα θέματα των γυναικών, εσάς ως γυναίκα εργαζόμενη από μία μαζική απείθεια συναδέλφων των δύο μεγαλύτερων κομμάτων οι οποίοι αισθάνονται μία τριμερή ανάγκη να καπνίσουν μόλις ολοκληρωθούν οι ομιλίες των Προέδρων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και πριν αρχίσουν να παίρνουν τη σκυτάλη οι Πρόεδροι των κομμάτων της Αριστεράς.

Ξεκινώντας, θέλω να πω ότι θεωρώ πολύ θετική την πρωτοβουλία που είχε η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας να φέρει το θέμα της ανεργίας και των εργασιακών σχέσεων των γυναικών. Μακάρι, αυτή η συζήτηση να μπορούσε να είχε και μερικά αποτελέσματα, να είχε κάποιες προτάσεις και θέσεις προωθημένες, αποδεκτές από όλα τα κόμματα, που θ' απαντούσαν σε κρίσιμα και μεγάλα εργατηματικά της κοινωνίας.

Ακούγοντας, όμως, τις ομιλίες και ειδικά του Πρωθυπουργού, ο οποίος έχει την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, δεν αισθάνθηκα ιδιαίτερα αισιόδοξος. Κύριε Πρωθυπουργέ, πρέπει να σας πω ότι πάντα παρακολουθώ τις ομιλίες σας με μεγάλο ενδιαφέρον. Αυτή τη φορά παρακολούθησα την ομιλία σας με ακόμα μεγαλύτερο ενδιαφέρον, γιατί άρχισα να αναρωτιέμαι πότε θα εμφανιστεί η λέξη «γυναίκα» στην ομιλία σας. Σημείωσα ότι στην τριαντάλεπτη ομιλία σας η λέξη «γυναίκα» εμφανίστηκε στα είκοσι λεπτά και είκοσι έξι δευτερόλεπτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν θέλω να πω ότι δεν έχετε ευαισθησία για τα γυναικεία ζητήματα, κάθε άλλο. Έχω υπ' όψιν μου ότι, όταν ερωτηθήκατε ποιο είναι το πιο ενδιαφέρον βιβλίο που διάβασατε το 2004, αναφέρατε το βιβλίο της Μάρως Δούκα, που είναι μία καλή και γνωστή συγγραφέας, ευαίσθητη στα γυναικεία ζητήματα. Αναφέρατε το βιβλίο «Αθώοι και φταίχτες», ένα μυθιστόρημα ιδιαίτερα ευαίσθητο στα προβλήματα της γυναίκας και ειδικά της μετανάστριας. Όμως, όπως πολλές φορές δεν ταυτίζεται ο συγγραφέας με το έργο του, ίσως ακόμα περισσότερο δεν ταυτίζεται ο αναγνώστης με το έργο που διαβάζει.

Θέλω να πω ότι, παρά τις προθέσεις που δεν αμφισβητώ ότι είναι καλές, τα αποτελέσματα είναι πάρα πολύ αρνητικά. Έχουμε μία διαρκή επιδείνωση σε μεγάλα προβλήματα που αφορούν τις γυναίκες, τα οποία βιώνουμε και σήμερα μέσα στην καθημερινότητά μας, αφού περάσαμε από όλα αυτά τα χρόνια της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που συμφωνώ ότι σε θεσμικό επίπεδο,

σε επίπεδο οικογενειακού δικαίου είχαμε αλλαγές και πολύ σημαντικούς εκσυγχρονισμούς που είχαν καθυστερήσει στη χώρα μας λόγω της ιστορίας της, από τη μοιχεία, τη νομοθεσία για την ισότητα και τον πολιτικό γάμο έως και μία σειρά από άλλα ζητήματα.

Ο κ. Παπανδρέου αναφέρθηκε σε μία σειρά από προγράμματα, λέγοντας ότι δεν είναι προγράμματα της Νέας Δημοκρατίας, αλλά του ΠΑΣΟΚ. Είναι σωστό ότι είναι προγράμματα που εμφανίστηκαν κατά τη διακυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Όμως, ως πρώην Ευρωβουλευτής θέλω να πω ότι αυτά είναι προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προγράμματα τα οποία περνούν από τις κοινοτικές πρωτοβουλίες και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Χωρίς να θέλω να αμφισβητήσω το ρόλο των προηγούμενων κυβερνήσεων, το ερώτημα είναι το εξής: Τι απορρόφηση, τι αποτελεσματικότητα είχαν αυτά τα προγράμματα και πόσο βοήθησαν στην επίλυση των προβλημάτων των γυναικών σε μεγάλη κλίμακα;

Κύριε Πρωθυπουργέ, έρχομαι στη δική σας διακυβέρνηση, γιατί αυτή μας ενδιαφέρει σήμερα. Θα αναφέρω τέσσερα παραδείγματα σκληρής στάσης της ελληνικής πολιτείας απέναντι στις γυναίκες. Πρόκειται για τέσσερα παραδείγματα μέσα από αυτές τις ημέρες.

Πρώτο παράδειγμα η κινητοποίηση που έγινε χθες στα Άνω Λιόσια. Αν ανοίξετε τις εφημερίδες θα δείτε μια χαρακτηριστική φωτογραφία: γυναίκες με ένα μαύρο πανό που γράφουν «κράτος σκουπιδέμπορος, η ταξική αδικία δεν θα περάσει, οι μάνες των άνω Λιοσίων». Ήταν χίλιες γυναίκες χθες στην κινητοποίηση, γυναίκες άνεργες οι περισσότερες. Έχουν φύγει από βιομηχανίες που έχουν κλείσει, στον ιματισμό, στο δέρμα, στην κλωστοϋφαντουργία κλπ.. Πώς τις αντιμετωπίσατε; Με μια σκληρή βία, με μια απαράδεκτη βία. Αυτές οι γυναίκες ήθελαν να προστατεύσουν τον εαυτό τους και κυρίως τα παιδιά τους από το να γίνει αυτή η λαϊκή συνοικία σκουπιδότοπος, το «αποχωρητήριο» όλης της Αθήνας. Και φτάνει η σημερινή Ελλάδα να έχει τα οχήματα, τους «αχόρταγους» όπως λέγονται, να συνοδεύονται για να φτάσουν σε αυτήν τη λαϊκή συνοικία και να την κάνουν «αποχωρητήριο» της Ελλάδας.

Είναι απαράδεκτος ο τρόπος αντιμετώπισης των πολιτών από την Αστυνομία. Είναι απαράδεκτος ο τρόπος, κύριε Πρωθυπουργέ, που αντιμετώπισε η Αστυνομία μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Έχω εδώ τα γυαλιά του Βουλευτή του Συνασπισμού-Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λεβέντη από αγκωνιά που έφαγε στην πρώτη γραμμή από τα ΜΑΤ. Και οφείλει ο κ. Βουλευτάκης να βρει τον υπεύθυνο και τον αυτουργό και να πάρει τα ανάλογα μέτρα. Ουδείς έχει δικαίωμα να απλώνει τα χέρια του στους εκπροσώπους του ελληνικού λαού. Είναι κάτι που μας ανησυχεί ιδιαίτερα.

Δεύτερο παράδειγμα, η απεργία των τραπεζοϋπαλλήλων και τα μέτρα για τους εργαζόμενους στις τράπεζες.

Πέρα από τις γενικές επιπτώσεις που έχουμε, σε ένα κλάδο που κατάφερε να έχει ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τις γυναίκες, βλέπουμε μια πολιτική αφαίρεσής τους. Για την επικουρική σύνταξη τα όρια αυξάνονται από πέντε χρόνια στους άνδρες μέχρι δεκαεπτά χρόνια για τις γυναίκες. Προστίθενται επιπλέον πέντε χρόνια στη σύνταξη για τις γυναίκες με ανήλικο παιδί, από τα πενήντα στα πενήντα πέντε, από τη στιγμή που συμπεριλαμβάνονται στο ΙΚΑ. Χάνεται το δικαίωμα της πρόωρης συνταξιοδότησης. Οι ήδη συνταξιούχες χάνουν το δικαίωμα σύνδεσης των συντάξεών τους με συμβάσεις της ΟΤΟΕ όπως γινόταν μέχρι σήμερα. Ακολουθείται μια πολιτική επίθεσης ενάντια σε κατακτήσεις των γυναικών εργαζομένων που έχουν μπορέσει να επιβάλλουν για μια σειρά λόγους σε ορισμένους κλάδους.

Τρίτο παράδειγμα. Χτες το πρωί επισκέφθηκα εν όψει της συζήτησης αυτής τα γυμναστήρια «Universal» στο Ρέντη. Εκεί κατάλαβα ότι το μόνο που «αδυνατίζει» σε τέτοιου είδους και με τέτοιο νομικό πλαίσιο ισοτιμίας αδυνατισματος είναι τα δικαιώματα των εργαζομένων και τα δικαιώματα των καταναλωτών. Διότι χωρίς να υπάρχει νομικό πλαίσιο και μετά τη χρεωκοπία μεγάλων ισοτιμούντων όπως «Beauty Form», «Beauty Diet», βλέ-

πουμε ότι κλείνει χωρίς να τρέχει τίποτα η αλυσίδα της «Universal», χωρίς να έχει κανείς ευθύνη. Μέχρι χθες υπογράφονταν συμβόλαια και νέα παιδιά που δουλεύουν στο τμήμα αισθητικής –κυρίως γυναίκες– μένουν χωρίς δουλειά, χωρίς να πάρουν τα δεδουλευμένα και οι πελάτες μένουν με τις χρεώσεις τους στις κάρτες.

Τέταρτο παράδειγμα. Στις μέρες του Αγίου Πνεύματος πήγα στα Χανιά και συναντήθηκα με τους συμβασιούχους του Δήμου Χανίων. Ο δήμαρχος ανήκει στη Νέα Δημοκρατία. Οι αιτήσεις των συμβασιούχων αυτών που οι περισσότεροι δουλεύουν στο Γηροκομείο και σε άλλες υπηρεσίες του δήμου, ήδη είχαν εγκριθεί από τα υπηρεσιακά συμβούλια και οι τριάντα ένας συμβασιούχοι αυτοί, κυρίως γυναίκες, απολύονται.

Και τούτο γιατί; Γιατί κάποια δικαστίνα έκρινε ότι μπορεί να εκδικάσει τη διαφορά ανάμεσα στην Κοινοτική Οδηγία και στο προεδρικό διάταγμα Ρέππα, ενώ κυλούσε η διαδικασία που προβλέπει το προεδρικό διάταγμα που υπήρξε με τις ανεπάρκειές της και ήταν θετικές οι τοποθετήσεις του Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Δήμαρχος, το ξαναλέω, της Νέας Δημοκρατίας. Συζητήστε μαζί του. Είναι απαράδεκτα αυτά που γίνονται. Αυτά μας δίνουν μία εικόνα για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες στην αγορά εργασίας και πολλές φορές από το δημόσιο και πολλές φορές από μια σκληρή κυβερνητική πολιτική, ξαναλέω πέρα από προθέσεις και πέρα από ευαισθησίες.

Επομένως ένα πρώτο μεγάλο ζήτημα που θέλω να επισημάνω είναι το θέμα της ανεργίας. Είχαμε μια αύξηση της εργασίας των γυναικών τις προηγούμενες δεκαετίες. Σήμερα παρουσιάζονται τάσεις μεγάλης αύξησης της ανεργίας τους. Η ανεργία των γυναικών είναι 16,1%, όταν των ανδρών είναι 6,4%, υπερδιπλάσια. Στις νέες γυναίκες δεκαπέντε – είκοσι τεσσάρων ετών είναι 34,3% η ανεργία. Σε ορισμένες περιοχές, όπως είναι η Δυτική, η Ανατολική Μακεδονία έχουμε επιδημία ανεργίας με όλη αυτήν την κατάρρευση της βιομηχανίας ιματισμού, της κλωστοϋφαντουργίας κλπ. που παρουσιάζεται. Αυτό έχει σχέση και με εσωτερικές διεργασίες. Εγώ, όμως, θέλω να τονίσω ότι έχει σχέση και με διεθνείς διεργασίες και πρέπει να τις έχουμε υπ' όψιν. Και με τις σημερινές διαδικασίες της παγκοσμιοποίησης, ο ίδιος λόγος που ανέβασε την εργασία των γυναικών και τις έφερε μέσα στα εργοστάσια και τις μεγάλες βιοτεχνίες στην Ελλάδα, τις διώχνει σήμερα. Γιατί; Γιατί η Ελλάδα πριν από δυο και τρεις δεκαετίες ήταν η χώρα του φθηνού εργασιακού κόστους, όπως ήταν η Πορτογαλία, η Ισπανία σε ένα βαθμό, όπως ήταν το Μαρόκο. Σήμερα, όμως, οι μεγάλες επιχειρήσεις έχουν ανακαλύψει άλλες χώρες πολύ χαμηλότερου εργασιακού κόστους και δίπλα μας, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία, αλλά και πιο μακριά μας, όπως είναι η Κίνα. Αλλά πώς; Γίνεται μια Ελληνίδα που δουλεύει στο δέρμα, να δουλέψει με τους όρους που δουλεύουν οι Κινέζες, όπως έδειξε μια έρευνα που έγινε στην επιχείρηση work mark, δεκατέσσερις ώρες ημερησίως, να κοιμούνται δεκαέξι σε ένα δωμάτιο και να παίρνουν 3,10 δολάρια την εβδομάδα; Είναι ένα μεγάλο φαινόμενο αυτό, το οποίο πρέπει να εντοπίσουμε. Και αν είναι και παγκόσμιο, δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Και είναι σωστό αυτό που είπε η δημοσιολόγος Κρίστα Βίκερλι, ότι η παγκοσμιοποιημένη γυναίκα είναι το call girl, το κορίτσι που το προσκαλούν στο τραπέζι, προσκαλέσανε την Ελληνίδα εργάτρια στο τραπέζι, στο φασόν, όταν ήταν χαμηλός ο μισθός εργασίας στην Ελλάδα και μόλις άρχισε να έχει κατακτήσεις, μόλις άρχισε να παίρνει μπροστά, τότε βλέπουμε ότι την πετάνε από το τραπέζι και φωνάζουν την Κινέζα ή την εργαζόμενη από το Μπαγκλαντές ή το Πακιστάν ή από αλλού.

Βλέπουμε βέβαια ότι άλλον τρόπο έχουν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης άλλες χώρες και άλλο η Ελλάδα. Η Ελλάδα είναι η πιο άοπλη, έχει μείνει όλα αυτά τα χρόνια η πιο άοπλη χώρα απέναντι στις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης. Καμία κλαδική στρατηγική για το κινέζικο πρόβλημα, που ερχόταν, που φαινόταν, δεν υπήρξε. Και σας λέγω ότι είναι χαρακτηριστικό ότι η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα στις είκοσι πέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει τη μεγαλύτερη διαφορά ανεργίας γυναικών κυρίως από αυτούς

τους κλάδους σε σχέση με τους άνδρες που φθάνει το 9%.

Επομένως θέλει και εθνικά μέτρα, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεν μπορούμε να δεχθούμε εμείς σε παγκόσμιο επίπεδο τη γυναίκα, τη μάνα, την εργαζόμενη να είναι call girl που όταν θέλει η πολυεθνική θα την παίρνει και όταν θέλει θα την αφήνει. Όταν θέλει θα έχει την «Palco» εδώ πέρα και θα παίρνει χρηματοδοτήσεις και όταν δεν θέλει, θα πετάει πεντακόσιες εργαζόμενες στο δρόμο και θα πηγαίνει στη Βουλγαρία, και η πολιτική, η Κυβέρνηση θα σιωπά.

Πέρα από αυτό, όμως, θέλω να μιλήσω για την ανεργία και τις συνέπειές της. Δεν είναι μόνο το εισοδηματικό. Η εργασία είναι βασικός παράγοντας για την οικονομική ανεξαρτησία της γυναίκας, για την αυτοεκτίμησή της, για την κοινωνική της κατάσταση και για την ψυχολογική της βίωση, για το πώς αυτοπροσδιορίζεται η γυναίκα.

Και οι συνέπειες της έλλειψης εργασίας ή της αστάθειας της εργασίας είναι πολύ βαριές.

Εγώ θέλω να πω ότι σύμφωνα με το DSM-4, δηλαδή το διαγνωστικό και στατιστικό εγχειρίδιο για τις ψυχικές διαταραχές της Αμερικάνικης Ψυχιατρικής Εταιρείας που έχει μία παγκόσμια, αν θέλετε, ισχύ παντού, στην κατηγορία των συμπληρωματικών συνθηκών στις ψυχικές διαταραχές που απαιτούν κλινική παρέμβαση, περιλαμβάνονται πρώτα τα επαγγελματικά προβλήματα, με επίκεντρο την εργασιακή σταδιοδρομία των γυναικών. Η απώλεια της εργασίας για μία γυναίκα, αναφέρει, την οδηγεί να δοκιμάζει θλίψη, περιλαμβάνοντας συμπτώματα φυσιολογικού πένθους, απώλεια αυτοεκτίμησης, θυμό, αντιδραστικά συμπτώματα κατάθλιψης και άγχους, σωματικά συμπτώματα και ενδεχομένως κατάχρηση ουσιών και αύξηση ή έναρξη της οικειακής βίας. Δεν τα λέει η Αριστερά αυτά, δεν τα λένε τίποτε συνδικαλιστές. Τα λέει η Αμερικάνικη Ψυχιατρική Εταιρεία. Μέσα εκεί θέλουμε να φέρουμε τα παιδιά μας, τις αδελφές μας, να ζήσουν σε έναν τέτοιο κόσμο;

Μπορούμε να δεχθούμε, όπως βγαίνει από την ομιλία σας, το δικαίωμα στην εργασία να είναι απότοκο μίας πολιτικής ανταγωνιστικότητας και αν μας κάτσει μας έκατσε τη δεκαετία του '70 και του '80, εντάξει να δουλέψουν οι γυναίκες, εάν δεν μας κάτσει δεν γίνεται. Μέσα σε αυτόν το σκοτεινό κόσμο θα φέρουμε εμείς τις νέες γυναίκες της χώρας μας;

Το δεύτερο που θέλω να βάλω είναι για τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Παρατηρείται μια τάση σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες –η Ολλανδία έχει την πρωτοκαθεδρία– να διασπώνται οι θέσεις εργασίας, μία θέση εργασίας σε τρεις ανθρώπους με μερική απασχόληση, προκειμένου να ημιαπασχολείται ο πληθυσμός, να βγαίνουν ωραίες στατιστικές, πράγμα το οποίο δημιουργεί μία τεράστια ανασφάλεια, ειδικά στις γυναίκες, γιατί τα πρώτα θύματα είναι οι γυναίκες σε αυτόν τον τομέα. Η Ελλάδα έχει ακόμη από τα χαμηλά ποσοστά ελαστικής εργασίας σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά έχει τάση ισχυρότατης αύξησης, στην οποία συμβάλλετε και εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ. Όταν βάζετε το ωράριο των καταστημάτων, όταν παίρνετε τα μέτρα των νέων συμβασιούχων, στην πραγματικότητα αποδιαιρλώνετε την αγορά εργασίας, τη σπάτε σε κομμάτια και διαμορφώνετε μια κατάσταση η οποία χαρακτηρίζει σήμερα τη νέα κοπέλα. Πού θα βρει δουλειά η νέα κοπέλα; Δουλειά με το κομμάτι; Και όχι μόνο στο φασόν. Στη μετάφραση; Δουλειά με την ώρα στο δημόσιο τομέα ή με την ημέρα; Μετακίνηση από δουλειά σε δουλειά; «Stagiaire»;». Στον κόσμο της νύχτας; Πόσες κοπέλες που έχουν κάνει το πιάνο τους, που έχουν κάνει το μπαλέτο, που έχουν αγωνιστεί για το «PROFICIENCY», που έχουν αγωνιστεί για το «SORBONNE», που έχουν πάρει το πτυχίο, που έχουν πάρει το «MASTER», που έχουν πάρει διδακτορικό απ' έξω, πόσες κοπέλες σήμερα δεν δουλεύουν μέσα στον κόσμο της νύχτας, στις καφετέριες, στα νυχτερινά μαγαζιά και αφήνουν το φοιτητικό μπλουτζην και φοράνε τη στρατιωτική στολή του μίνι που απαιτείται από τη νέα γυναίκα για να προσληφθεί και να έχει ελπίδες ότι θα κρατηθεί σε αυτήν τη δουλειά. Αυτό δίνουμε στις νέες γυναίκες. Ανασφαλή εργασία, χωρίς κοινωνική ασφάλιση, χωρίς συνδικαλιστική προοπτική, χωρίς προοπτικές ανέλιξης. Στην Ευρώπη, στο μοντέλο της οποίας κινούμαστε, στην κατεύθυνση, το 81%

της άτυπης εργασίας είναι γυναίκες και παρασύρει στη δίνη αυτήν και τους άνδρες.

Και εδώ να προσθέσω ιδιαίτερα τα προβλήματα για τις μονογονεϊκές οικογένειες, όπου είναι εντελώς ελλιπή τα μέτρα. Πολλές φορές στο δημόσιο είναι χειρότερα από τον ιδιωτικό τομέα, αφού δεν ισχύουν καν οι έξι μέρες πρόσθετης άδειας και όπου ζητάμε εμείς να δίδεται διατροφή από το κράτος, όπως ισχύει σε άλλες χώρες της Ευρώπης και να την παίρνει το κράτος από τον υπόχρεο. Το 70% των συζύγων δεν τη δίνει. Μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, όχι παραπάνω από ένα χρόνο, να γίνεται η αναγνώριση του παιδιού. Εάν το παιδί δεν έχει κανένα εισόδημα, να παίρνει επίδομα κοινωνικής πρόνοιας.

Το τρίτο σημείο που θέλω να αναφέρω είναι η μετανάστευση. Υπάρχει η διετής έκθεση του ΟΟΣΑ, η οποία αναφέρει τη θετική συμβολή στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, ειδικά σε τομείς χαμηλής παραγωγικότητας, όπως στον αγροτικό τομέα από τη μετανάστευση. Αυτά για όσους πιστεύουν ότι θα κάνουν πολιτική σταδιοδρομία μέσα στο ρατσισμό. Εγώ θέλω να πω ότι και αυτήν την τάση της παγκοσμιοποίησης, δηλαδή τους εξαθλιωμένους που παίρνουν τα καράβια και περνούν από το ναρκοπέδιο του Έβρου, την έχουμε βιώσει πάρα πολύ εδώ. Έτυχε να έχω ίδια βιβλιογραφία με τον κ. Παπανδρέου για την ομιλία μου, δηλαδή το λεξικό του κ. Μπαμπινιώτη. Άλλο είδα εγώ. Στο λεξικό του κ. Μπαμπινιώτη βλέπω το εξής: «Φιλιππινέζος: Αυτός που κατάγεται από τις Φιλιππίνες. Φιλιππινέζα: Αυτή που κατάγεται από τις Φιλιππίνες ή πρόσωπο που χρησιμοποιείται σε βοηθητικές ή δευτερεύουσες σημασίες δουλειές π.χ. η ασκούμενη δικηγόρος είναι η Φιλιππινέζα του γραφείου». Είναι μια έκφραση ρατσιστική, ας το πούμε έτσι, που έχει περάσει ή είχε περάσει στο λεξιλόγιό μας, αλλά και δείχνει τον κόσμο αυτό των γυναικών οι οποίες βρίσκονται κοντά μας και μαζί εμείς ως Αριστερά, μαζί με την εργαζόμενη γυναίκα, νέα και μεγάλη, θέλουμε να αποδώσουμε τιμή στην Ουκρανέζα, στη Γεωργιανή, στη Ρωσίδα, στη Βουλγάρα, στην Αλβανίδα, στην Πολωνέζα, στη Φιλιππινέζα, που επιτρέπουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια, με θαλπωρή, με φροντίδα, με ζεστασιά οι πατεράδες και οι μανάδες μας και επιτρέπουν σε άλλες Ελληνίδες γυναίκες να ασκήσουν έτσι το επάγγελμά τους, αναλαμβάνοντας ένα μέρος της οικιακής δουλειάς.

Θέλουμε και εμείς εδώ να καταγγείλουμε το εμπόριο γυναικών και την υποκρισία που υπάρχει. Υπάρχουν προγράμματα του ΟΗΕ, ξεκινώντας από τη διάσκεψη του Πεκίνου. Υπάρχουν προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιμετωπίσουμε αυτόν τον εύρωστο και οικονομικό κλάδο του εμπορίου γυναικών, που η μια πλευρά του είναι το εμπόριο συζύγων το οποίο ζούμε και στην Ελλάδα και η μεγάλη πλευρά του είναι το εμπόριο γυναικών για σεξουαλική εκμετάλλευση.

Δεν μπορεί να είμαστε πουριτανοί, θα το διαβάσω εγώ αυτό. Είναι χθεσινή απογευματινή εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας: «Εικοσάρες απελευθερωμένες κούκλες, Ρωσίδες ψηλές, με πολλά προσόντα, γεμάτες θηλυκότητα, κέφι και φαντασία, επιθυμούν γνωριμία κυρίως για ξεχωριστή παρέα». Είναι από μεγάλη, καθημερινή εφημερίδα χθεσινή: «Εικοσάχρονη Τσέχα καλλονή, με θηλυκότητα, υπομονή και πλούσια φαντασία, σου προσφέρει αξέχαστες εμπειρίες».

Το καταθέτω στα Πρακτικά, να μείνει ως στοιχείο του πολιτισμού μας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν απόκομμα εφημερίδας, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είκοσι χρονών τι είναι; Γυναίκες; Είναι παιδιά; Τι πολιτική ασκεί η Κυβέρνησή σας στην καταπολέμηση του εμπορίου γυναικών, όταν εφημερίδες καθημερινές της Αθήνας, μεγάλης κυκλοφορίας, έχουν αυτές τις διαφημίσεις; Δεν τρέχει τίποτε; Έτσι είναι οι Ρωσίδες; Έτσι είναι οι Τσέχες, οι Λεττονές; Αυτό είναι; Είκοσι χρονών θα μπορούσε να ήταν παιδιά μας. Αυτόν τον πολιτισμό θέλουμε;

Οφείλουμε να πάρουμε μέτρα ουσιαστικά και αποφασιστικά. Θέλω να αναφέρω εντελώς επιγραμματικά το βάρος που έχει η

γυναίκα από την άμισθη εργασία και το βάρος που έχουν οι ρυθμίσεις σας. Όταν μία τραπεζοπάλληλο εσείς την κάνετε να πάρει σύνταξη πέντε χρόνια μεγαλύτερη, σημαίνει ότι αφαιρείτε μία γιαγιά από το σπίτι. Σημαίνει ότι βάζετε μεγάλο βάρος στην κόρη, στο παιδί της, στο ρόλο που παίζει η γιαγιά να αναθρέψει, να προσέξει, να πει παραμύθια στο παιδί. Αποδιαιρώνετε όχι μόνο τις κατακτήσεις της αλλά αποδιαιρώνετε μια ολόκληρη οικογένεια εργαζομένων.

Και θέλω εδώ να αναφέρω ότι όλες αυτές οι συνέπειες έχουν αποτέλεσμα μια σειρά φαινόμενα, όπως τον καθυστερημένο γάμο ο οποίος γίνεται για λόγους κυρίως ανικανότητας των νέων ζευγαριών να ανταποκριθούν στα ζητήματα της ακρίβειας και να έχουν εισοδήματα.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που είχε η χθεσινή εφημερίδα «Guardian», μια έρευνα του καθηγητή Leger στο Sheffield στη Μεγάλη Βρετανία, η οποία προβλέπει ότι μέσα σε λίγα χρόνια ένα στα τρία ζευγάρια θα έχουν πρόβλημα γονιμότητας και ένας –όχι ο μόνος– από τους βασικούς παράγοντες είναι η μεγάλη ηλικία της κοπέλας, η οποία παντρεύεται, όταν έχουν αρχίσει να κάμπτονται ή να έχουν προβλήματα οι δυνατότητες της εγκυμοσύνης. Και ξέρετε πόσες εργαζόμενες κοπέλες σήμερα στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα τριάντα και τριάντα δύο και τριάντα πέντε ετών βασανίζονται και υποφέρουν και περνούν όλες τις δοκιμασίες, προκειμένου να έχουν παιδιά. Ας τις απελευθερώσουμε. Ας δώσουμε τη δυνατότητα στα νέα ζευγάρια να φύγουν από την πατρική στέγη στα είκοσι τρία και στα είκοσι τέσσερα.

Και να κάνω μια σύγκριση εδώ με τη Νορβηγία. Στη Νορβηγία μετά τον τοκετό η γυναίκα παίρνει σαράντα δύο εβδομάδες γονική άδεια με 100% των αποδοχών ή μπορεί να πάρει ένα έτος με 80% των αποδοχών. Η άνεργη που γεννά παίρνει 60% των αποδοχών του τελευταίου της μισθού, όταν ήταν εργαζόμενη. Ο πατέρας παίρνει τέσσερις εβδομάδες άδεια, η οποία, αν δεν αξιοποιηθεί, αφαιρείται από την άδεια της μητέρας ως μια ώθηση στον πατέρα να συμμεριστεί τα οικιακά βάρη. Και αν πάρουν ως τρία χρόνια άδεια, έχουν αφορολόγητο οικονομικό εισόδημα 500 ευρώ. Αυτά είναι. Είναι εντελώς άλλη κατάσταση. Άλλη κατάσταση στις υποδομές, άλλη κατάσταση στα μέτρα που παίρνονται, άλλη κατάσταση στην υγιεινή και στην ασφάλεια που παραβιάζεται με τον πιο άσχημο τρόπο.

Δεν υπάρχει σε καμία επιχείρηση εκτίμηση επαγγελματικού κινδύνου για τις εγκύους. Η μόνη εκτίμηση που γίνεται είναι μη τυχόν μείνει έγκυος. Όπως παλιά αγόραζαν ζώα και τα έβλεπαν στα δόντια, τις νέες κοπέλες τις βλέπουν στην κοιλιά να μη μείνουν έγκυοι, αντί να τις ενθαρρύνουμε και να τις ενισχύσουμε.

Καταλήγοντας, κυρία Πρόεδρε, θέλω να πω ότι εμείς ως Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς θέλουμε να τονίσουμε δώδεκα κεντρικά μέτρα. Θα τα πω κωδικά: Πρώτον, πλήρη και σταθερή απασχόληση στις γυναίκες με πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Δεύτερον, ελεγκτικοί μηχανισμοί που να μην επιτρέπουν την καταστροφική της νομοθεσίας για ίση αμοιβή, για ίσες αξίες στην εργασία. Τρίτον, επάρκεια και λειτουργία των δομών κοινωνικής φροντίδας, βρεφονηπιακοί παιδικοί σταθμοί, κέντρα δημιουργικής απασχόλησης, ολοήμερα σχολεία, μονάδες «Βοήθεια στο σπίτι» και κάλυψη των δήμων και κοινοτήτων στην οφειλόμενη χρηματοδότησή τους. Τέταρτον, ισχυρό νομικό πλαίσιο για τη γονική άδεια, που είναι σημαντικός θεσμός για τη συμπλήρωση εργασιακών υποχρεώσεων και των δύο γονιών. Πέμπτον, ζητάμε από την Κυβέρνηση να μην προχωρήσει σε αύξηση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας, αλλά αντίθετα να κινηθεί στην κατεύθυνση εφαρμογής του τριανταπενταώρου, να μην προχωρήσει στο μέτρο της λειτουργίας των καταστημάτων την Κυριακή, που εξοντώνει ειδικά τις γυναίκες που τα κρατάνε. Έκτον, ειδικά μέτρα προστασίας για τις μονογονεϊκές οικογένειες. Έβδομον, κατάργηση των περιοριστικών ποσοστώσεων με βάση το φύλο για ορισμένα επαγγέλματα, ενός αντιουτσγαμτικού μέτρου που το είδαμε στους συνοριοφύλακες. Όγδοον, αντιμετώπιση του φαινομένου της σεξουαλικής παρενόχλησης στον τόπο εργασίας. Η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες που δεν έχει πλήρες νομοθετικό πλαίσιο σ' αυτό το ζήτημα. Ένατον, μέτρα υγιεινής και

ασφάλειας στους τόπους δουλειάς. Δέκατον, νομιμοποίηση και ίσες ευκαιρίες στην εργασία για τις μετανάστριες. Ενδέκατον, θεσμοθέτηση του ελάχιστου εγγυημένου κοινωνικού εισοδήματος για την περίπτωση της ακραίας φτώχειας. Τέλος, δώδεκατον, μια σειρά από μέτρα για τη βελτίωση της ζωής, της θέσης των αγροτισσών και της νέας γυναίκας επιχειρηματία.

Θέλω να σας πω καταλήγοντας ότι εμείς ως Αριστερά πάντα προσπαθήσαμε να βρεθούμε δίπλα, μαζί, παράλληλα, συντονισμένα με το γυναικείο κίνημα, όχι για να γίνουν γυναίκες που θα φέρουν το μοντέλο του άνδρα, αλλά γιατί εμείς στη γυναίκα βλέπουμε αυτά τα χαρακτηριστικά που τα θέλει ο πολιτισμός, τα θέλει η κοινωνία: τα χαρακτηριστικά της τροφού, τα χαρακτηριστικά της ευαισθησίας, της προστασίας, της αλληλεγγύης, της φαντασίας.

Από μια άποψη το κοινωνικό κράτος, το οποίο αποδομείται στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, είναι έκφραση των αξιών της μητρότητας, είναι κοινωνική έκφραση, δηλαδή στήριξη στον αδύναμο, στον απροστάτευτο. Αυτό προσπαθούμε να στηρίξουμε και σε κοινωνικό επίπεδο και σε επίπεδο σε σχέση με τα δικαιώματα των γυναικών.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Παναγιώτπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με πολλή προσοχή άκουσα όλους τους πολιτικούς Αρχηγούς. Άλλωστε, το θέμα που συζητάμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία με πρωτοβουλία του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι ένα θέμα που πρέπει να μας ενώνει κι όχι να μας διχάζει.

Όσον αφορά στις πολύ σοβαρές επισημάνσεις που έκαναν τόσο η Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας όσο και ο Πρόεδρος του Συνασπισμού κ. Αλαβάνος, πρέπει να σας πω ότι στις επισημάνσεις που έγιναν και που αφορούν νοσογόνες εστίες για θέματα κοινωνικού αποκλεισμού και βεβαίως απασχόλησης και ανεργίας στην ελληνική κοινωνία, θα μας βρείτε σύμφωνους. Θα σας πω ότι, αφού τα έχουμε επισημάνει, έχουμε ξεκινήσει τον αγώνα για την περιστολή τους και ελπίζω να έχω το χρόνο για να μπορέσω να επισημάνω τέτοιου είδους πρωτοβουλίες.

Για παράδειγμα, τις αμέσως επόμενες μέρες έρχεται στη Βουλή των Ελλήνων ένα πλήρες μεταναστευτικό σχέδιο νόμου, ένα σχέδιο νόμου που συγκροτεί μία νέα σημαντική πρόταση για μία σωστή μεταναστευτική πολιτική κατά τα πρότυπα όλων των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Η χώρα μας μέχρι τώρα στερείται μιας τέτοιας πολιτικής η οποία θα αποτρέπει τέτοιου είδους φαινόμενα όπως το φαινόμενο του trafficking, κύριε Πρόεδρε του Συνασπισμού, στο οποίο αναφερθήκατε πριν από λίγο.

Δυστυχώς η πανσπερμία και η ισχνότητα των νομοθετικών παρεμβάσεων και στα μεταναστευτικά ζητήματα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ που προηγήθηκαν, επέτρεψαν, αξιότιμε κύριε Αλαβάνε, να δημιουργηθεί αυτή η κατάσταση που επισημάνετε και περιγράψατε.

Άκουσα με προσοχή τον αξιότιμο Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να αναφέρεται σε μία σειρά από ζητήματα. Με απόλυτο σεβασμό στο αξίωμά του και στο πρόσωπό του, λυπούμαι, αλλά θα επισημάνω το αυτονόητο, ότι οι συνεργάτες του τον τροφοδότησαν με λανθασμένα και ανακριβή στοιχεία. Έτσι, η ομιλία του μπορεί να συνοψισθεί με δύο λέξεις: ευχολόγιο από τη μία πλευρά και κινδυνολογία από την άλλη.

Όσον αφορά το ευχολόγιο, ακούσαμε τι πρέπει να γίνει για τον ιστό των δομών κοινωνικής φροντίδας στη γειτονιά κλπ.. Αναρωτιέμαι: Γιατί οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν τα έκαναν επί είκοσι χρόνια; Ποιος κυβερνούσε αυτόν τον τόπο επί είκοσι χρόνια, μέχρι το Μάρτιο του 2004;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εν πάση περιπτώσει, ο κ. Γιώργος Παπανδρέου ήταν τότε παρών-απών; Δεν έχει ευθύνες για τα λάθη αλλά και για τις παραλείψεις και τις αβελτηρίες των κυβερνήσεων Σημίτη, Παπανδρέου και υπολοίπων; Ένα είναι αυτό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Το δεύτερο: Προς τι η κινδυνολογία; Εμείς ξεκαθαρίσαμε ότι τα λίγα θετικά που άφησε πίσω η πολιτική του ΠΑΣΟΚ και θα τα ενισχύσουμε και θα τα αυξήσουμε, ενώ θα εξαλείψουμε τα αρνητικά και θα τα αντικαταστήσουμε με θετικές πρωτοβουλίες.

Είπε ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ για τα Κέντρα Θεμάτων Ισότητας, τα ΚΕΘΙ. Είναι ένας θεσμός ο οποίος υποστηρίζεται από τρία Υπουργεία, από το Εσωτερικών, από το Παιδείας και από το Απασχόλησης. Όχι μόνο δεν σταματούν αλλά από το Σεπτέμβριο θα επαναλειτουργήσουν στη σωστή τους βάση...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Όλο «θα» λέτε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): ...διότι μέχρι σήμερα και ο τρόπος λειτουργίας και ο τρόπος πληρωμής ήταν παράτυποι και δημιουργούσαν ευρύτερα προβλήματα χρηματοδοτήσεων...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Γι' αυτό δεν χρηματοδότησε η Ευρωπαϊκή Ένωση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρίες συνάδελφοι, όχι διακοπές και μάλιστα σήμερα που συζητάμε για τη γυναίκα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): ...τα οποία μπορείτε πολύ καλά να αντιληφθείτε. Ένα είναι αυτό.

Ας περάσουμε στη συνέχεια σε κάτι άλλο: Ακούσαμε τον αξιότιμο Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει προς τον Πρόεδρο της Κυβέρνησης ότι περίπου εφαρμόζουμε τα προγράμματα του ΠΑΣΟΚ. Ποια προγράμματα του ΠΑΣΟΚ; Αυτά που δεν εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ :... (Δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εγώ θα σας αποδείξω με συγκεκριμένα στοιχεία ότι οι κυβερνήσεις Σημίτη και Παπανδρέου –και αυτό με σεβασμό προς τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ που δεν είναι υπεύθυνα εις ολόκληρον- δεν σεβάστηκαν και δεν εφάρμοσαν ούτε τους δικούς τους νόμους. Για παράδειγμα, αυτός είναι ο περίφημος ν. 3227. Ο νόμος με τον οποίο με μεγάλη καθυστέρηση εισήχθησαν στο ελληνικό δίκαιο οι ενεργητικές πολιτικές στο χώρο της απασχόλησης. Γιατί με μεγάλη καθυστέρηση; Διότι η χώρα μας πιεζόταν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Γι' αυτό είχε μπει ο ΟΑΕΔ επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ σε επιτήρηση, γιατί ηρνείτο να εφαρμόσει αυτού του είδους τις πολιτικές που, επιτρέψτε μου να πω, αποτελούν κοινό τόπο και κοινή κατάκτηση σε όλες τις πολιτικές υπέρ της απασχόλησης και κατά της ανεργίας στα ευρωπαϊκά κράτη.

Για να δείτε πόσο πίστευαν σ' αυτές τις πολιτικές, ξέρετε πότε έφεραν το ν. 3227 για να ψηφιστεί και επιτέλους να καθιερώσουμε τις ενεργητικές πολιτικές υπέρ της απασχόλησης στην Ελλάδα; Το Φεβρουάριο του 2004. Ο νόμος δημοσιεύθηκε στις 9 Φεβρουαρίου του 2004, δηλαδή, λίγα εικοσιτετράωρα πριν οι κυβερνήσεις Σημίτη και Παπανδρέου εγκαταλείψουν την εξουσία. Και βεβαίως ο νόμος αυτός έμεινε από το ΠΑΣΟΚ ανεργός, νομοθέτησαν εξ ανάγκης, δεν τον πίστευαν, γι' αυτό δεν τον έφεραν εγκαίρως για να το εφαρμόσουν στην πράξη. Ήρθαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες από την εποχή που ήμασταν αξιωματική αντιπολίτευση φωνάζαμε και πιέζαμε να καθιερωθούν επιτέλους ενεργητικές πολιτικές υπέρ της απασχόλησης και να μετατραπούν σταδιακά τα επιδόματα ανεργίας σε επιδοτήσεις νέων θέσεων απασχόλησης. Ήρθαμε και κινήσαμε το νόμο που υποχρεωτικά ψήφισαν, δεν τον εφάρμοσαν και τον εφαρμόσαμε εμείς.

Σας δείχνω την πρώτη κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών και Απασχόλησης με ημερομηνία 23/06/2004 που ενεργοποιεί τις προϋποθέσεις, έχει δημοσιευθεί, βάζει τα όρια και θέτει ακριβώς το πλαίσιο για να λειτουργήσουν οι ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης στην Ελλάδα.

Αλλά μη νομίζετε ότι αυτές οι συμπεριφορές είναι κατ' εξαίρεση. Είναι εξαιρετικές συμπεριφορές. Εκ συστήματος δεν

άσκησαν πολιτική υπέρ της απασχόλησης και κατά της ανεργίας, εκ συστήματος στο παρά πέντε νομοθέτησαν και βεβαίως δεν εφήρμοσαν τις ίδιες τις νομοθετικές τους πρωτοβουλίες γιατί δεν τις πίστευαν.

Αυτό, για να συμπληρώσω το παράδειγμα, δεν αφορά την ανεργία, αφορά την ασφάλιση. Είναι ο περίφημος ν. 3029/2002 για τον οποίο την επόμενη εβδομάδα στην Ολομέλεια θα κάνουμε πολύ λόγο. Αυτός ο νόμος δημοσιεύθηκε –έχω το ΦΕΚ στα χέρια μου– στις 11/07/2002 και υποτίθεται ότι αποτελούσε μαζί με το ν. 3232, ο οποίος ήρθε πάλι το Φεβρουάριο του 2004 λίγα εικοσιτετράωρα πριν εγκαταλείψουν την εξουσία, το απαύγασμα της ασφαλιστικής νομοθετικής πρωτοβουλίας των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

Αυτός ο νόμος από τον Ιούλιο του 2002 έλεγε «οι οφειλές του ΙΚΑ ΕΤΑΜ προς το καταργούμενο ΙΚΑ TEAM αποδίδονται στο ΕΤΕΑΜ, στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών, μέχρι τις 31/12/2003». Το έλεγε ο 3029 του Ιουλίου 2002 του ΠΑΣΟΚ. Παρέδωσαν την εξουσία τον Μάρτιο του 2004 και παραλάβαμε ένα ΕΤΕΑΜ στο οποίο ο νέος πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου δεν είχε ούτε γραφείο να καθίσει ούτε υπαλλήλους για να κάνει τη δουλειά του. Αυτή ήταν η συνέπεια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, αυτή είναι η αξιοπιστία με την οποία έρχονται σήμερα να κάνουν κριτική στα πεπραγμένα δεκαπέντε μηνών της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για να δείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την κατάσταση στην οποία παραλάβαμε, τις δομές απασχόλησης, θα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής αυτόν τον πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα στοιχεία είναι της ΠΑΕΠ, στην οποία η Κυβέρνηση Καραμανλή διατήρησε τον ίδιο πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο που βρήκαμε από το ΠΑΣΟΚ.

Για να ξέρετε ότι τα στοιχεία που δίνει η ΠΑΕΠ είναι απολύτως ακριβή. Ακριβώς τον ίδιο πρόεδρο.

Όποιος, λοιπόν, έμπαινε στις 30.6.2004 στο σύστημα του ΟΑΕΔ, θα μπορούσε να δει ότι –προσέξτε το– από τους εκατό ανέργους που χτύπησαν την πόρτα του ΟΑΕΔ και ήταν ηλικίας μικρότερης ή ίσης των είκοσι πέντε ετών και είχαν κλείσει έξι μήνες στην ανεργία, ο ΟΑΕΔ δεν άγγιξε –και όταν λέμε ότι δεν άγγιξε, εννοούμε ότι δεν συμπλήρωσε ούτε ατομικό σχέδιο δράσης, τίποτα, ούτε μία συνέντευξη– από τους εκατό τους ογδόντα. Από αυτούς 77% ήταν στις γυναίκες και 84% στους άνδρες.

Τώρα, πάλι από τους εκατό ανέργους που χτύπησαν την πόρτα του ΟΑΕΔ στη συγκεκριμένη ημερομηνία και η ηλικία τους ήταν μεγαλύτερη των είκοσι πέντε ετών και είχαν κλείσει δώδεκάμηνο στην ανεργία, άγγιξε μόνο τους δώδεκα στους εκατό και άφησε στο τρικυμώδες πέλαγος μιας δύσκολης αγοράς εργασίας και σε κίνδυνο κοινωνικού αποκλεισμού 87,89 επί του συνόλου, 85% στις γυναίκες και 93% στους άνδρες. Δηλαδή, από τις γυναίκες τις ογδόντα πέντε δεν τις άγγιξε καθόλου. Καμία πολιτική! Καμία παρέμβαση! Το παραμικρό! Και στους άνδρες τους ενενήντα τρεις από τους εκατό.

Αυτή την κατάσταση βρήκαμε. Γι' αυτό άλλωστε ο ΟΑΕΔ είχε πάρει κόκκινη κάρτα από τις Βρυξέλλες. Γι' αυτό επί δύομισι χρόνια ο ΟΑΕΔ ήταν υπό επιτήρηση. Γι' αυτό το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την απασχόληση των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, που βρήκαμε, πήρε εννέα κόκκινες κάρτες, εννέα δηλαδή συστάσεις από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Εμείς σε δεκαπέντε μήνες καταφέραμε να άρουμε τις τρεις. Και προχωρούμε στην άρση και των υπολοίπων.

Η μία από τις τρεις, που ήραμε, αφορούσε την αξιοπιστία και την εύρυθμη λειτουργία του ΟΑΕΔ.

Και να προσθέσουμε κάτι ακόμα: Μία από τις υπόλοιπες συστάσεις αφορούσε την ανύπαρκτη συνεργασία μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και Υπουργείου Απασχόλησης επί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ για τα θέματα της διά βίου μάθησης

και της αρχικής και συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης. Πρέπει να σας πω ότι μεταξύ των δύο Υπουργείων δεν βρήκαμε ούτε επίσημη αλληλογραφία για τα θέματα αυτά...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ψεύδεστε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): ...κάτι που μας το χτύπησε επανειλημμένως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Για πρώτη φορά ήρθαμε να συνδέσουμε την απασχόληση με τη διά βίου μάθηση. Υπογράψαμε κοινό μνημόνιο των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Απασχόλησης. Θεσμοθετήθηκε η Εθνική Επιτροπή διά Βίου Μάθησης στην οποία συμμετέχουν όλα τα συναρμόδια Υπουργεία καθώς και εκπρόσωποι της ΑΔΕΔΥ και της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδας. Και με συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία της κ. Γιαννάκου –συνυπογράψαμε και άλλοι Υπουργοί– που φέρνει η Κυβέρνηση στη Βουλή, δημιουργούνται οι θεσμοί και οι προϋποθέσεις για να πάψει η Ελλάδα να είναι τελευταία στην Ευρώπη των δεκαπέντε σε θέματα διά βίου μάθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά θα μπορούσε να πει κανείς ακόμα για να αντικρούσει τις ανακρίβειες που ακούστηκαν, από επίσημα χείλη, από αυτό το Βήμα.

Για παράδειγμα, είναι δυνατόν να ισχυρίζονται οι παράγοντες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι επί των ημερών τους ενίσχυσαν τη μητρότητα; Εμείς βρήκαμε είκοσι δύο βρεφονηπιακούς σταθμούς στα πλαίσια των ευθυνών του Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Από αυτούς οι δέκα και πλέον είχαν γίνει την περίοδο 1990-1993, δηλαδή την περίοδο που κυβερνούσε τη χώρα πάλι η Νέα Δημοκρατία. Μέσα σε δεκαπέντε μήνες προχωρούμε στην κατασκευή επτά νέων βρεφονηπιακών σταθμών σε όλη την Ελλάδα, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην περιφέρεια. Διότι για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας η υπεράσπιση της οικογένειας και της μητρότητας...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ: Εξαγγέλλετε επτά βρεφονηπιακούς σταθμούς...

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): ...αποτελούν σημεία υψηλής εθνικής και κοινωνικής προτεραιότητας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Εξακόσιοι πενήντα εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα μένουν απλήρωτοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρίες συνάδελφοι.

Σας παρακαλώ!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Και βεβαίως στα ευχολόγια και στην κινδυνολογία του ΠΑΣΟΚ απαντούμε με συγκεκριμένα έργα, με συγκεκριμένες πράξεις.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Τι ψέματα είναι αυτά;

Μη γελάτε, κύριε Πρωθυπουργέ.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Επίσης, στα πλαίσια των προγραμμάτων του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας η Κυβέρνηση Καραμανλή πήρε την πρωτοβουλία και καθιέρωσε στην πράξη –και αυτό ισχύει από τον επόμενο μήνα– το μηδενικό επιτόκιο για τη λήψη στεγαστικών δανείων από την ελληνική οικογένεια που έχει τρία παιδιά. Τρία παιδιά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το ΠΑΣΟΚ το είχε κάνει για τα τέσσερα παιδιά. Η Νέα Δημοκρατία, με τη δημοσιονομική κατάσταση που παρέλαβε από το ΠΑΣΟΚ, τομά και προχωρά σε ενέργειες τέτοιες για τη στήριξη της οικογένειας με χαμηλό εισόδημα και ιδιαίτερα της οικογένειας που έχει τρία παιδιά.

Να σημειώσω ακόμα ότι για πρώτη φορά στα προγράμματα της Εργατικής Εστίας περιλάβαμε οικογένειες με μακροχρόνια ανέργους –αυτοί είναι πάρα πολύ σημαντικοί– δηλαδή συμπολίτες μας που έχουν συμπληρώσει στο Ταμείο Ανεργίας πάνω από δώδεκα μήνες.

Επίσης, για πρώτη φορά συμπεριλάβαμε στα προγράμματα της Εργατικής Εστίας τις άγαμες μητέρες, χωρίς μάλιστα δεσμεύσεις οικογενειακού ή προσωπικού εισοδήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θέλω να συμπληρώσω ακόμα, δυστυχώς, ο χρόνος δεν επαρκεί, ότι η κάθε κυβέρνηση κρίνεται από τα αποτελέσματά της. Και τα αποτελέσματα αποτυπώνονται σε αριθμούς. Είτε το θέλει το ΠΑΣΟΚ είτε όχι, η πραγματικότητα είναι μια, δεν μπορεί να την αμφισβητήσει κανείς και έχει θέσει στην επικύρωση της τη σφραγίδα της και η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία.

Το Μάρτιο του 2004 παραλάβαμε ανεργία σε εθνικό ποσοστό στο 11,3% και σήμερα η ανεργία είναι στο 10,4%, σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας του Δεκεμβρίου του 2004.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ανατρέξει κανείς και στους πίνακες της καταγεγραμμένης ανεργίας του ΟΑΕΔ, πολύ εύκολα θα συμπεράνει ότι, για παράδειγμα, τον τελευταίο Μάιο, σε σχέση με τον Μάιο του 2004, δηλαδή σε σύγκριση των δύο αντιστοιχών μηνών, ο αριθμός της καταγεγραμμένης ανεργίας έπεσε πολύ κάτω των πεντακοσίων χιλιάδων και η μείωση ήταν μεταξύ των δύο μηνών της τάξεως του 9,7%.

Δεν θριαμβολογούμε και δεν επιχαίρουμε, διότι μας κληρονομήσατε μια πολύ δυσάρεστη κατάσταση στο χώρο της ανεργίας. Θέλει πολύ αγώνα να πετύχουμε και θα πετύχουμε αυτό για το οποίο δεσμευθήκαμε στις προγραμματικές εξαγγελίες μας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν έχετε κάνει τίποτα ένα χρόνο. Πείτε μου ένα πράγμα που έχετε κάνει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε. Αν είναι δυνατόν!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Εκείνο το οποίο δεν μπορείτε να αμφισβητήσετε και δεν μπορείτε να επικαλύψετε, ούτε με ανακρίβειες ούτε με ψεύδη ούτε με παράσιτα ούτε με θορύβους, είναι ότι η ανεργία κάμπτεται, συρρικνώνεται. Συνεχίζουμε τη μάχη. Η μάχη θα είναι διαρκής και θα πετύχουμε αυτό που δεσμευθήκαμε μπροστά στον ελληνικό λαό, που μας τίμησε με την εντολή του, ότι στα τέλη της τετραετίας θα έχουμε μειώσει την ανεργία, τουλάχιστον κατά τρεις μονάδες.

Σ' αυτόν τον αγώνα που είναι ανηφορικός και δύσκολος, προχωρούμε. Εμείς δεν σας θέλουμε φορείς ενός μηδενιστικού πνεύματος αντιπολίτευσης. Σας θέλουμε κοντά μας. Όλοι κρινόμαστε μέσα και έξω απ' αυτήν την Αίθουσα. Όλοι κρινόμαστε και εκτιθέμεθα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έχετε κάνει κάτι; Απολύτως τίποτα!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ελάτε, για ένα θέμα που αποτελεί εθνική και κοινωνική προτεραιότητα, να παλέψουμε όλοι μαζί, γιατί η Κυβέρνηση είτε μαζί σας είτε χωρίς, είναι αποφασισμένη να πετύχει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μόνο που λέτε ψέματα.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Να τα διασταυρώσουμε, κυρίες Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το απόλυτο ψέδος! Και είναι ντροπή σας που λέτε τόσα ψέματα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το απόλυτο ψέδος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Τι πάθατε; Δεν μπορεί ο Υπουργός να πει την άποψή του;

Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Μη θυμώνετε, κυρίες Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θυμώνουν όσοι έχουν συνείδηση. Μόνο όσοι δεν έχουν συνείδηση, μπορεί να μη θυμώνουν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ένα-δυο πράγματα, που αφορούν κατ' αρχάς τα ευρωπαϊκά θέματα.

Όπως είπαμε, βεβαίως, θα τα αναπτύξουμε διά μακρών σε μια ειδική συνεδρίαση, μόλις αποφασηθεί το τοπίο των προοπτικών, όμως, θέλω να κάνω ένα σχόλιο, γιατί πάλι ακούστηκαν πολλά από την Αξιωματική Αντιπολίτευση κατά τις τελευταίες μέρες και σήμερα.

Κατ' αρχάς, πρέπει να σας θυμίσω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση προεξοφλούσε ένα αρνητικό αποτέλεσμα και αμφισβητούσε το κύρος της χώρας, την ώρα που δίνανε μάχες.

Υπνόμεινε δηλαδή εκ των έσω τη διαπραγματευτική θέση της χώρας. Αυτό έκανε, επισημώς. Και αυτό –επιτρέψτε μου να πω– δεν είναι αντιπολίτευση, αλλά είναι ανεύθυνη στάση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και επιτέλους: Ήταν, ναι ή όχι, απολύτως ικανοποιητικά για τα ελληνικά συμφέροντα τα όσα περιελάμβανε η πρόταση της Προεδρίας; Είναι, ναι ή όχι, ανοικτοί, για τη χώρα, οι δρόμοι για κάθε μελλοντική διαπραγμάτευση, όπως και οι δρόμοι του υπεύθυνου ρόλου στην πορεία της Ευρώπης; Οφείλω να πω ότι θα πρέπει να καταλάβει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι ξεφεύγει από τα όρια της σοβαρότητας κάθε ισχυρισμός που λέει ότι για τις ευρωπαϊκές εξελίξεις φταίει η ελληνική Κυβέρνηση.

Βεβαίως δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι τώρα εγείρονται σοβαρά ζητήματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Το ζητούμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ο επιμερισμός ευθυνών –μιλώ για την Ευρώπη τώρα– αλλά η διασφάλιση ενός ευρύτερου και ασφαλέστερου δρόμου για το μέλλον. Το ζητούμενο είναι να μετατρέψουμε μια δύσκολη πραγματικά καμπή σε ευκαιρία για μια καλύτερη Ευρώπη. Απαιτείται γι' αυτό ψυχραιμία και νηφαλιότητα από όλους. Απαιτείται συνένωση προσπάθειας και όχι κατασκευή προσχημάτων για εσωτερικές αντιπαραθέσεις. Οι τακτικές αυτές, πριν απ' όλα, δεν είναι αντάξιες των προσδοκιών της κοινωνίας μας και, πάντως, δεν ανταποκρίνονται στο χρέος, που έχουμε προς τις μελλοντικές γενιές.

Είναι ανάγκη να δούμε τα λάθη και τις παραλείψεις του χθες, που δεν επέτρεψαν στη χώρα να αξιοποιήσει, όπως έπρεπε και όπως μπορούσε, τους τεράστιους κοινοτικούς πόρους. Είναι ανάγκη να δούμε αυτά που έρχονται και ανάλογα να προετοιμαστούμε αναλόγως, να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες και να αξιοποιήσουμε τις νέες ευκαιρίες. Είναι ανάγκη να κοιτάζουμε μπροστά και να προχωρήσουμε με στρατηγική αντίληψη, να προωθήσουμε, στο μέγιστο βαθμό τα συμφέροντα της χώρας, αλλά και να είμαστε διαρκώς παρόντες στον πυρήνα της Ευρώπης. Υπάρχει τώρα ένας νέος, ένας πιο δύσκολος αγώνας μπροστά μας και σε αυτόν τον αγώνα υπάρχουν θέσεις για όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική μας αρχή σε κάθε περίπτωση είναι ο διάλογος, η συνεννόηση, η κοινωνική συναίνεση. Αλλά δεν μπορεί αυτή η επιδίωξή μας να γίνεται όπλο στα χέρια κανενός για αναβολές, για καθυστερήσεις, για ματαιώσεις αναγκαίων μεταρρυθμίσεων. Δεν μπορεί να αποδίδει κανένας διάλογος, εάν κάποιοι περιορίζονται στην αντίδραση, χωρίς να καταθέτουν προτάσεις.

Ακούμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση να μη βρίσκει τίποτα σωστό. Όταν μιλούμε για τα αίτια των προβλημάτων, απαιτεί να σιωπούμε, γιατί εκτίθενται οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Όταν προτείνουμε διάλογο, ισχυρίζεται ότι θέλει πρώτα τις δικές μας προτάσεις. Όταν καταθέτουμε προτάσεις, ισχυρίζεται ότι υπάρχουν προεληγμένες αποφάσεις και δεν μπορεί να συζητήσει. Όταν αποδεικνύουμε το αντίθετο, όταν υιοθετούμε προτάσεις των ενδιαφερομένων, ισχυρίζεται ότι δεν μπορεί να συμμετέχει στο διάλογο, γιατί αλλάζουμε θέσεις!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία είναι η αλήθεια. Όλα αυτά είναι προσχήματα άρνησης. Είναι προσχήματα αντίδρασης και απόδρασης, προσχήματα που αποκαλύπτουν σύγχυση, αντιφατικότητα και αναξιοπιστία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντιλαμβάνομαι πολύ καλά –όλοι το αντιλαμβάνομαστε– τη σκοπιμότητα των αντιδραστικών εξάρσεων του ΠΑΣΟΚ. Οι λύσεις, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν βρίσκονται στην αντίδραση, δεν βρίσκονται στο λαϊκισμό, δεν βρίσκονται στην παραποίηση. Οι λύσεις απαιτούν συγκεκριμένες θέσεις και

δράσεις.

Μιλάτε για αλλαγές και καλά κάνετε. Το ίδιο κάνατε, όμως, και στα χρόνια που κυβερνούσατε. Και αντί αλλαγών, θρέψατε τη στασιμότητα. Δημιουργήσατε, συντηρήσατε και διογκώσατε τα προβλήματα, που μόλις τώρα ομολογείτε. Μιλάτε για αλλαγές, αλλά υποκινείτε αντιδράσεις. Ταυτίζετε με τη συντήρηση και γυρίζετε την πλάτη στο μέλλον. Οι αλλαγές είναι μπροστά σας. Η πρόκληση είναι μπροστά σας. Μην προσπαθείτε να μετατρέψετε τα δικά σας κομματικά διλήμματα σε διλήμματα για τον τόπο. Δεν είναι διέξοδος για κανέναν και προπαντός δεν είναι διέξοδος για τον τόπο η αντιδραστικότητα και ο λαϊκισμός. Διέξοδος είναι οι ουσιαστικές και πειστικές απαντήσεις. Εάν θέλετε να διακριθείτε ως μοχλός αντίδρασης, ως εστία συντήρησης, ως παράταξη που προασπίζεται το παρελθόν, αυτό είναι δικό σας θέμα, δικό σας πρόβλημα, δική σας επιλογή. Βεβαίως, έχετε το δικαίωμα να ασκείτε κριτική στην Κυβέρνηση. Είναι υποχρέωσή σας να ελέγχετε την Κυβέρνηση.

Αυτός είναι ο θεσμικός σας ρόλος. Δεν μπορείτε όμως, να στηρίζετε αυτή την κριτική στην υπερβολή, στην ανακρίβεια και στο ψέμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Καταλαβαίνουμε και τη σύγχυση και τις εσωκομματικές ανάγκες σας. Δεν πρόκειται, όμως, να σας φανούν χρήσιμες οι εισηγήσεις των φανατικών.

Η σύγχρονη Ελλάδα απαιτεί δράσεις. Η ελληνική κοινωνία μετρά την προσφορά του καθενός και όχι την αντιδραστικότητά. Οι πολίτες απαιτούν αλλαγές και όχι συντήρηση του κατεστημένου.

Θέλω να κάνω και ένα σχόλιο στα περί παρελθόντος. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα έχει αλλάξει. Βεβαίως έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Αλλά το ερώτημα είναι και γι' αυτό κάνω συγκρίσεις με δημοσιονομικά και οικονομικά στοιχεία προ εικοσιπενταετίας, κατά πόσο αξιοποίησε τις ευκαιρίες που είχε, εάν λάβει κανείς υπόψη του την τεράστια εισροή κοινοτικών πόρων, αλλά και την υπερχρέωση της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και με αυτά τα δεδομένα έχουμε υπερτριπλάσια, τετραπλάσια ανεργία, υπέρογκο χρέος, τεράστια ελλείμματα και απέχουμε ακόμα πολύ από το μέσο κοινοτικό όρο του κατά κεφαλήν εισοδήματος. Δεν λέει κανείς ότι δεν έγινε τίποτα, αλλά πάντως δείχνει ότι υπήρξε σοβαρή υστέρηση πολιτικής. Αυτή είναι η αλήθεια. Να μην τη λέμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέλος να πω μια λέξη για τα περί απεργιών. Έχω εδώ μπροστά μου τα όσα ειπώθηκαν από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πριν από ελάχιστες μέρες στις 12 Ιουνίου ημέρα Κυριακή στην καταληκτική συνεδρίαση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης. Έλεγε, λοιπόν, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης «και όπως σύραμε την Κυβέρνηση να συζητήσει εδώ στη Βουλή» -δεν το θυμάμαι αυτό, αλλά εν πάση περιπτώσει, έτσι το κρίνατε, έτσι το είπατε- «θα τη σύρουμε να συζητήσει μακριά και έξω από τις κρυψώνες της στις γειτονιές, στα χωριά, στους δρόμους, ακόμη και στις απεργίες». Αυτό είπατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Βεβαίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Πολιτισμού): Και σήμερα βλέπω ότι αλλάξετε θέση. Αν αναθεωρείτε την άποψή σας, καλώς κάνετε, αλλά να έχετε το θάρρος να το πείτε και όχι να κρύβεστε τάχα πίσω από φληναφήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Με απλά λόγια, λοιπόν, έχετε κάθε ευκαιρία να το ξεκαθαρίσετε τώρα. Υποκινείτε ή δεν υποκινείτε τέτοιου είδους αντιδράσεις;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι τώρα σε κάποια ζητήματα που ακούστηκαν από την Αριστερά, από το Κομμουνιστικό Κόμμα και από το Συνασπισμό.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ακούστηκαν και κάποιες ενδιαφέρουσες σκέψεις και προτάσεις και όπως, ήδη, ειπώθηκε

θα τις λάβουμε υπόψη μας αυτές σοβαρά. Βεβαίως ακούστηκαν και θέσεις και προσεγγίσεις με τις οποίες διαφωνούμε. Και δεν είναι κακό να λέμε ότι διαφωνούμε. Δεν έχουμε ταυτόσημες απόψεις. Είναι πολύ γνωστό αυτό.

Οι στόχοι μας, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την καθημερινότητα και την ποιότητα ζωής του πολίτη δεν απέχουν. Μπορούμε και πρέπει να συζητούμε για όλα. Μπορούμε να αναζητούμε πρακτικές λύσεις μαζί. Χρειαζόμαστε γόνιμες ιδέες απ' όπου και αν προέρχονται. Ακούμε όλες τις απόψεις.

Για την άνεργη γυναίκα δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι έχουν γίνει πολλά, αλλά δεν υπάρχει επίσης καμία αμφιβολία ότι μένουν πάρα πολλά να γίνουν ακόμη. Ας είμαστε, όμως, ειλικρινείς. Χωρίς να απορρίπτω καμία από τις προτάσεις που ακούστηκαν, υπάρχουν δυο ζητήματα. Το ένα ζήτημα είναι ότι, πέρα από τις θεσμικές παρεμβάσεις ή τις κυβερνητικές, της οποίας κυβέρνησης, πρωτοβουλίες να αμβλύνουν το ζήτημα, υπάρχει -και πρέπει να το πούμε ειλικρινέστατα εδώ- ένα ζήτημα μεταβολής, μετεξέλιξης της νοοτροπίας και των αντιλήψεων όλων μας, μιας ολόκληρης κοινωνίας.

Και το δεύτερο ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι οι συγκεκριμένες προτάσεις που αναζητούμε πρέπει να οδηγούν σε εφικτές και αποτελεσματικές λύσεις, που να αντιμετωπίζουν τα μεγάλα καθημερινά προβλήματα, να οδηγούν στην τόνωση της απασχόλησης, στη διασφάλιση ισχυρής και βιώσιμης ανάπτυξης σε όλους τους τομείς της οικονομίας και σε όλη τη χώρα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι αυτή είναι η καλύτερη προοπτική για τον άνεργο. Είναι η καλύτερη προοπτική για τον εργαζόμενο. Αυτό χρειάζονται οι πολίτες και οι γυναίκες και οι άνεργες γυναίκες. Χρειάζονται συνθήκες που να τους προσφέρουν μεγαλύτερες δυνατότητες, περισσότερες επιλογές, νέες θέσεις δουλειάς.

Ειλικρινά, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν υπάρξουν νέες επενδύσεις, αν δεν υπάρξουν νέες επιχειρήσεις, πώς θα δημιουργηθούν νέες θέσεις δουλειάς; Είναι ή δεν είναι σίγουρο ότι η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας του Έλληνα οδηγεί σε τόνωση της απασχόλησης, σε μείωση της ανεργίας, σε πιο υψηλό βιοτικό επίπεδο;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Είναι ή δεν είναι βέβαιο πως η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας επιτρέπει τελικά τη βελτίωση του κοινωνικού κράτους; Είναι, ή όχι, κοινή παραδοχή ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στηρίζουν την ανάπτυξη και την απασχόληση; Τα λέω αυτό διότι, χωρίς να αμφισβητώ τις προθέσεις κανενός - αλίμονο θεωρώ ότι κάποιες από τις σκέψεις και τις προτάσεις είναι εποικοδομητικές- αλλά πρέπει να έχουμε κατά νου μας ένα κεφαλαίωδες ζήτημα, ότι για να αντιμετωπιστεί και αυτό το μεγάλο πράγματι κοινωνικό πρόβλημα -της ανεργίας γενικότερα, της εξειδικευμένης μορφής ανεργίας, που πλήττει τις γυναίκες ειδικότερα- δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι πρέπει να δούμε κατάματα την αλήθεια και να εφαρμόσουμε πολιτικές, που να οδηγούν πράγματι σε ουσιαστική ανάπτυξη.

Και εμείς τουλάχιστον σ' αυτήν την κατεύθυνση εργαζόμαστε. Αισιοδοξούμε και αναζητούμε τη συνεργασία όλων για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Πάνω στο κρίσιμο ζήτημα της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης το κάθε κόμμα υπερασπίστηκε την πολιτική του. Μιλώ για τα δυο μεγάλα κόμματα.

Εγώ θα ήθελα να βάλω συγκεκριμένα ερωτήματα: Πώς θα διασφαλιστεί η απασχόληση σήμερα που είναι Κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία ή αύριο αν είναι το ΠΑΣΟΚ, αν και είναι πρόσφατα τα θέματα του ΠΑΣΟΚ;

Επί ΠΑΣΟΚ παραδείγματος χάρη, συνέπεσε να έχουμε τους ταχύτερους ρυθμούς ανάπτυξης του Ακαθάριστου Εθνικού

Προϊόντος. Η ανεργία, όμως, μεγάλωσε.

Ο κ. Καραμανλής είπε ότι η ανεργία είναι διαρθρωτική, διότι λείπει υπάρχουν επαγγέλματα, τα οποία δεν βρίσκει η εργοδοσία στην αγορά. Ελάχιστα είναι αυτά. Δόξα τω Θεώ, που λέει και ο λαός, τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ προσθέτουν συνεχώς σχολές και τμήματα. Πολύ ειδικές περιπτώσεις μπορεί να λείπουν. Μαζικά πάντως υπάρχουν άνθρωποι, που διαθέτουν προσόντα να δουλέψουν.

Μάλιστα, τα επαγγέλματα εκείνα τα οποία δεν είναι πια περιζήτητα, είναι επαγγέλματα που χρειάζονται, όπως είναι οι γυμναστές ή τομείς που έχουν σχέση με κοινωνικές υπηρεσίες. Στην καλύτερη οικονομία, στην καλύτερη πολιτική μπορεί να λείπουν και εκατό θέσεις εργασίας. Δεν είναι εκεί το πρόβλημα.

Εγώ θα ήθελα να ρωτήσω και τα δύο κόμματα το εξής: Ξέρουμε ότι οι επιχειρηματίες, τα μεγαθήρια, αποφασίζουν πού θα επενδύσουν και κριτήριο είναι το κέρδος και η λιγότερο ζωντανή εργατική δύναμη. Πώς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σήμερα και αύριο το ΠΑΣΟΚ, όπως λέει ότι θα επανέλθει, θα επιβάλουν τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης; Δοκίμασθηκαν αυτά. Ακόμη δόθηκαν και κίνητρα στην εργοδοσία από το ΠΑΣΟΚ. Καταργήθηκαν αυτά τα κίνητρα με νόμο που έφερε η Νέα Δημοκρατία.

Όταν εγώ επισκέφθηκα τον Πρόεδρο του ΟΑΕΔ μου είπε ότι ζήτημα είναι εάν δημιουργήθηκαν με την επιδότηση αυτής της εργασίας επτά χιλιάδες, οκτώ χιλιάδες θέσεις εργασίας σε όλη την Ελλάδα.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να μιλάμε γενικά και αφηρημένα. Βεβαίως θα δημιουργούνται και θέσεις απασχόλησης. Δεν καταστροφολογούμε. Θα χάνονται κιόλας. Και θα χάνονται περισσότερες απ' αυτές που δημιουργούνται. Βεβαίως θα δημιουργούνται θέσεις απασχόλησης. Ξέχασαν, όμως, και η Κυβέρνηση και η Αξωματική Αντιπολίτευση να μας πουν εάν θα είναι κανονικής, σταθερής απασχόλησης ή μερικώς, περιστασιακής, δηλαδή η μία θέση αν θα μοιράζεται σε τρεις.

Θα δημιουργηθούν νέες θέσεις απασχόλησης στους μηχανισμούς καταστολής της τρομοκρατίας εντός και στα σύνορα. Θα δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης με το μισθοφορικό στρατό, γιατί εμείς έτσι τον λέμε. Μισθοφόροι είναι. Τι θέσεις, όμως, θα δημιουργηθούν και με ποιο αποτέλεσμα;

Τα πράγματα είναι σκούρα με την πολιτική που ακολουθείτε. Ύστερα δεν μπορεί να υπάρξει σχεδιασμός για την απασχόληση. Γιατί για να σχεδιάσει μια κυβέρνηση την απασχόληση πρέπει να έχει στα χέρια της μέσα και ιδιοκτησία.

Και όχι μόνο πρέπει να έχει μέσα και ιδιοκτησία, αλλά δεν πρέπει να έχει και τα ιδιωτικά μεγαθήρια, το τι και πώς θα παράγουν, γιατί αυτοί αποφασίζουν. Ξαναλέμε ότι με την πίεση θα δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης. Η τάση, όμως, είναι να αυξάνεται η ανεργία και να μοιράζεται σε περισσότερους. Οι γυναίκες και οι νέοι θα είναι τα μεγάλα θύματα. Και όπου προτιμηθούν οι γυναίκες, προτιμούνται για να ρίξουν την τιμή της εργατικής δύναμης. Επομένως δεν υπάρχουν αδιέξοδα. Η διέξοδος είναι πολιτική ιδιαίτερα στο θέμα της ανεργίας. Στις συνθήκες του συστήματος που ζούμε, στις συνθήκες Μάαστριχτ, κάτω από την πίεση του κινήματος, μπορούν να αποσπαστούν κατακτήσεις, γιατί το θέμα της ανεργίας δεν λύνεται εύκολα. Αυτό και αν θέλει ριζική και γενική αλλαγή πλεύσης!

Αναφέρθηκε το θέμα των προκαταλήψεων. Σαφώς υπάρχουν. Κύριε Παπανδρέου, αναφέρθηκε πολύ αναλυτικά στη φυλετική διάσταση του προβλήματος, στις προκαταλήψεις, οι οποίες θα επιζούν και αφού εξαφανιστούν οι βαθύτερες αιτίες. Δεν ξέρω γιατί διαφωνήσατε μαζί μου. Μάλλον δεν με προσέξατε. Το θέμα, όμως, είναι ότι οι προκαταλήψεις αναπαράγονται με μοντέρνο τρόπο. Για παράδειγμα η ταύτιση των θέσεων απασχόλησης της γυναίκας με τη μερική απασχόληση και σε ορισμένα επαγγέλματα, που είναι σημαντικά, επαγγέλματα στα οποία σπρώχνουν τη γυναίκα χωρίς ελεύθερη επιλογή, συντηρεί τις προκαταλήψεις. Η δημιουργία κοινωνικής υποδομής είναι και αυτό ένα μέσο για την αντιμετώπιση των προκαταλήψεων.

Τέλος, κύριε Παπανδρέου, λυπάμαι για ένα ζήτημα που θέσατε. Ξέρετε, στη Βουλή είναι δύσκολα τα γενικά και θεωρητικά

ζήτήματα. Προσωπικά τα αποφεύγω, γιατί δεν είναι εύκολο να τα αναλύσουμε στο λίγο χρόνο που έχουμε. Ανακηρύξατε σε ηρωίδα τη γυναίκα που είναι στο κέντρο κάποιων γεγονότων. Ειλικρινά λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτό που είπατε. Στο κέντρο των γεγονότων είναι και οι γυναίκες του fame story και του talent show. Στο κέντρο των γεγονότων είναι και η γυναίκα, η οποία παίρνει τηλέφωνο στο σωματείο και λέει σας παρακαλώ πολύ κάντε μία αλυσίδα στην απεργία στις 24 του μηνός, ούτως ώστε να με παρεμποδίσετε να μπω γιατί αν απεργήσω θα με διώξει ο εργοδότης. Δεν έχει τη δύναμη να ρισκάρει τη θέση της.

Εν πάση περιπτώσει εμείς ως κόμμα δεν υποτιμούμε τις γυναίκες, που είναι γεμάτες προκαταλήψεις, γιατί στο κάτω-κάτω είναι θύματα, είναι λαϊκές γυναίκες. Δεν τις κοιτάζουμε απ' υψηλού. Είπατε γενικά και αφηρημένα ότι οι ηρωίδες είναι στο κέντρο των γεγονότων. Για μας, όμως, τα κέντρα των γεγονότων είναι έξω από τη Βουλή, είναι στους μεγάλους αγώνες, που η γυναίκα έχει να διαλέξει ανάμεσα στο να παλέψει για τα παιδιά της και το συλλογικό συμφέρον ή να κάνει ορισμένες θυσίες, που μπορεί προσωρινά να πλήξουν την οικογένειά της, αλλά αύριο θα δημιουργήσουν καλύτερες ημέρες.

Ξέρετε γιατί το λέω αυτό; Διότι μέσα στη Βουλή όσες διαφορές και αν έχουμε μεταξύ μας, πρέπει να έχουμε και ένα κριτήριο σε μερικά πράγματα. Τι θα πει η γυναίκα είναι ηρωίδα στο κέντρο των γεγονότων; Και η κ. Κοντολιζά Ραΐς είναι στο κέντρο των γεγονότων. Μπορεί να τη λέγατε και ηρωίδα. Αν θέλουμε να χτυπήσουμε τις προκαταλήψεις, δεν λέω να φτιάξουμε ένα πρότυπο ηρωίδας. Είμαστε αντίθετοι σ' αυτό. Κάθε εποχή έχει και το δικό της ηρωισμό.

Στην κατοχή ήταν η Ηλέκτρα Αποστόλου και άλλες γυναίκες, ανώνυμες, που έμπαιναν στη φυλακή και πήγαιναν απέξω τα παιδιά τους, εγκαταλελειμμένα και αυτές δεν έβαζαν την υπογραφή τους. Χαρακτηριστική η φράση μιας γυναίκας αγρότισσας, που έλεγε, δεν δηλώνω, δεν υπογράφω, όταν της έλεγαν, υπογράψε και κάνε δήλωση. Δεν καταλάβαινε ακόμα και τις λέξεις.

Σήμερα υπάρχουν πολλοί τύποι ηρωικών γυναικών. Ας μην γενικεύουμε τα πράγματα, γιατί κινδυνεύουμε αυτές οι έννοιες, που ενδεχομένως ο καθένας να εννοεί, να πνίξουν κυριολεκτικά το δικαίωμα των ομοφύλων τους γυναικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Γιώργος Παπανδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίποτε απ' όσα κάνει σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν ανταποκρίνεται στις προεκλογικές της εξαγγελίες. Τίποτα απ' όσα κάνει σήμερα η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στις εξαγγελίες και τις δεσμεύσεις, τις οποίες είχε πάρει ενώπιον του ελληνικού λαού. Δεν λέτε αλήθεια στον ελληνικό λαό. Δεν είπατε την αλήθεια προεκλογικά, δεν την είπατε μετεκλογικά, δεν λέτε και σήμερα την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

Άκουσα από τον Υπουργό Απασχόλησης ότι θα διορθώσει τα κακώς κείμενα και θα κρατήσει τα θετικά. Μέχρι τώρα η διάρθωση την οποία έχουμε δει, όπου έχει προσπαθήσει η Νέα Δημοκρατία να διορθώσει τα δήθεν κακώς κείμενα, είναι να προωθήσει τη διαφθορά του ρουσφετιού, την πελατειακή λογική, την αναξιοκρατία. Και αυτή είναι μία ομηρία των νέων ανθρώπων, μεταξύ αυτών και των νέων γυναικών, η ομηρία των δήθεν «γαλάζιων παιδιών». Και τα «γαλάζια παιδιά», όμως, βρίσκονται σε ομηρία δικιά σας. Δημιουργείτε ένα μηχανισμό και ένα σύστημα Νέας Δημοκρατίας, ένα σύστημα για να κρατήσετε παιδιά σε ομηρία, χωρίς αξιοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και αυτό δεν είναι ένα σύστημα χειραφέτησης υπέρ των δικαιωμάτων των πολιτών, για τα οποία μιλάμε σήμερα και αυτό είναι βασικό στοιχείο, όταν μιλάμε για το θέμα της γυναίκας, το θέμα των δικαιωμάτων των γυναικών. Είναι ένα σύστημα χειραγώγησης, ένα σύστημα δημιουργίας ανασφάλειας, που το κλειδί θέλετε να το κρατάτε εσείς ερμητικά, ως κόμμα. Δεν έχετε διδαχθεί από το παρελθόν σας. Ακολουθείτε και συζητάτε για

το παρελθόν.

Αλλά ο κ. Καραμανλής προσπάθησε και με λεκτικά τεχνάσματα να επαναφέρει το θέμα των απεργιών και της δικιάς μας υποστήριξης. Πέρα από το ότι εγώ είπα ότι σεβόμαστε την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος, έχουμε και μία άλλη διαφορά: Εμείς ακούμε τα προβλήματα του ελληνικού λαού, ακούμε το μήνυμα των κινητοποιήσεων και συζητάμε με τον εργαζόμενο λαό και θα το συνεχίσουμε αυτό.

Είπατε για υποκινητές των κινητοποιήσεων, αλλά είναι και οι ίδιοι οι δικοί σας συνδικαλιστές, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή έχουν κινητοποιηθεί, οι συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ. Μήπως και αυτούς υποκινήσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και προχωράτε σε αποφάσεις, που επιβαρύνουν ουσιαστικά το ΙΚΑ και τη διοίκησή του, χωρίς να έχουν ερωτηθεί οι εργαζόμενοι και χωρίς να έχουν συμφωνήσει. Εμείς υποκινούμε τους εργαζόμενους; Γιατί τότε ο κ. Έβερτ κατέθεσε μία τροπολογία, ακριβώς αναδεικνύοντας το πρόβλημα της δικιάς σας πολιτικής; Μήπως υποκινούμε και τον κ. Έβερτ, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Πρωθυπουργέ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όσο για το διάλογο, επειδή λέτε ότι δεν μπορούν να καθυστερήσουν οι μεγάλες αλλαγές λόγω του διαλόγου, πρώτα απ' όλα δεν τις έχουμε δει αυτές τις μεγάλες αλλαγές. Εθελουσία έσοδος, «μεγάλη αλλαγή» την έχετε βαφτίσει. Ξέρετε, όλους αυτούς τους μήνες έχετε δημιουργήσει ένα κλίμα μαχών μεγάλων, αλλά και άτακτης υποχώρησης, κάθε φορά μιλάτε γι' αυτές τις μεγάλες Δον-Κιχωτικές μάχες. Αντί πολιτικής σοβαρότητας, δίνετε μάχες στον αέρα. Δεν είναι πολιτική αυτή.

Μιλάτε για καθυστερήσεις λόγω του διαλόγου, αλλά εδώ έχετε καθυστερήσει δεκαπέντε μήνες να εφαρμόσετε το δικό σας πρόγραμμα. Σας έφταιξαν οι εργαζόμενοι για τα προβλήματα σας;

Ο Υπουργός Απασχόλησης είπε ότι ο ν. 3029, του «Ρέππα», όπως ονομάζεται, δεν εφαρμόστηκε. Μα, δεν εφαρμόστηκε εν μέρει από την Κυβέρνηση Καραμανλή, αφού εσείς έχετε αδρανοποιήσει την αναλογιστική αρχή και γι' αυτό ακριβώς ο κ. Έβερτ υπέβαλε αυτήν την τροπολογία. Διότι πώς θα κάνετε τις όποιες αλλαγές και θα λάβετε τα όποια μέτρα, όταν δεν έχετε μελετήσει σοβαρά τις επιπτώσεις τους στην ελληνική κοινωνία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτή είναι η σοβαρότητα και η υπευθυνότητα για την οποία μιλάτε; Εμείς είμαστε ανεύθυνοι ή εσείς, κύριε Καραμανλή, που προχωράτε σε τέτοιες αλλαγές, χωρίς καν να μελετήσετε τις επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία, στον ελληνικό λαό και στα ασφαλιστικά ταμεία;

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μιλάτε πολύ για το παρελθόν. Εγώ δεν ήθελα να μιλήσω για το παρελθόν, διότι εσείς έχετε μακρύ παρελθόν. Δεν υπήρχε η κυβέρνηση Μητσοτάκη; Το έλλειμμα της χώρας, που εμείς παραλάβαμε, θυμάστε πού ήταν; Θυμάστε πού ήταν ο πληθωρισμός, όταν εμείς αναλάβαμε τη χώρα μετά την κυβέρνηση Μητσοτάκη;

Και μας κατηγορείτε εμάς, που σας παραδώσαμε μία οικονομία που ο ίδιος ο κ. Αλογοσκούφης είπε ότι πήγαινε καλά και σίγουρα πήγαινε πάρα πολύ καλύτερα από το 1980 και από το 1993;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όσο για τις μεγάλες αλήθειες, που θέλετε να πείτε στον ελληνικό λαό και για την υπευθυνότητα και την ενότητα την οποία επικαλείστε αυτήν τη στιγμή ως άλλοθι, για να βρείτε υποστήριξη για τα μέτρα που παίρνετε, εμείς σας είχαμε κάνει μια πρόταση. Γιατί σήμερα μιλάμε για την ανεργία και άλλα μας λέει ο Υπουργός Απασχόλησης, αλλά μας λέει ο κ. Αλογοσκούφης, αλλά πήρε, αλλά άλλαξε κτλ.

Και βεβαίως είχαμε την απογραφή. Θυμόμαστε τι σας είχα προτείνει; Σας είχα προτείνει να κάνουμε μαζί την απογραφή; Με ποια έννοια; Να σας στείλουμε εμείς, όλα τα κόμματα, εμπειρογνώμονες, ώστε μαζί με την Κεντρική Τράπεζα, να γίνει μια σοβαρή μελέτη των οικονομικών δεδομένων στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Δεν το θελήσατε αυτό. Και δεν το θελήσατε είτε διότι η αλήθεια θα σας αποκάλυπτε είτε διότι δεν θέλατε την αλήθεια, για να μπορέσετε να λέτε αυτά που λέτε σήμερα για την ελληνική οικονομία, που είναι αστήρικτα και ανεύθυνα.

Σήμερα η ελληνική οικονομία έχει μπει σ' έναν κυκεώνα και είναι ευθύνη δική σας. Ποτέ δεν είπαμε ότι η Ελλάδα ήταν ο παράδεισος, αλλά η Ελλάδα προχωρούσε μπροστά. Εσείς την πάτε πίσω!

Ακούσαμε για την αποφασιστικότητα για μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτή η δήθεν αποφασιστικότητα, είναι η πλήρης απορύθμιση της οικονομίας υπέρ συγκεκριμένων συμφερόντων. Αυτή η αποφασιστικότητα, είναι απλώς ένας πανικός της Κυβέρνησης για τη «μαύρη τρύπα» που έχετε δημιουργήσει.

Επειδή μιλάτε συνεχώς για ψυχραιμία, νομίζω ότι περισσότερη πρέπει να είναι η δική σας ψυχραιμία. Αλλά πολλές φορές, θεωρώ ότι έχετε υπερβολική ψυχραιμία, κύριε Καραμανλή, μπροστά στις ευρωπαϊκές εξελίξεις και γι' αυτό έχουμε μείνει παθητικοί παρατηρητές των εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εδώ μιλήσατε για υπευθυνότητα. Υπευθυνότητα είναι ότι εμείς σας παραδώσαμε μια χώρα με τη σημαία ψηλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και σήμερα αυτή η σημαία δεν κυματίζει με την ίδια περηφάνια, διότι εσείς έχετε κατεβάσει αυτήν τη σημαία με τη δική σας πολιτική, με τα δικά σας λάθη, με την πολιτική από το «Βασικό Μέτοχο» μέχρι την απογραφή και την επιτήρηση!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Επίσης, θα ήθελα να αναφερθώ και σ' ένα άλλο κοινωνικό πρόβλημα που χτυπά πάρα πολύ τη νοικοκυρά, τη γυναίκα. Αυτό είναι το πρόβλημα της ακρίβειας, το οποίο πράγματι δημιουργεί μία νέα φτώχεια. Έχετε ένα ελαφρυντικό, το πετρέλαιο. Αλλά δημιουργήσατε την ακρίβεια με τη δική σας πολιτική, τη νέα φτώχεια και την καθίζηση στην αγορά, διότι ο πληθωρισμός ανεβαίνει, ενώ εσείς υποτίθεται ότι κάνετε περιοριστική πολιτική και θα έπρεπε να μειώνονται οι πληθωριστικές τάσεις.

Αυτό συμβαίνει, διότι έχετε βάλει τη χώρα σ' ένα φαύλο κύκλο ύφεσης.

Και ρωτώ, κύριε Πρωθυπουργέ –δεν άκουσα, στην προηγούμενη συζήτηση, από σας αν θα πάρετε μέτρα– θα πάρετε μέτρα σε ό,τι αφορά την οικονομία μας το φθινόπωρο; Αλλά θέλω να σας ρωτήσω και για κάτι ακόμη, το οποίο, βεβαίως, πάλι θα δυσκολέψει τη νοικοκυρά και το νοικοκυριό στην Ελλάδα. Θέλω να σας ρωτήσω, μήπως λόγω του πληθωρισμού, που είναι ένα από τα κριτήρια του Μάαστριχτ, του Συμφώνου Σταθερότητας, έλθει η Κεντρική Τράπεζα και ζητήσει, ειδικότερα στην Ελλάδα, τα επιτόκια δανείων να αυξηθούν για να μειωθεί ο πληθωρισμός, δίνοντας ακόμα κτύπημα στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας, λόγω της δικής σας πολιτικής, λόγω της αδυναμίας σας να τιθασεύσετε τον πληθωρισμό κάτω από τα επιτρεπτά όρια;

Αγαπητοί συνάδελφοι, σας αρέσει η παρελθοντολογία. Εμείς είμαστε υπερήφανοι για το έργο μας. Σας αρέσει όμως και να αγνοείτε κάθε νέα πρόταση που καταθέτουμε, κάθε πρωτοβουλία που παίρνουμε, κάθε αλλαγή που προτείνουμε. Διότι δεν φοβόσαστε μόνο το ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος, αλλά φοβόσαστε και το ΠΑΣΟΚ του σήμερα και του μέλλοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εσείς δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε τις εξελίξεις, εξελίξεις στην κοινωνία, εξελίξεις στον κόσμο, εξελίξεις που προωθεί και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Εμείς διδασκόμαστε από την εμπειρία μας, εσείς πρέπει να ξαναγυρίσετε στα θρανία της Αντιπολίτευσης για να μάθετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Να ξέρετε ότι το κίνημα του ΠΑΣΟΚ, είναι το μεταρρυθμιστικό κίνημα. Πόσο μάλλον όταν αυτή ήταν και η εντολή όταν εκλέχθηκε Αρχηγός αυτού του κινήματος, η εντολή που πήρα από την ίδια τη βάση του ΠΑΣΟΚ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Θα συνεχίζουμε να αλλάζουμε την Ελλάδα, σήμερα από την

πλευρά της Αντιπολίτευσης, αύριο από τη θέση της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά για να κάνετε την παρέμβασή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Άκουσα με πολλή προσοχή και την πρωτολογία και τη δευτερολογία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Επειδή αναφέρθηκε για μια ακόμα φορά στα θέματα της οικονομίας, νομίζω ότι πρέπει να του δοθεί μια απάντηση, για να μην επαναλαμβάνει κάθε φορά που έρχεται εδώ στο Κοινοβούλιο τους ίδιους ισχυρισμούς, ισχυρισμούς που έχουν αποδειχθεί από τα γεγονότα ότι δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματικότητα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Θέλουμε συγκεκριμένες απαντήσεις.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Τρόμαξε ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μας είπε ότι η Κυβέρνηση δεν λέει την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Πάει πολύ να το λέει αυτό ο Αρχηγός του κόμματος, που μετέτρεψε το ψέμα σε επιστήμη, που τα ελλείμματα τα βάφτισε «πλεονάσματα».

(Θόρυβος στην Αίθουσα – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Εξέθεσε τη χώρα και στο εξωτερικό και στο εσωτερικό μ' αυτές τις απαράδεκτες μεθοδεύσεις της δημιουργικής λογιστικής, που ακόμη μας ταλανίζουν. Δεν είναι ότι είπατε ψέματα, είναι ότι δημιουργήσατε και ελλείμματα, που επιβάρυναν τον Έλληνα πολίτη.

Μίλησε για πελατειακή λογική και αναξιοκρατία. Πάει πολύ να το λέει αυτό ο Αρχηγός του κόμματος, που μετέτρεψε το κράτος σε κομματικό φέουδο επί είκοσι χρόνια. Και τώρα παραπονιέται, επειδή πραγματικά αποκαθίσταται η αξιοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μας μίλησε και για τις απεργίες. Μας είπε ότι δήθεν δεν υποκινεί απεργίες το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Πάει πολύ να το λέει αυτό ο Αρχηγός του κόμματος, που κάλεσε τους κομματικούς συνδικαλιστές του να αποκηρύξουν τους εργαζομένους του ΟΤΕ, που κατέληξαν σε συμφωνία για το καλό της επιχείρησής τους, για το καλό των εργασιών τους, για το καλό του ασφαλιστικού τους συστήματος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Για τον Έμπερτ τι λέτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μίλησε και για τις μεταρρυθμίσεις. Μας είπε ότι οι μεταρρυθμίσεις που κάνουμε, είναι χωρίς σχέδιο. Δεν είπατε εσείς του ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με τον 3029 λύσατε το ασφαλιστικό για τριάντα χρόνια; Εσείς δεν το είπατε; Σήμερα που εφαρμόζουμε αυτόν το νόμο, προσπαθείτε να μας πείτε τι; Ότι αυτό θα επιβαρύνει το ΙΚΑ;

(Θόρυβος στην Αίθουσα – Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Τότε που κάνετε το νόμο, δεν σκεφτήκατε ότι αυτό επιβαρύνει το ΙΚΑ; Γιατί για την κύρια σύνταξη, το μόνο που κάνει η σημερινή Κυβέρνηση, είναι ότι εφαρμόζει το νόμο που εσείς ψηφίσατε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Την «Ιονική» δεν την στείλατε στο ΙΚΑ εσείς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σε αντίθεση...

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, όχι μεταξύ σας διάλογοι, σας παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σε αντίθεση, εσείς επί τόσα χρόνια δεν εφαρμόσατε τους ασφαλιστικούς νόμους που ίσχυαν μέχρι τότε, δεν

εφαρμόσατε το ν. 2084, που προέβλεπε ότι κάθε πέντε χρόνια έπρεπε τα ταμεία να κάνουν αναλογιστικές μελέτες. Εσείς, που δεν εφαρμόσατε τους νόμους που παραλάβατε, χωρίς να τους αλλάξετε, ψηφίζατε δικούς σας νόμους, που δήθεν θα έλυναν το ασφαλιστικό για τριάντα χρόνια και τώρα παραπονιέστε ότι εφαρμόζουμε αυτούς τους νόμους. Αποφασίστε τι θέλετε, για να σταματήσει αυτός ο διχασμός προσωπικότητας που σας χαρακτηρίζει.

Έρχομαι τέλος στα θέματα για τα νέα μέτρα. Θεωρώ ότι πάει πολύ να μιλάει για νέα μέτρα ο Αρχηγός του κόμματος, που επέβαλε ογδόντα πέντε νέες φορολογίες. Η Κυβέρνηση θα κάνει ό,τι χρειάζεται, για να μειώσει ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Πείτε μία!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Να έχετε υπομονή.

Θα κάνει η Κυβέρνηση ό,τι χρειάζεται, για να μειώσει το έλλειμμα εκεί που μας το επιβάλλουν οι ευρωπαϊκές μας υποχρεώσεις, για να είμαστε συνεπείς με τους στόχους που έχουμε βάλει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Διότι η Κυβέρνηση δεν θέλει η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι και αυτή μια εικονική πραγματικότητα. Θέλουμε να είμαστε συνεπείς στις ευρωπαϊκές μας υποχρεώσεις, να μην επιβαρύνουμε τις μελλοντικές γενιές.

Και οι προσπάθειές μας είναι συγκεκριμένες, βασίζονται στην καταπολέμηση της σπατάλης στο δημόσιο, βασίζονται στον έλεγχο των δαπανών, ώστε ακριβώς να αποφύγουμε αυτήν την τραγική κατάσταση, που είχαμε επί τόσα χρόνια, δηλαδή κάθε τρεις και λίγο να μπαίνουν νέες φορολογίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τα κάλυψε τα θέματα ο κ. Αλογοσκούφης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού

Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θέλετε να το πείτε στο μικρόφωνό σας, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, λέω ότι κάλυψε τα θέματα ο κ. Αλογοσκούφης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού

Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κατ' αρχήν, θέλω επιγραμματικά να αναφερθώ στις ευρωπαϊκές εξελίξεις, επειδή τέθηκαν δύο φορές από τον Πρωθυπουργό. Όσον αφορά στο θέμα της κρίσης του προϋπολογισμού, έχω είκοσι και παραπάνω χρόνια εμπειρίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως Ευρωβουλευτής. Κάθε δύο, τρία χρόνια έχουμε μια εμφανιζόμενη κρίση του προϋπολογισμού. Έχουν περάσει χρονιές χωρίς να έχει υπάρξει προϋπολογισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση και λειτουργούσε με δωδεκαletια.

Επομένως το πρόβλημα με τις δημοσιονομικές προοπτικές από το 2007 έως το 2013 δεν χρειάζεται να μας πανικοβάλλει. Είναι δύσκολο ζήτημα, όμως έχουμε μια βάση εμείς: Ότι τα προβλήματα τα οποία έχουν προκληθεί από τη διεύρυνση, οφείλουν να τα αντιμετωπίσουν οι χώρες εκείνες, οι ισχυρές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες επιδίωξαν με σπουδή τη διεύρυνση για λόγους γεωστρατηγικούς, ατλαντικούς και για λόγους οικονομικής και επιχειρηματικής επιρροής.

Πρέπει να βάλουμε ένα όριο, ότι δεν πρέπει να δεχθούμε μειωμένες χρηματοδοτήσεις από τον κοινοτικό προϋπολογισμό στη νέα περίοδο του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης σε σχέση μ' αυτές που είχαμε στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Μπορεί να το κάνει η Ελλάδα μόνη της; Όχι, δεν μπορεί να το κάνει η Ελλάδα μόνη της, αλλά μπορεί να πρωταγωνιστήσει σε μία συμμαχία των χωρών του νότου, των χωρών της Συνοχής, μαζί και με τις χώρες της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης, οι οποίες δεν έχουν κανένα λόγο να ακολουθήσουν τον πολιτικό τους, σε άλλα, σύμμαχο τον κ. Μπλέρ, σε κατευθύνσεις που μειώνουν τον κοινοτικό προϋπολογισμό ή απειλούν να υπονομεύσουν τα αγροτικά κονδύλια του προϋπολογισμού. Δεν έχει κανένα λόγο η Πολωνία, για παράδειγμα, μια μεγάλη αγροτική χώρα, να υποστεί υποβάθμιση της συνεισφοράς στις δαπάνες

για τους αγρότες στον προϋπολογισμό.

Δεύτερον: τα ζητήματα του δημοψηφίσματος. Είναι σαφές ότι αμφισβητείται η κατεύθυνση και η ταυτότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και δεν χρειάζεται και εδώ πανικός, δεν προέκυψε αυτό από τα δημοψηφίσματα. Με τα δημοψηφίσματα αμφισβητείται η οικονομική και κοινωνική κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πριν δύο χρόνια, με τις πάνδημες κινητοποιήσεις σε όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον πόλεμο του Ιράκ, είχε αμφισβητηθεί η πολιτική, η διεθνής κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδιαίτερα στο θέμα των σχέσεων με τις ΗΠΑ.

Επομένως το ζήτημα είναι οι ηγεσίες των χωρών-μελών να λάβουν το μήνυμα, το οποίο έδωσε η γαλλική ή η ολλανδική κοινωνία και το οποίο μέσα από δημοσκοπήσεις έρχεται από όλες τις κοινωνίες -και τις δικές μας- για να γίνει μια ριζική στροφή στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί το σημερινό πολιτικό κατεστημένο να το κάνει αυτό; Όχι. Πιστεύουμε ότι είναι μεγάλος ο ρόλος της Αριστεράς και περιμένουμε -και νομίζουμε πως θα συμβάλει- το πρώτο συνέδριο του κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς, το οποίο θα γίνει στην Αθήνα τον Οκτώβριο και το οποίο θα προσπαθήσει να διαμορφώσει ένα εναλλακτικό πρόγραμμα για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ερχόμενος στα θέματα της συζήτησής μας, θα ήθελα να πω ότι θεωρώ πως είναι μια υποτίμηση -χρησιμοποιώ αυτόν τον ευγενικό όρο- προς τα προβλήματα της γυναίκας ο διάλογος που έγινε μεταξύ του κ. Παπανδρέου και του κ. Αλογοσκούφη για πολύ μεγάλα θέματα. Όμως εδώ προσκληθήκαμε να συζητήσουμε τα ζητήματα της γυναίκας. Και έχουμε ένα διάλογο, όπου ξέραμε τι θα πει ο κ. Παπανδρέου και τι θα πει ο κ. Αλογοσκούφης.

Σε σχέση μ' αυτά που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός: Κύριε Πρωθυπουργέ, έχουμε μια πολύ μεγάλη διαφορά αντίληψης, αλλά φοβάμαι ότι και οι συνέπειες των διαφορετικών αντιλήψεων είναι πολύ μεγάλες. Μιλήσατε για την ανταγωνιστικότητα. Ας δεχθούμε αυτόν τον όρο. Τι είδους ανταγωνιστικότητα όμως; Ανταγωνιστικότητα που θα στηρίζεται στη συντριβή των κεκτημένων των εργαζομένων και θα κάνει την εργαζόμενη στον ιματισμό να είναι σαν την Κινέζα εργαζόμενη; Με κανένα τρόπο. Εννοούμε την ανταγωνιστικότητα, η οποία θα στηρίζεται στην εισαγωγή τεχνολογίας, στη βοήθεια για το marketing, στην έξοδο στις αγορές, στην αναβάθμιση του επιπέδου της εργαζόμενης αλλά και της γυναίκας επιχειρηματία. Πιστεύουμε ότι εκεί πολλά μπορούσαν να γίνουν. Δεν γίνονται.

Και σας αναφέρω μόνο το εξής χαρακτηριστικό: Σύμφωνα με την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2005 για την ισότητα ανδρών και γυναικών, στις γυναίκες ηλικίας από είκοσι πέντε έως εξήντα τεσσάρων ετών στις ευρωπαϊκές χώρες, όσον αφορά την κατάρτιση και την εκπαίδευση καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους, η Ελλάδα έρχεται με ποσοστό 4% των γυναικών που συμμετέχουν, η Σουηδία με 40%, η Δανία με 33%, η Φιλανδία με 28%. Εκεί κινηθείτε και όχι σ' αυτήν την απάνθρωπη διάσταση της συντριβής των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Με αυτήν την έννοια, θέλω να πω ότι δεν κρίνουμε το ΠΑΣΟΚ από τις τοποθετήσεις που έκανε, ως κυβέρνηση. Έχει το δικαίωμα να τις αναιρέσει, να τις διορθώσει, να μεταποπιστεί. Όμως για τις τοποθετήσεις που έγιναν από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ εδώ, είτε σε σχέση με τα μη κρατικά πανεπιστήμια είτε σε σχέση με την ενίσχυση της μερικής απασχόλησης -πιστεύουμε ότι είναι ο μεγάλος κίνδυνος σήμερα για τις γυναίκες, διότι δεν το διαλέγουν, τους επιβάλλεται- εμείς διαφωνούμε.

Θα ήθελα, κύριε Πρωθυπουργέ, τελειώνοντας αυτήν τη συζήτηση, παρά τις διαφωνίες μας -έστω σε θεσμικό επίπεδο, όπου είναι πιο εύκολη η προσέγγιση των κομμάτων- στην τριτολογία σας, εφόσον την κάνετε, να δώσετε απαντήσεις σε πέντε θέματα. Είναι προτάσεις οι ερωτήσεις μου, δεν είναι κριτικές και έχουν σχέση και με την ομιλία που έκανα πριν.

Το πρώτο θέμα είναι το εξής: Είναι μεγάλο αυτό το ζήτημα

σχετικά με την κινητοποίηση των γυναικών και των αντρών στα Άνω Λιόσια και την κακοποίηση από τα ΜΑΤ του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη.

Θυμάμαι ότι σε περιόδους πάρα πολύ δύσκολες, άγριες, με έλλειψη δημοκρατικών ελευθεριών, ο Λαμπράκης είχε κάνει μόνος του τη μαραθώνια πορεία ειρήνης. Την είχαν απαγορεύσει. Στο Λαμπράκη, όμως, το Βουλευτή -όχι το μύθο, δεν είχε γίνει μύθος ακόμα- του Πειραιά, δεν του το απαγόρευσαν.

Σας ρωτώ, λοιπόν: Πρόκειται να εκδώσετε μια εγκύκλιο προς την Αστυνομία, βάσει της οποίας οφείλεται όχι μόνο να υπάρχει πλήρης σεβασμός στα μέλη του Κοινοβουλίου, αλλά και δεν θα μπορεί να φράξει κανείς το δρόμο σ' ένα μέλος του Κοινοβουλίου; Τι θα έκανε ο κ. Λεβέντης, αν περνούσε την αλυσίδα των ΜΑΤ; Θα έκανε καμία καταστροφή, όσο άσχημες προθέσεις και εάν έχει; Να υπάρχει σεβασμός. Δεν μπορούν οι αστυνομικές δυνάμεις να κλείνουν το δρόμο στην πολιτική δραστηριότητα του Βουλευτή, όπως έγινε εκείνα τα χρόνια με το Λαμπράκη.

Το δεύτερο είναι το εξής: Υπάρχουν εντολές από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη του Πεκίνου και πάρα πολλά ντοκουμέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την κινητοποίηση για το εμπόριο των γυναικών. Θέλω να ρωτήσω εάν θα παρθούν μέτρα, ώστε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να μη γίνονται τελικά κρίκοι στην αλυσίδα του εμπορίου των γυναικών. Το συνδέω αυτό μ' αυτά που ανέφερα πριν για τις μικρές αγγελίες, τις οποίες βρίσκουμε σε καθημερινές εφημερίδες.

Τρίτο ζήτημα είναι εάν θα μπει το μάθημα της σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης -για να κάνουμε ένα βήμα παραπέρα στο θεσμικό πλαίσιο- μέσα στα σχολεία. Δεν έχω τίποτα με τους θεολόγους, άντρες ή γυναίκες ούτε με τους μαθηματικούς, άντρες ή γυναίκες. Δεν είναι δική τους δουλειά να διδάξουν τη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση. Δεν μπορεί στην εποχή που ζούμε, στην εποχή του AIDS και όλων αυτών των προβλημάτων, να μην υπάρχει στην Ελλάδα θεσμοποιημένη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Τέταρτο ερώτημα: Έχουμε επανειλημμένα κρούσματα σεξουαλικής παρενόχλησης. Στην «Η. Logistics», σε εταιρείες security, στο «Ερρίκος Ντυνάν» στις καθαρίστριες όπως και σε άλλα νοσοκομεία, σε πολυκαταστήματα, σύμφωνα με τη Γενική Γραμματεία Ισότητας, τρεις στις δέκα γυναίκες παρενοχλούνται και το 80% από αυτές που το καταγγέλλουν, απολύονται. Το ερώτημα είναι εάν θα προχωρήσει η Κυβέρνηση σ' ένα επαρκές και ανάλογο μ' αυτό που υπάρχει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες νομικό πλαίσιο για τη σεξουαλική παρενόχληση.

Το πέμπτο και τελευταίο θέμα είναι το εξής: Πάρα πολλά παιδιά, πάρα πολλές κοπέλες δουλεύουν στον κόσμο της νύχτας, σε καφετέριες, μπαρ κλπ.. Το ερώτημα είναι εάν θα προσεγγιστεί νομοθετικά ή με άλλα μέτρα η προστασία αυτών των κοριτσιών που δουλεύουν εκεί.

Πιστεύω ότι παρά τις μεγάλες μας διαφορές, το να υπάρξουν θετικές απαντήσεις σε τέτοια ζητήματα, θα είναι μια συμβολή της σημερινής συζήτησης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα, με θέμα την πολιτική της Κυβέρνησης στον τομέα της απασχόλησης των γυναικών.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναινέση του Σώματος και ώρα 14.58' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 23 Ιουνίου 2005 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

